76 JAARGANG No. 100133 ZATERDAG 6 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

De dag van de Persvrijheid

In de landen op het westelijk halfrond wordt morgen 7 juni de Dag van de Persvrijheid gevierd. De voorzitter van de Inter-American Press Association, dr Alberto Gainza Paz, uitgever/hoofdredakteur van „La Prensa" te Buenos Aires, verzocht de kranten op het westelijk halfrond de volgende door hem uitgegeven verklaring op deze dag te publiceren:

„Heden vieren we in de Amerikaanse landen de Dag van de Persvrijheid. De meerderheid van de leden van de IAPA publiceert haar bladen in landen, waar vrijheid van meningsuiting bestaat en de uitoefening van ons beroep vrij is. Aan onze vreugde over dit feit uitdrukking gevende, bekrachtigen wij opnieuw ons vastberaden besluit tot voortzetting van onze taak om onafhankelijk en zonder vrees het nieuws objektief te vermelden en leiding te geven aan de publieke opinie.

Gedurende de laatste jaren hebben wij de val van diktaturen gezien, welke een hoon waren voor onze beschaving en onze kultuur, maar wij moeten er ons voor hoeden ons al te gemakkelijk over te geven aan de illusie, dat de door de krachten der vrijheid gemaakte vooruitgang blijvend en onherroepelijk is. Gewezen diktators en bestaande would-be diktators liggen op de loer om iedere geboden gelegenheid aan te grijpen. Thans moeten wij meer dan ooit een nooit verflauwende waakzaamheid aan de dag leggen; wij moeten voor het publieke forum van het westelijk halfrond en van de gehele wereld iedere poging tot terugval aan de kaak stellen, of deze poging gedaan wordt door regeringen of door wie ook, die met de steun of de toestemming van de autoriteiten optreedt. Onze volkeren moeten niet bedrogen worden door hen, die de leuzen der democratie en vrijheid gebruiken om handelingen te maskeren, welke tot kneveling van onze vrijheden leiden.

Laat ons onze lezers voortdurend op het hart drukken, dat de vrijheid van de pers geen voorrecht of alleenbezit van de kranten is, maar een recht, dat ons allen toebehoort en dat wij allen moeten verdedigen, indien wij de ramp en de vernedering van de tirannie willen ontgaan.

Laat ons deze dag ook wijden aan de gedachtenis van onze collega's, die nog onder de vervolging lijden in die landen van het westelijk halfrond, waar de vrijheid nog niet hersteld is.

Zij moeten weten, dat zij niet alleen staan.

De IAPA zal nooit de strijd opgeven, alvorens hun volledige bevrijding zal zijn bevochten."

RAPPORT OVER DE GEBEURTENISSEN IN TIBET

Moedwillige schending van elementaire mensenrechten

Poging tot vernietiging van EEN GEHEEL VOLK

Génève. — De „Internationale Commissie van Juristen" heeft zich bezig gehouden met de recente gebeurtenissen in Tibet en kennis genomen van een rapport, dat terzake is opgesteld door de Indische rechtsgeleerde Poersjottam Rikandas van het Indische hooggerechtshof. De rapporteur komt tot de bevinding, dat communistisch China zich in Tibet schuldig heeft gemaakt aan moedwillige schending van de fundamentele rechten van de mens.

Rikandas, die sinds het begin van de Tibetaanse opstand belast werd met het instellen van een onderzoek, gaat in zijn rapport de gebeurtenissen na, die voorafgingen aan en volgden op de vlucht van de Dalai Lama naar India. Hij schat, dat ongeveer 20.000 Tibetanen zijn omgekomen bij de beschieting van Lhassa en dat nog 65.000 als slachtoffer zijn 'gevallen' van de „stelselmatige politiek van slachting", die is ingevoerd na de invasie van het land door troepen van de Chinese volksrepubliek.

De „Internationale Commissie van Juristen" heeft besloten de grootst mogelijke openbaarheid te geven aan het rapport en het aan de Verenigde Naties en andere belanghebbende internationale organisaties voor te leggen met het verzoek die stappen te nemen, die zij dienstig oordelen.

Voorts besloot de commissie aan de hand van de gegevens en beonderzoek zijn verzameld, vast te stellen, of het misdrijf van genocide is bedreven, en de juristen over de gehele wereld uit te nodigen het door haar begonnen werk metterdaad te steunen, teneinde het Tibetaanse volk te helpen in zijn strijd voor vrijheid en rechtvaardigheid.

De Internationale Commissie van Juristen heeft in een verklaring medegedeeld, dat zij na bestudering van het bewijsmateriaal inzake de onderdrukking van Tibet door de Chinese communisten tot de konklusie was gekomen, dat „de fundamentele rechten van de mens opzettelijk waren geschonden".

Voorts wordt in het rapport gesproken van een poging tot het vernietigen van de Tibetanen als nationale, ethische, raciale en godsdienstige groep door leden daarvan te doden en ernstig lichamelijk letsel toe te brengen. „Deze daden betekenen volkenmoord volgens de V.N.-conventie inzake genocide van 1948".

Op een persconferentie werd medegedeeld, dat de commissie had besloten het rapport aan de V.N. te zenden en deze instantie te verzoeken die aktie te ondernemen, die zij nodig acht. Volgens het rapport waren duizenden Tibetanen omgekomen bij dwangarbeid aan militaire en andere wegen in Tibet.

In het rapport worden betrouwbare kringen geciteerd volgens welke zich ongeveer vijf miljoen Chinezen in Tibet vestigden, waartegenover de Tibetaanse bevolking ongeveer drie miljoen mensen telt. In de nabije toekomst zouden nog vier miljoen Chinezen naar Tibet worden overgebracht. In de provincie Kham alleen al werden 250 kloosters vernietigd. Gevallen werden gemeld van leidende Lama's, die door paarden werden doodgetrokken. Een vrij aanzienlijk aantal werd naar concentratiekampen in China vervoerd.

Voorts werden de gebeurtenissen beschreven, die leidden tot de vlucht van de Dalai Lama. Het totaal aantal omgekomen Tibetanen sedert de moeilijkheden in 1956 begonnen, wordt geschat op ongeveer 65.000.

De commissie kwam tot de volgende konklusie:

1) Van 1950 af is een praktisch onafhankelijk land door geweld tot een Chinese provincie gemaakt;

2) De bepalingen van de uit zeventien punten bestaande overeenkomst van 1951, waarbij ruim zelfbestuur werd gewaarborgd, zijn voortdurend verontachtzaamd:

3) Eigendommen van kloosters, partikulieren en de Tibetaanse regering zijn willekeurig in beslag genomen;

4) Er was geen vrijheid van godsdienst en de Chinezen hebben gepoogd de boeddhistische godsdienst in Tibet te vernietigen;

5) Er is een systematische politiek gevoerd tot het doden, gevangen nemen en verbannen van degenen, die zich tegen het regime verzetten.

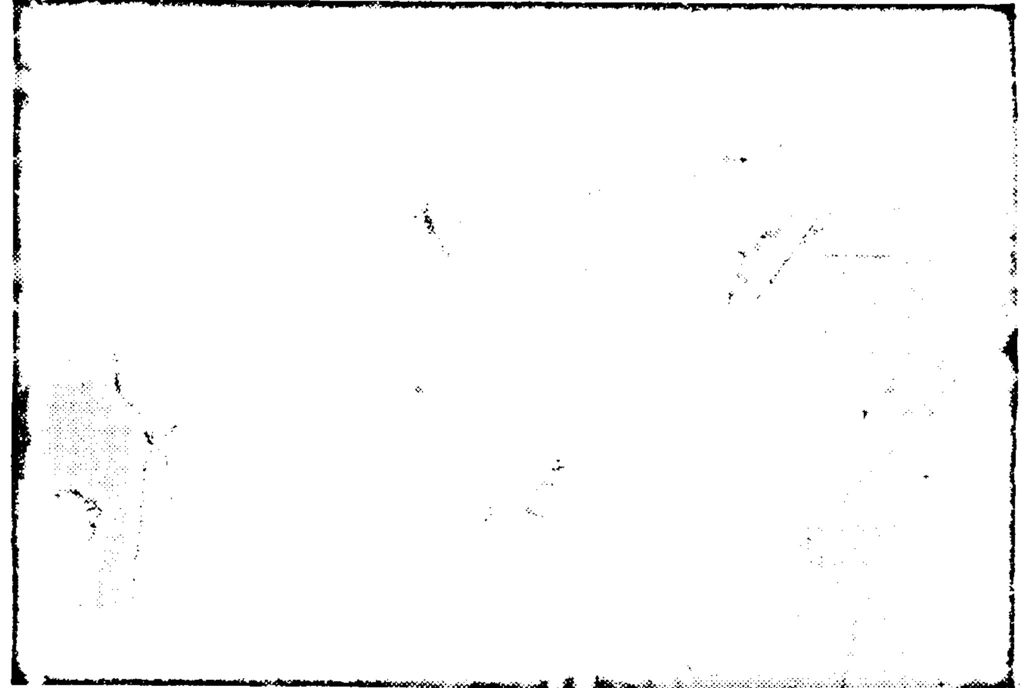
Rikandas deelde mede, dat hij het rapport had samengesteld op grond van vraaggesprekken met „betrouwbare getuigen uit Tibet" Indiase en Chinese pers- en radioberichten.

De eindexamens op de Middelbare Scholen zijn in zicht en zoals ieder jaar zullen er ook dit jaar weer een aantal Antillianen naar Nederland gaan om aldaar hun studies voort te zetten. In verband hiermede zal de Amigoe op drie achtereen volgende zaterdagen een beschouwing wijden aan „de Antilliaanse Studerende in Nederland" van de hand van haar korrespondent Frank Martinus. Losse nummers van deze editie kunt U na bestellen - zo lang de voorraad strekt - bij de afdeling bezorging, tel. 24399.

de REDACTIE

—x—

Cleveland. — In twee steden in de nabijheid van Cleveland (Ohio) is de noodtoestand afgekondigd als gevolg van door zware regenval veroorzaakte overstromingen. Het zijn de plaatsen Shaker Heights en Eastlake. Van persoonlijke ongelukken is geen melding gemaakt.

Te Geneve is door de Zwitserse regering een harde waarschuwing gelanceerd aan het adres van de Oostduitse deelnemrs aan de landenconferentie. De Oostduitsers trachtten van deze conferenie gebruik te maken zoveel mogelijk reclame te spuien tegenover de pers. De Zwitserse regering heeft deze propaganda verboden en dreigt, indien er aan het verbod geen gehoor wordt gegeven de perskamer te laten ontruimen en sluiten. De belangstelling van de pers voor de Oostduitse delegatie.

De Conferentie te GENEVE

BERLIJN voor Rusland toetssteen voor nakomen van verplichtingen

Geneve. — De ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier" zijn er ook vrijdag, in een voltallige vergadering, die twee en een half uur heeft geduurd, niet in geslaagd de impasse te doorbreken, die is ontstaan bij de bespreking van de toekomst van Berlijn.

Besprekingen nog niet uit impasse

De gedachtenwisselingen van vrijdag behoorden tot de meest felle die in de verstreken vier weken van Geneefse beraadslagingen zijn gehouden. Van conferentiezijde wordt vernomen dat de Amerikaan Herter en de Rus Gromyko scherp gestelde beschuldigingen en tegenbeschuldigingen uitten in een nogal gespannen atmosfeer.

Herter beschreef het Russische voorstel om een „Vrijstad" West-Berlijn te stichten als een suggestie me een totaal misplaatste naam. „Er zou geen sprake zijn van vrijheid voor de Westberlijners in een z.g. Westberlijnse vrijstad, daar dit geen stad zou zijn, doch slechts het verminkte tweederde gedeelte ervan", aldus Herter.

De Amerikaanse minister zei in zijn rede, die wordt beschouwd als de felste toespraak, welke tot nu toe gedurende Geneefse beraadslagingen is gehouden, voorts: „De wereld beoordeelt de naties thans naar haar bereidheid, om haar internationale verplichtingen na te komen. De Sovjet-regering zal moeten erkennen dat Berlijn een sprekend geval zal zijn om te kunnen toetsen of de Sovjet-Unie voornemens is deze verplichtingen na te komen".

Vervolgens kwam Herter te spreken over Oost-Berlijn en de spionage die van daaruit bedreven wordt.

„Oost-Berlijn behoort tot die plaatsen in de wereld, waar het meest wordt gespioneerd en aan ondergrondse bedrijvigheid gedaan.

Volgens betrouwbare gegevens heeft alleen de z.g. „Duitse Democratische republiek" 26.000 ambtenaren in dienst, die meer dan tweehonderdduizend agenten en verklikkers van instructies voorzien. En deze opdrachten worden altijd met hetzelfde doel verstrekt: het doen van afbreuk aan de belangen van West-Berlijn, de bondsrepubliek en andere Westerse landen, waaronder Scandinavië.

Oost-Berlijn is een reeks van jaren gebruikt als centrum voor ondermijnende bedrijvigheid, spionnage, het organiseren van ontvoeringen en talrijke andere vijandige daden jegens het westen.

Wij beschikken over een overvloed van documenten om dit te bewijzen", aldus de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken.

Volgens een Amerikaanse woordvoerder sprak Gromyko de beschuldigingen der westerse ministers, dat de Sovjet-Russische regering van plan is West-Berlijn in te lijven, met kracht tegen.

In antwoord op door Herter geuite beschuldigingen omtrent vanuit oost-Berlijn bedreven en tegen het wesen gerichte propaganda verklaarde Gromyko: „Wij bezitten over dit onderwerp veel meer gegevens dan het westen, met dit verschil dat zij slaan op vanuit west-Berlijn geleide ondergrondse bedrijvigheid".

Volgens de woordvoerder had Gromyko ook gezegd: „Gelooft U werkelijk dat wij zullen toestaan dat het bezettingsbewind in west-Berlijn over het oosten van de stad zal worden uitgebreid? Indien wij werkelijk overeenstemming willen bereiken moeten wij niet pogen in achterwaartse zin te vorderen".

De bevolking van België heeft zijn koning op grootscheepse wijze ontvangen na zijn terugkeer uit de Verenigde Staten. In open wagen reed Koning Boude wijn langs een uitgebreide route naar het paleis te Laken.

DE INVAL OP NICARAGUA

Comité van vier vergaderde

Washington. — Het Comité van Vier, dat door de Raad van de Organisatie van Amerikaanse Staten is gevormd om de toestand in Nicaragua te onderzoeken, heeft gisteren achter gesloten deuren vergaderd in het kantoor van de Pan-Amerikaanse Unie om te beslissen, of het zich naar Nicaragua moet begeven of het onderzoek zal verrichten vanuit Washington zelf.

De vier landen, die in het comité zijn vertegenwoordigd, zijn Uruguay — dat met het voorzitterschap is belast — de Verenigde Staten, Brazilië en Mexico.

Het comité heeft tot taak alle geëigende aanvullende gegevens te verzamelen door de raad, die ingevolge het Verdrag van Rio optreedt als adviesorgaan, om een oordeel te kunnen vellen over de klacht, die door Nicaragua is ingediend.

Het Comité van Vier heeft gisteren aan verschillende Amerikaanse regeringen een telegram gezonden, waarin haar wordt verzocht alle terzake doende inlichtingen over het probleem aan haar toe te sturen. Het comité zal in Washington blijven zetelen tot het antwoord op zijn vraag heeft ontvangen, en daarna beslissen, of het zich al dan niet naar Nicaragua en Costa Rica zal begeven.

Honduras en Santo Domingo steunen Somoza

Vliegtuigen en kustwachtschepen van Nicaragua zijn op zoek naar drie schoeners uit Cuba, die versterkingen voor de opstandelingen zouden aanvoeren.

President Somoza deelde aan buitenlandse korrespondenten mede, dat een groep van 45 opstandelingen, die in Santa Tomas geland was, op het ogenblik weer naar de Atlantische kust vlucht.

In Managua werden 50 mensen gearresteerd en in Nicaragua 25. Voorts zeide hij, dat de presidenten van Honduras en de Dominikaanse Republiek verzekerd hadden, dat zij hem zullen steunen.

Nicaragua verwacht, dat de vrede kan worden hersteld als gevolg van de interventie van de organisatie van Amerikaanse staten.

„Zonder deze hulp zouden kleine landen zoals Nicaragua kunnen worden overweldigd door communistische groepen, die voordeel trekken uit de situatie, die veroorzaakt is door de lage katoen- en koffieprijzen.

Noodtoestand afgekondigd in de SOEDAN

Khartoem. — In Soedán is de noodtoestand afgekondigd, aldus een mededeling van de minister van voorlichting aan de pers. De minister zeide, dat de regering alle noodzakelijke maatregelen had genomen om bewegingen van legereenheden ter voorbereiding van een nieuwe staatsgreep in de loop van de zomer te voorkomen.

De noodtoestand volgt op de arrestatie van twee ministers, beiden generaals. In totaal bevinden zich thans 18 officieren in arrest. Zij zullen de volgende week worden berecht wegens „rebellie en samenzwering tegen het regime", aldus Farid.

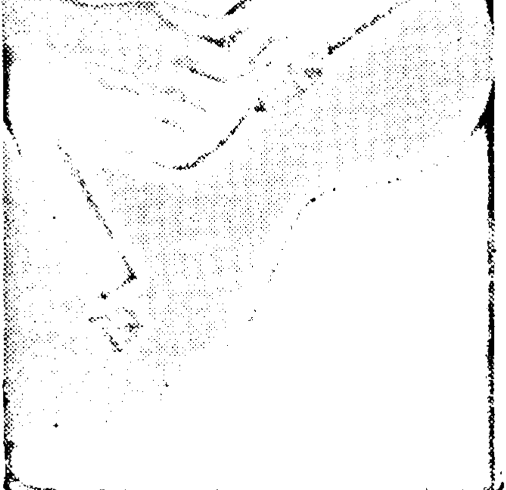
Hij deelde mede, dat nog vijf militairen en 22 burgers zijn gearresteerd na de poging tot een militaire staatsgreep, waarvan de twee gearresteerde ministers zijn beschuldigd. De noodtoestand zal van kracht blijven voor de duur van het proces.

Adenauers besluit wekt verbazing in Oost-Duitse kringen

Génève. — Het besluit van bondskanselier Adenauer om de leiding der Westduitse regering in handen te houden, heeft in Oostduitse kringen te Génève verbazing en teleurstelling gewekt.

In de omgeving van de minister van buitenlandse zaken, Lothar Bolz neemt men officieel een algehele terughoudendheid in acht, maar men verheelt zijn teleurstelling niet, dat „de westerse deskundige nummer 1 van de koude oorlog", zoals de Oostberlijnse afgevaardigden de Westduitse regeringsleider betitelen, van zijn aanvankelijk besluit om het kanselierschap prijs te geven, is teruggekomen. Opgemerkt werd, dat het besluit van de bondskanselier geenszins bijdraagt tot een betere internationale atmosfeer.

Een hoge officier van de Sovjetregering bracht een bezoek aan München en koos het orkest van Max Greger en enige solisten uit om op 1 juni een tour van zes weken te maken door Rusland. Onder de solisten bevindt zich ook Maria Hellwig, de bekende radio- en televisiester, zij zal niet alleen jodelen, maar ook Beierse volksdansen laten zien.

GEZIEN door een Antilliaan

„Traditiegetrouw zullen vandaag een groot aantal Perzen ter ere van de Sjah op de Dam worden opgehangen". U begrijpt dat schrijver dezes met biezonder enthousiasme en spanning dit uniek evenement in Amsterdam wilde zien. Hoe groot was echter zijn teleurstelling toen bij aankomst de hele ophangerij „slechts" beperkt bleef betrof een honderdtal perzische kleden en gelukkig geen onwelkome landgenoten van de sympathieke Sjah.

Het was overigens opvallend bij dit bezoek hoe spontaan de Amsterdamse bevolking enkele uren vrijnam om een „oosterse vorst" te zien. De luister bij zulke bezoeken, de wederzijdse sympathie en het begrip, welk onvermijdelijk uit dit contact tussen landen ontstaat, zullen zeker nuttig blijken. Bij het van dichtbij volgen van dit alles rees bij mij direct de vraag of het ook niet van enorm belang voor de verhouding tussen ons Koninkrijk en Venezuela zou zijn, wanneer eens het Staatshoofd van onze illustre grote nabuur een officieel bezoek aan Nederland zou brengen. Het is een losse gedachte, zo maar tussen door opgekomen, maar misschien het overwegen waard....

De nieuwe regering die onlangs haar werkzaamheden aanving, heeft over belangstelling niet te klagen. Het heeft trouwens lang genoeg geduurd, voordat zij voldragen was. Haar verklaring was lang en de zaal was vol. Wat ons opviel was dat aan de Antillen en Suriname de meest minimale aandacht is besteed-enkele algemene regels als „geest van het Statuut" „wederzijdse belangen" en „hulp en bijstand". Wij kregen de indruk dat aan de voetbalpool meer belangstelling en belang werden toegekend dan aan de Rijksdelen overzee.

Over het verdwijnen van het departement „Zaken Overzee" is niet gerept. Het schijnt dat eigenlijk niemand nog weet wat daarmede gebeuren gaat. Een feit is dat het verdwijnen daarvan algemeen wordt toegejuicht. Wel zal er een contact- en coordinatie-instantie moeten blijven. Wat het kantoor van de Gevolmachtigde minister betreft, dat zal zonder twijfel versterkt en gereorganiseerd moeten worden.

Incident tussen Cubaanse diplomaten en ballingen in Ciudad Trujillo

Ciudad Trujillo. — Een dertigtal Cubaanse bannelingen heeft vrijdagavond de Cubaanse ambassade in de hoofdstad Ciudad Trujillo van de Dominicaanse republiek bestormd, nadat een van hen dodelijk was gewond tijdens een demonstratie voor het gebouw.

Zij vernielden het meubilair in de ambassade en staken het in brand. De aanleiding tot deze demonstratie tegen het bewind van Fidel Castro was een ruzie in een bankgebouw tussen drie bannelingen en twee Cubaanse diplomaten, die van hun vuurwapens gebruik maakten, daarbij kwam een zevenjarige jongen om het leven en raakte een balling zwaar gewond.

Apartheidspolitiek in Zuid-Afrika

„ONBESCHAAFD, ONDEMOCRATISCH EN NIET-PASSEND"

Kaapstad. — „Onbeschaafd, ondemocratisch en niet meer passend in deze moderne wereld", zo heeft de Zuidafrikaanse oppositieleider Sir De Villiers Graaff het regeringsontwerp voor zelfbestuur der naturellen betiteld, toen het veel omstreden ontwerp in derde lezing door het parlement in Kaapstad behandeld werd.

De leider van de Verenigde Partij vond, dat hiermede de weg is gebaand voor het uiteindelijk uiteenvallen van de Zuidafrikaanse Unie. Het betekent volgens hem, dat de Afrikanen niet verder zullen opgaan in de westerse democratie, maar zullen worden teruggedrongen in het stamverband. De uit de wet voortvloeiende zwarte staten zullen de Unie in het noorden en oosten als een hoefijzer omvatten en steun zoeken bij andere landen, die andere ideologieën aanhangen.

De liberale leidster, mevr. Ballinger, betoogde, dat de Afrikanen door deze wet een soort onder-ras zouden worden, maar onder-minister Mentz van naturellenzaken meende, dat er juist een land door zou ontstaan, waarin blanken en niet-blanken vreedzaam naast elkaar zouden kunnen leven.

Tweede Culturele avond van de Boekenweek wekte grote belangstelling

Opeengepakt in het zaaltje luisterden de aanwezigen geboeid naar UITTENBOGAARD en CARMIGGELT

Willemstad. — Er was zeer grote belangstelling voor de Tweede Kulturele Avond, welke in het kader van de Boekenweek gisteravond in het Cultuurcentrum werd gegeven en waar onze beide gasten, de heren Leo Uittenbogaard en Simon Carmiggelt wederom het woord voerden. Gelukkig was het wederom een beetje regenachtig, zodat wij lekker samengepakt zaten in het zaaltje in plaats van in de „koude", winderige en rumoerige patio. De zaal droeg zeer zeker bij tot het scheppen van een intieme sfeer, die zo nodig is voor de aard van deze voordrachten.

Sprekers werden ingeleid door de heer W. Meijer, die als sekretaris van het A.N.V. (de vice-voorzitter, dr Monte, was verhinderd) enige woorden wijdde aan het Nederlandse boek, zoals dat door het A.N.V., dat reeds meer dan 50 jaar op Curaçao bestaat, hier onder de jeugd gebracht is. Er is een groot verschil tussen het Nederland van 1909 en het Nederland van 1959, maar op

In het Oosten: armoede, met als gevolg ondervoeding, slechte behuizing, ziekte en kindersterfte.

Curaçao is het verschil veel groter, althans op economisch en staatkundig terrein, maar niet op dat van de beschaving. Ook toen was er reeds de drang tot geestelijk leven, tenminste bij de bovenlaag, en de oprichting van het A.N.V. was een symptoom en het gevolg daarvan. Nog steeds prijken de namen van de oude Curaçaose families op de ledenlijst van het A.N.V.

Het onderwijs heeft hier altijd op een hoog peil gestaan en dat er geen leerplicht is en was, nu en toen, kan als een hulde voor Curaçao beschouwd worden, omdat leerplicht niet nodig is. Het onderwijs was hier altijd op Nederlandse leest geschoeid.

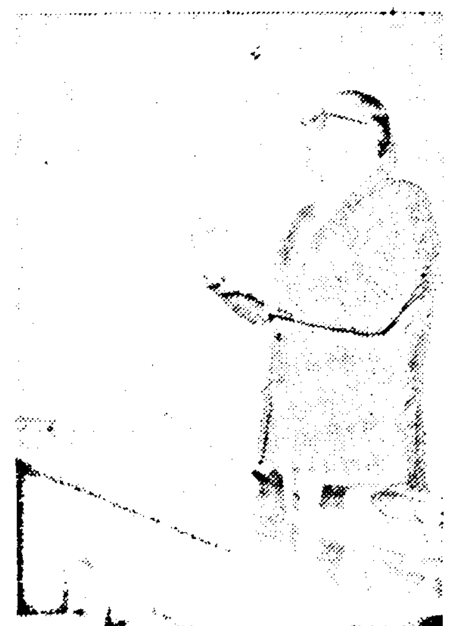
Het doel van het A.N.V. was te streven naar het zuiver gebruik van de Nederlandse taal in het biezonder waar zij in de verdrukking kwam, hetzij in Zuid-Afrika, hetzij in België en het behoud van die taal in die plaatsen ter wereld, waar mensen van Nederlandse stam samenwoonden.

Op de Neerlandia-dag, welke reeds meer dan 30 jaar geleden op Curaçao ingevoerd werd, werden als prijzen aan de leerlingen van de scholen, Nederlandse boeken gegeven en dat moest zijn een oorspronkelijk Nederlands boek. Tegen het einde van deze maand zullen wederom 200 van deze boeken in omloop gebracht worden, die zuinig zullen worden bewaard, omdat zij Neerlandia-prijzen zijn.

Zijn voldoening erover uitsprekende, dat de opkomst op deze avond zo goed was, eindigde de heer Meijer uitdrukking gevende aan de hoop dat de avond aan aller verwachtingen zal beantwoorden en een prikkel moge zijn aandacht te geven aan het Nederlandse boek.

De heer Meijer verleende vervolgens het woord aan de eerste gastspreker, de heer Leo Uittenbogaard, die schertsend zich verontschuldigde wegens zijn late komst, doch het was moeilijk geweest voor de beide gastsprekers het Cultuurcentrum te vinden, daar niemand, die zij op straat tegen kwamen, hun de weg daarheen kon wijzen. De onbekendheid van dit centrum deed vreemd aan.

Hiermede was dan meteen de toon voor zijn toespraak aangeslagen. in welke hij in een verhulling van humoristische anekdoten enige ernstige

LEO UITTENBOGAARD...... "verbijsterend".

problemen der mensheid behandelde. Hem was verweten in de krant, dat hij in zijn eerste voordracht na een lange inleiding pas tot de problematiek was gekomen en toen de belangwekkende problematiek aan de beurt kwam, was opgehouden. Spreker verklaarde, dat men hem had gezegd, dat de mensen op Curaçao niet van problematiek hielden, maar nu het blijkt, dat hij waarschijnlijk verkeerd was ingelicht, wilde hij wel wat dieper ingaan op de onderwerpen, waarbij hij de vorige keer, ook wegens tijdgebrek, was blijven steken.

Leo Uittenbogaards onderwerp was „reizen" en hij verklaarde, dat onder dit reizen moet worden verstaan zwerven. Zwerftochten toch geven de gelegenheid tot de ontmoeting met de medemens in zijn eigen sfeer. Men moet zelf gaan kijken en zich niets aantrekken van wat anderen u als bagage trachten mede te geven.

Op boeiende wijze vertelde spreker hoe hij het aangelegd heeft, bijv. door zijn medewerking aan het Circus Bever waar Emile Caroli, de direkteur, hem vakkundig met een lasso van zijn paard trok en hem daarna als model voor het messenwerpen voor de plank zette, met als verrassing (voor het publiek) ook messen met fakkels, maar als grootste verrassing (voor Leo), dat Emile reeds drie jaar geleden met de kunst van het messenwerpen was opgehouden, omdat hij de vastheid van hand had verloren en zijn vrouw verwond had. Maar hij had het weer eens willen proberen en.... het was tot zijn blijdschap goed gegaan!

Dit was een voorbeeld van „de medemens opzoeken in zijn eigen sfeer".

Talloze voorbeelden volgden: de heer Uittenbogaard vertelde van zijn reis (zonder papieren) naar de laatste wereldconferentie in Oost-Berlijn en zijn ervaringen met de communistische bureaucratie, wij kregen een ooggetuige-verslag van de behandeling van de vrouw in Afghanistan en elders in de mohammedaanse wereld en hij kwam tot de konklusie, dat de titel van een van zijn boeken „De wereld, een verbijsterend avontuur", moest worden vervangen door de titel „De wereld, een vernederend avontuur". Ontstellend waren zijn ervaringen op zijn reizen door de hongergebieden van de wereld, waaronder hij India noemde, waar 10.000.000 mensen, mannen, vrouwen en kinderen, moeten sterven door gebrek, hij beschreef een stad als Calcutta, waar 9.000.000 mensen wonen, doch slechts 6000 ziekenbedden zijn.

Ditmaal is spreker, niettegenstaande de waarschuwingen, die hem bij voorbaat werden gegeven, zeer diep op de wereldproblematiek ingegaan en hij zal, tot zijn verwondering misschien, bemerkt hebben, hoe zeer zijn publiek medeleefde en hoevee' begrip hij ontmoette. Huiveringwekkend is het te vernemen, dat van de 900.000.000 kinderen op aarde, er 2 van de 3 voor hun twintigste jaar gedoemd zijn wegens gebrek te sterven en spreker wees op de bevoorrechte positie van het westen.

Wel beschuldigde hij oosterse leiders van het bedrijven van buitenlandse politiek en het verwaarlozen van de noden van eigen volk, doch hij zette de problematiek niet zo ver voort, dat hij de vraag stelde in hoeverre het westen door misvattingen in het verleden medeverantwoordelijk is voor de in het oosten bestaande wantoestanden. Deze problemen gaan dan ook het vermogen van de enkeling te boven, mogen wij hier wel aan toevoegen, indien het ons geoorloofd zij in een verslag toch ook even een persoonlijke reaktie te berde te brengen, en zij behoren tot het domein van de werkzaamheid van de hogere politiek en de Verenigde Naties en haar gespecialiseerde vertakkingen. Toch kunnen deze instellingen hun nuttig werk slechts doen door de morele en daadwerkelijke steun van elk onzer persoonlijk en daarom deed het ons goed, dat Leo Uittenbogaard zijn voordracht niet beperkte tot een verslag van geziene ellende, maar aan het slot een dringend beroep deed op ieder van ons om naar vermogen mede te helpen aan het lenigen van de ontstellende nood, welke in vele landen, vooral in het oosten, heerst.

Simon Carmiggelt kwam na de pauze aan het woord en het verbazingwekkende van deze schrijver die zou spreken over het onderwerp „Schrijven over niets" is, dat hij een volmaakte tegenstelling vormt met zijn collega. Had de laatste in een uitvoerig betoog gewezen op het vele, zeer vele, dat ons in de wereld verbijstert, Carmiggelt lijkt in het geheel niet verbijsterd, maar kan in twee zinnen een wereld voor u openen, welke door de zuivere humoristische weergave van een biezonder geval schier eindeloze perspektieven van mensenvreugde en mensenleed voor u doet opdoemen. Het is het dagelijkse leven om hem heen in plaats van dat in verre landen, dat Carmiggelt inspireert.

En in het dagelijkse leven neemt de krant een grote plaats in. Typerend was hoe hij vertelde, dat de abonnee het slechte nieuws vaak aan de redaktie verwijt en indien hij het niet verstouwen kan, zijn abonnement op de krant opzegt.

Het is nu eenmaal zo, dat blijkbaar de helft van het mensdom zich slecht uitdrukt en dan door de andere helft nog verkeerd begrepen wordt.

Steekpenningen?

Kostelijk was wat hij over de koppen in de krant zeide, die opschriften zijn, die nauwelijks of in het

SIMON CARMIGGELT.. "Geëquibreerd".

geheel niet op de inhoud slaan. En dan de nutteloze „tussenkopjes" Toch niet altijd.... zij dienen ook wel een bepaald doel.

Men zou in een krant de volgende mededeling kunnen lezen „Dat wethouder zo-en-zo zich aan verduistering van gemeenschapsgelden zou hebben schuldig gemaakt, beweren wij niet, maar wij vinden het toch opmerkelijk, dat hij in een zeer dure villa woont".

Het tussenkopje doet dan de rest om deze wethouder de genadeslag te geven. Het luidt in dit geval bijv. „Steekpenningen?"

Geëquibreerd

Biezonder geestig was ook het verhaal over het door een ambtenaar uitgevonden woord „geëquibreerd", dat hij voor al die gevallen gebruikte, waar hij iets moest afpoeieren, waar hij geen raad mede wist. Het magische woord — dat niets bekende — werkte prachtig. Maar het zou ons te ver voeren om alle kronkeltjes van onze geestige spreker te volgen. Vermeld dient echter, dat hij een aardig verhaal voorlas (verband houdende met de huwelijkstrouw of -ontrouw) uit zijn nieuwe boekje „Een toontje lager", dat weldra zal verschijnen.

Monseigneur J. M. Holterman woonde met zijn sekretaris, pater A. v.d. Weerelt, deze avond bij, aan het slot van welke de sprekers een ovatie werd gebracht.

Dr Hans Hermans, de voorzitter van het Comité Boekenweek 1959, besloot de avond en tevens reeds de Boekenweek, die als hoogtepunten nog de Boekenmarkt en het Boekenbal hedenmiddag en hedenavond zal geven, met een kort woord, waarin hij zijn dank er voor uitsprak, dat twee sprekers, die geen van beiden een krans behoeven, bereid waren aan de Boekenweek hun medewerking te verlenen. De opzet heeft aan de verwachtingen beantwoord, alhoewel er in weerwil van een minutieuze voorbereiding nog veel geïmproviseerd moest worden en er daardoor imperfekties waren. Deze ervaringen zullen de organisatoren het volgend jaar ten goede komen.

Onmiddellijk na afwikkeling van de Boekenweek 1959 zal aan de voorbereidingen voor 1960 worden begonnen en suggesties van de zijde van het publiek zullen zeer welkom zijn.

Zes door Nederlandse auteurs getekende boeken werden deze avond verloot en het lot, dat in deze Boekenweek een gelukkig gesternte heeft, wees Lucille de Haseth aan als de winnares — welverdiend!

Willemstad — De penningmeester van de I.A.A. Curacao overhandigde een cheque aan de Voorzitter van het Rode Kruis, de heer Norman M. C...aceiro. Het bedrag werd beschikbaar gesteld door de Venezolaanse T.V.-ster Renny Ottolina uit de opbrengsten van zijn bezoek aan IAA Curacao.

Vliegende schotels en onbewoonbare planeten

Vliegende schotels boven New York — een erkende trucfoto.

Op Venus stikt men, op Mars is het te koud

(Van een medewerker in Nederland)

Na een kort, doch geenszins onopgemerkt gebleven bezoek heeft de heer George Adamski, vliegende-schotelenthousiast en geavanceerde ruimtevaarder, Nederland verlaten. Nu het gejuich en hoongelach om zijn persoon en ideeën verstorven zijn, lijkt het tijdstip gunstig, om met de bekende Hollandse nuchterheid zijn stellingen aan de toets van de kritiek te onderwerpen.

Bijna op de dag af twaalf jaar geleden, op 21 juni 1947, werd voor het eerst in de Verenigde Staten melding gemaakt van het waarnemen van vliegende schotels. De geruchten omtrent dergelijke waarnemingen namen daar op snel toe. Reeds spoedig ontvingen die onbekende voorwerpen in de volksmond de benaming „Flying saucers" (vliegende kopjesschotels). Aanvankelijk trokken de autoriteiten zich niets daarvan aan.

Dit veranderde echter na 7 januari 1948. Op die datum vond de eerste ontmoeting met een vliegende schotel met tragische afloop plaats. Captain Thomas A. Mantel van de U.S. Airforce achtervolgde in de buurt van Ford Knox, in Kentucky, per straaljager een metalen schijf van onbekende herkomst en deed van zijn bevindingen mededeling via zijn boordradio. Plotseling brak zijn uitzending af; na uitgebreide nasporingen werden alleen enkele wrakstukken van Mantel's straaljager gevonden.

Nu kwamen de Amerikaanse luchtmachtautoriteiten in actie; zij stelden het Project Blue Book in, in de wandeling Project Saucer genoemd, dat ten doel had, betrouwbare getuigenverklaringen omtrent vliegende schotels te verzamelen en te bestuderen.

De meldingen stroomden binnen. Eind 1949 werd Project Saucer afgesloten; volgens het toen gepubliceerde rapport waren er 375 meldingen binnengekomen, waarvan er 341 konden worden verklaard uit de navolgende natuurlijke oorzaken: de planeet Venus, de Maan, stratosfeerballons, vliegende vogels, geïoniseerde wolken, inversielagen in de lucht (zgn. luchtspiegelingen), duizeligheid, massa-suggestie of ongepaste grappen. 34, dus ongeveer 9 pct. konden niet worden geïdentificeerd.

In de daarop volgende jaren nam het aantal meldingen nog toe, nu niet meer alleen in de Verenigde Staten, maar ook in Zuid-Amerika en West-Europa. 1952 was een topjaar met niet minder dan 1700 meldingen.

Dit was voor de Amerikaanse luchtmachtautoriteiten aanleiding om opnieuw het onderzoek ter hand te nemen, dat nu de naam Project UFO kreeg. UFO zijn de voorletters van de woorden: Unidentified Flying Object. Nu ontving iedereen, die op dit gebied iets te melden had, een uitgebreide vragenlijst, die hij in haar geheel moest invullen. Het gevolg hiervan was, dat in 1953 nog 429 meldingen binnenkwamen, in 1954: 340 en in 1955 nog minder. Het rapport, dat eind 1955 werd gepubliceerd kwam tot de conclusie, dat van de gevallen, gemeld in de jaren 1953-1955, maar 3 pct niet konden worden verklaard, en daarvan waren er zelfs niet meer dan 12, die de kwalificatie „Good Unknowns" verdienden. Rapporten van latere datum zijn ons niet bekend.

Inmiddels had, sedert 1951, de drukpers zich meester gemaakt van de vliegende schotels. In kranten en tijdschriften en ook in enkele boeken werd stelling genomen voor of tegen de UFO's als ruimtevaartuigen, afkomstig van andere hemellichamen. Een van de sterkste voorstanders van deze opvatting was George Adamski, die in zijn in 1953 verschenen boek „Flying Saucers have landed" niet alleen een aantal foto's reproduceerde van vliegende schotels, maar zelfs meedeelde, met een vliegende-schotelpiloot, afkomstig van de planeet Venus, van gedachten te hebben gewisseld. Oorspronkelijk zou dit langs telepathische weg zijn geschied, maar al spoedig had de Venusiaan zich de Engelse taal machtig gemaakt. De reis per vliegende schotel langs de achterzijde van de maan, waarover Adamski tijdens zijn recent bezoek te onzent sprak, had hij toen blijkbaar nog niet gemaakt.

Van verschillende zijden kwamen nu foto's en zelfs enkele films van vliegende schotels los. Die foto's zijn over het algemeen van zeer inferieure kwaliteit en laten meer raden dan zien: een gedetailleerde foto van een vliegende schotel bestaat, voorzover bekend, niet. Overigens kan men foto's heel gemakkelijk truqueren, hetgeen door de illustraties bij dit artikel wordt aangetoond. Het truqueren van films is voor amateurs bijna ondoenlijk; maar de enkele films, die er ooit van vliegende schotels zijn vertoond, geven praktisch niets positiefs te zien.

Opgemerkt dient voorts te worden, dat nog nooit iemand in staat is geweest, enig voorwerp of onderdeel, afkomstig uit of van een vliegende schotel, te vertonen. Dit alles heeft niet verhinderd, dat tal van lieden vast overtuigd zijn van het bestaan van dit soort ruimtevaartuigen. In verschillende landen, ook ten onzent, zijn „Studieverenigingen" voor vliegende schotels opgericht.

Venus te warm

Volgens Adamski en zeer velen van zijn medestanders zijn de vliegende schotels afkomstig van de planeet Venus. De Venusianen zien er precies uit als aardse mensen en bewegen zich frank en vrij op onze aardbodem. Nu is het wel zó, dat op Venus de zwaartekracht ongeveer 90 pct. bedraagt van die op aarde, zodat zij in dit opzicht geen moeilijkheden behoeven te ondervinden.

Maar er is een ander bezwaar, waarover Adamski en de zijnen nogal luchtig heenstappen: Venus heeft een zeer dichte atmosfeer, waarvan spectrografisch vaststaat, dat ze voornamelijk bestaat uit koolzuurgas. Koolzuurgas is voor de mens oninadembaar; een ook maar zeer kort verblijf in een koolzuurgasrijke atmosfeer heeft onherroepelijk de dood door verstikking tot gevolg. Daarenboven is koolzuurgas zwaarder dan zuurstof en waterdamp, zodat men niet kan aannemen, dat deze gassen zich in de atmosfeer van Venus onder de dikke laag koolzuurgas bevinden. Evenmin dus als de mens op Venus vrij zou kunnen rondlopen, zou de Venusiaan dit op onze aarde kunnen doen.

Overigens moet de temperatuur op Venus, zowel tengevolge van haar dichter bij de zon gelegen baan alsook tengevolge van haar dichte koolzuurgasatmosfeer, aan de zonkant ten naastebij 100 gr. C. bedragen, een temperatuur, die noch door menselijk of dierlijk leven, noch zelfs door een plantengroei, zoals wij die op aarde kennen, wordt verdragen.

Mars te koud

Er zijn ook vliegende-schotel-enthousiasten, die het op Mars houden. Maar op Mars is het over het algemeen heel wat kouder dan op aarde, zuurstof is in zijn atmosfeer in het geheel niet of slechts in uiterst beperkte mate aanwezig en de zwaartekracht is er maar ongeveer het ⅓ van die op onze planeet. Marsbewoners zouden zich ten onzent onmiddellijk verraden door hun ongelooflijk zware gang, hun gebogen houding en hun voortdurend transpireren, zelfs bij vrij koel weer.

Van Mercurius, waar het verschil in temperatuur tussen zon- en schaduwzijde bijna 700 gr. C. bedraagt, behoeven wij ons in verband met vliegende schotels zeker niets aan te trekken, evenmin als van de grote planeten, die, gerekend vanaf de zon, op Mars volgen: Jupiter, Saturnus, Uranus en Neptunus, met hun ongenietelijke atmosferen, hun temperaturen, waarbij die in een ijskast nog tropisch lijkt, en hun zwaartekracht, die een mens plat zou drukken op hun oppervlak, indien dat oppervlak tenminste vast zou zijn. Voorzover bekend, heeft zelfs de wildste vliegende-schotelenthousiast zijn hoop niet op een van deze planeten gevestigd.

Hiermee hebben wij dan, afgezien van het sterk ondergekoelde dwergje Pluto, de reis langs de planeten van ons zonnestelsel volbracht; ons zonnestelsel, dat maar een héél klein stipje is in onze Melkweg, die weer een van de ontelbare is, die het Heelal stofferen.

Men behoeft zeker de mogelijkheid niet uit te sluiten, dat in een van de vele miljoenen zonnestelsels van het Heelal nog een planeet te vinden is, die ongeveer dezelfde levensmogelijkheden biedt als onze aarde, en waarop zich wezens, begiftigd met verstand en vrije wil, bevinden. Er is niets, ook in onze godsdienst niet, dat zich tegen deze opvatting verzet. Maar die wezens zouden, zelfs indien zij reisden met snelheden, welke die van het licht benaderen, mensenleeftijden nodig hebben om de afstand tussen hun planeet en de onze te overbruggen. En door welk miljoenste toeval zouden zij juist onze aarde hebben ontdekt en waarom zouden zij zich met ons in verbinding willen stellen? Wij vrezen, dat zelfs de heer Adamski op die vragen geen aannemelijk antwoord kan geven.

Op het paleis Soestdijk heeft Koningin Juliana de tekeningen en handtekeningen van de schoolkinderen uit de West in ontvangst genomen. De tekeningen waren door de kinderen vervaardigd naar aanleiding van de verjaardag van H.M. Foto: Gouverneur Spekenbrink en Minister Lampe overhandigen Koningin Juliana de tekeningen.

„SRANANTORIE"

Paramaribo — De oud-minister-president van Suriname, Dr Johan Ferrier, die thans in Nederland vertoeft, heeft per ingang van 1 juli a.s. eervol ontslag gevraagd uit 's Lands dienst. De heer Ferrier was definitief direkteur van het departement van onderwijs en volksontwikkeling. ● Naar „De West" vermeldt zal de regisseur Edwin Thomas niet naar Suriname terugkeren en zullen als gevolg daarvan de voorgenomen passiespelen van de baan zijn. ● Te Geneve is dezer dagen begonnen de 43ste jaarlijkse conferentie van de International Landbouw Organisation. Mr. H. de Vries gecommiteerde voor Surinaamse zaken in Nederland, zal als adviseur van de Koninkrijks-delegatie aanwezig zijn. ● De Nederlandse journalisten die door de Surinaamse regering uitgenodigd zijn om aan Suriname een bezoek te brengen, worden daar op 16 augustus a.s. verwacht. Dit bezoek is mogelijk mede dankzij de grote medewerking van de KLM. ● Deze week vertrekt een militaire expeditie naar het binnenland met bestemming Emmaketen. Deze is de voorloper van de wetenschappelijke expeditie, die op 2 juli a.s. naar de Emmaketen zal gaan voor onderzoekingen onder leiding van prof. Jonkers van Wosuna. De expeditie die dezer dagen vertrok moet een tracée openkappen. In een dal van de Emmaketen zal het hoofdkamp worden gebouwd. ● De Surinaamse Cricket Bond heeft uit Nederland bericht ontvangen op een daartoe strekkende aanvraag te zijn aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Cricket Bond. ● Op 22 mei werd tot oprichting van het comite „Welkom Toerist" besloten. Doel van het comite is de beschikking te krijgen over 1000 tot 1500 zg. „Guests hosts", dat zijn personen die de toeristen in contact kunnen brengen met de Surinaamse samenleving. Vermoedelijk zal twee tot drie maal per jaar op de geregistreerden een beroep worden gedaan om met een of meer toeristen in kontakt te treden en hun zoveel mogelijk wegwijs te maken in Suriname. Het werkcomite is samengesteld uit de heren R. Sparenberg, E. de la Fuente, M. van Pool en A. Tjin A Djie. ● Onlangs werd de akte verleden voor de oprichting van de N.V. Surinaamse Beton- en Mortelmaatschappij, kortweg Subema genoemd. De maatschappij stelt zich ten doel het afleveren van klaargemaakte betonspecie op bouwwerken, door middel van de z.g. mix-trucks. De menginrichting zal binnenkort worden geconstrueerd [illegible] het terrein van de bedrijven exploitatie maatschappij N.V. (C. Kersten & Co.) aan de Saramaccastraat.

Het maatschappelijk kapitaal bedraagt Sf. 100.000. Deelnemers zijn de aannemers H.E.J. Goedschalk, Tjon Kie Sim en het bouwbedrijf Vyent, de Surinaamse aannemingsmaatschappij NV., het bouwbedrijf van Kessel en de bedrijven exploitatie maatschappij N.V. Het rijdend materieel en dat voor de installatie, is zeilende en kan eerstdaags in Suriname aankomen, de opzet is om zo spoedig mogelijk na ontvangst met de opstelling een aanvang te maken en op korte termijn in bedrijf te komen. ● In het proces van de firma Niemeyer contra de Surinaams-Amerikaanse Tobacco Co. is een schikking getroffen. Laatsgenoemde maatschappij mag nu haar sigaretten onder de naam „Star" op de markt brengen tot een maximumhoeveelheid van 20.000.000 waarvoor de verpakking was besteld. Maar niet langer dan 8 maanden.

—x—

Haifa. — In Israël is een luchttaxi-bedrijf, met Frans-Israëlische belangen, met twee Alouette-2 hefschroefvliegtuigen zijn werkzaamheid begonnen.

ONZE WERELD DEZE WEEK

Ook de afgelopen zeven dagen werd niets bereikt op de ministersconferentie in Genève — of men zou het winst moeten noemen, dat de heren nog steeds bijeen zijn en niet hun koffers hebben laten pakken te abrupte afsluiting van de eindeloze besprekingen over een kwestie die nu werkelijk acuut om een oplossing vraagt. President Eisenhower heeft deze week op zijn persconferentie al gezegd, dat het te laat is geworden, daar in Geneve, om nog te kunnen vertrouwen op enig resultaat van betekenis. Hieruit zou men kunnen afleiden, dat ook van een topconferentie niet veel terecht zou komen — en van deze conclusie is men in het Palais des Nations werkelijk geschrokken. Gromyko noemde in een particulier gesprek met Herter de Amerikaanse president wel erg kort aangebonden. Overigens, zo voegde hij eraan toe, moet nog altijd bewezen worden dat het aan de Russische delegatie te wijten is, dat er nog niets werd bereikt.

Wat zal er nu gebeuren in Genève? Men moet er zich niets over verbazen, dat op een vrij onverwacht ogenblik een slotcommuniqué door de ongeduldig wordende westerse ministers wordt uitgegeven en dat zij dus naar huis gaan. Naar het schijnt is het vooral minister Selwyn Lloyd van Engeland, die er de voorkeur aan heeft nog wat te blijven; hij wil onder geen enkele voorwaarde de Russen een wapen in handen geven — zij zullen nimmer mogen zeggen, dat de ministers van Amerika, Engeland en Frankrijk wegliepen omdat zij hun zin niet konden krijgen....

—

Een der toekijkers ter conferentie, de westduitse minister van buitenlandse zaken Von Brentano, is met bekwame spoed uit Genève vertrokken; dadelijk nadat bekend was geworden, dat bondskanselier Adenauer zich niet beschikbaar zou stellen voor het presidentschap, hebben zich ernstige moeilijkheden aangekondigd binnen de westduitse Christen-Democratische partij. Deze moeilijkheden zouden wel eens kunnen leiden tot een regeringscrisis, want men kan van een Adenauer niet verwachten, dat hij zal zwichten voor de eisen van een aantal partijgenoten. Al te ongerust echter behoeft men zich niet te maken want de bondskanselier heeft toegezegd nog minstens twee jaren op zijn post te zullen blijven, — en in die tijd kan het nog heel wat veranderen in de politieke constellatie van zijn land.

—

Ook werd enige beroering gemeld in Oost-Duitsland waar men het in officiële kringen niet geheel eens schijnt te zijn met het verloop der Genèefse besprekingen. Dit heeft ertoe geleid, dat verschillende autoriteiten naar Moskou zijn gevlogen om daar in het Kremlin overleg te plegen — wat in feite betekent: nieuwe instructies te halen. Eerste minister Nikita Kroesjtsjef was weliswaar weer op reis, maar in het uiterste geval kan hij weldra in Moskou terug zijn om aan het zogenaamde overleg leiding te geven. Al eens eerder werd gesteld, dat de Oostduitse leiders zich niet erg behaaglijk gevoelen bij de gedachte van de Duitse hereniging omdat zij zich politiek gezien nog niet sterk genoeg weten om enige kans te hebben op het behoud van hun hoge baantjes. Zij zullen er ongetwijfeld bij de heren in het Kremlin op aandringen de besprekingen in Geneve stop te zetten. Wat zou leiden tot een apart vredesverdrag van Oosduitsland met de Sovjet-Unie en het zal nog niet in de domme hoofden van degenen die nu in Oost-Berlijn aan de touwtjes trekken zijn opgekomen, dat ze dan nog wel heel wat slechter zouden varen. Opgelegde Russische voogdij is ook niet alles.

—

De afgelopen week heeft Kroesjtsjef zich weer uitgeput in jammerklachten over het feit, dat men hem en het wereldcommunisme niet goed begrijpt in Griekenland en in Turkije; men klampt zich daar vast aan het vrije westen en zegt niets te willen weten van de zegeningen van de Sovjet-Unie die het toch zo goed bedoelt met elke natie en die zo graag wil blijven vechten voor de wereldvrede.

Van dit laatste blijkt echter niet zo bar veel op de conferentie van Geneve. Algemeen mocht worden verwacht, dat de Russen daar meer politieke winst zouden trachten binnen te halen.

Atlantisch Congres begonnen

Londen. — In „Church House", te Londen, is vrijdagmiddag de eerste werkvergadering van het Atlantisch congres begonnen onder voorzitterschap van de heer **J. Fens** (Nederland), die voorzitter is van het parlementaire comité van de Navo. Na de opening verzocht de voorzitter de 650 afgevaardigden een minuut stilte in acht te nemen ter nagedachtenis van John Foster Dulles, een der vurigste verdedigers van het Atlantisch bonogenootschap.

APOSTOLAAT op moderne WIJZ[E]

Op gewone wijze benadert men de massa

Een groep jonge vrouwen sloot zich in 1946 aaneen omdat zij dezelfde idealen koesterden en de uitvoering van hun idealen op een gelijke manier wilden nastreven. Overtuigd van het feit dat men in Europa kon zeggen dat de grote massa aan de handen van de Kerk ontglipt was of zich daar van steeds meer verwijderde, deed in hun gedachte rijpen, zoals in zovele andere harten om aan deze massale geruisloze afval een halt toe te roepen op een eigendaagse wijze. *Niet met de gedachte dat al het oude van de grote orden en congregaties gefaald had, maar wel beseffend dat de leden van deze orden en gezelschappen niet meer konden doordringen tot de massa, deed hun het besluit nemen een gemeenschap te vormen die zich uiterlijk in niets van de omgeving onderscheidde zoals door kleding,* en kloosterlijke muren enz.

Zij wilden in de massa doordringen en door hun eigen persoonlijke manier van leven duidelijk maken dat godsdienstig leven en Kerk geen verloren gegane begrippen zijn, maar ook in deze tijd iets levends zijn....

*Daarom dat iedere onderscheidings*teken achterwege gelaten werd en men leefde op dezelfde manier als al die anderen. Daarom werd de sigaret niet achterwege gelaten als iets dat niet past en niet in overeenstemming te brengen is met de Evangelische raden. De verzamelplaatsen zoals Bioscoop en Concertgebouw werden niet uit de weg gegaan en ook het gewone werk, het dagelijkse leven zoals dat reilt en zeilt in de straat en de stad werden niet vermeden doordat men zijn intrek nam in huizen die op geen enkele wijze opvielen van de rest van de buurt en toch beleefden zij de Evangelische Raden van *Gehoorzaamheid, Armoede en Kuisheid.*

Bij hun keuze om toe te treden tot deze gemeenschap, zoals er verschillende in de loop der jaren ontstaan zijn (met name noemen wij hier LAETARE) werd de doorslag niet gegeven door hun voorkeur voor die sigaret of het bezoek van de bios en nog minder hun grote verbondenheid aan het eigen kapsel, maar hun wens om zich op een eigentijdse wijze te geven zoals die duizenden kloosternonnen het in de loop der eeuwen gedaan hebben en nog steeds doen, maar wel door hun wens om in nauw contact met het echte leven van de stad, het kantoor en de fabriek hun Geloof te beleven, welk beleven een belijdenis is.

Zo'n opgave mag dan gemakkelijk schijnen, maar is in werkelijkheid zeer moeilijk omdat een speciale kleding, kloostermuren en het gemeenschappelijke leven zulke beschermende invloed hebben, terwijl de moderne lekenapostelen deze bescherming moeten missen met alle moeilijkheden vandien; zij wensen „gewoon" te zijn en worden dan ook als zodanig door de gewone mensen benaderd en behandeld.

Dit leven kan dan slechts waardevol zijn als het gevoed wordt door een brandend geestelijk leven, dat zijn voedsel vindt in een levendig contact met de Schepper en Verlosser door overdenking en innig gebedsleven. Daarom dan ook dat op het dagelijks program van deze vrouwen uren van gebed en overdenking uitgetrokken zijn in de tijden die na het werk op kantoor en zaak overblijven.

Ook dan nog kan het moeilijk zijn zich daaraan te houden en daarom ook dat de proeftijd voor men toegelaten wordt moet bewijzen dat men de mogelijkheid tot zulk een leven bezit. Deze tijd duurt twee en een half jaar en wordt doorgebracht „in de wereld" als onderwijzeres of op kantoor enz.

Heeft zo'n leven zin en is het niet een compromis tussen het „gemakkelijke" leven en een aan God gewijd leven? Deze vraag zal iedereen zich stellen en het antwoord daarop zal ieder geven vanuit zijn gezichtspunt omdat de kern van deze vraag het geestelijk leven betreft en de resultaten daarvan meestal niet in statistieken zijn onder te brengen.

En dat is iets dat men soms vergeet. Een Gezelschap als Laetare kan moeilijk zeggen: wij hebben zoveel mensen weer tot de Kerk teruggebracht of zoveel bekeerlingen gemaakt, want de invloed van ieder mens kan dikwijls zo onbelangrijk schijnen terwijl juist in een beslissende fase van het leven van de enkeling de doorslag gegeven wordt door een vriendelijkheid, een behulpzaam zijn, welke men in vroeger jaren ondervonden heeft.

Het moge voldoende zijn dat de overleden Paus zulk een leven als mogelijk aanvaard heeft door zijn motu propio over de saeculiere Instituten.

Zo begeven zich de leden van het Gezelschap van **LAETARE** zich onder de mensen en hopen door hun frisse kijk op het leven hun naasten te overtuigen van de levensvatbaarheid van het Geloof in Christus, de Bron van het Leven.

—x—

Parijs. — Een veiling van tekeningen, litho's en boekillustraties van Toulouse Lautrec heeft in Parijs 34.493.000 frank opgebracht. De kleurentekening „In het Circus" bracht alleen al 9.600.000 frank op.

Washington. — De commissie voor ruimtevaart van de Amerikaanse Senaat heeft eenstemmig het door president Eisenhower gevraagde bedrag van 485.300.000 dollar goedgekeurd dat bestemd is voor het ruimtevaartprogramma van de N.A.S.A., het bureau voor lucht- en ruimtevaart.

—x—

Muenchen. — In de kliniek van de universiteit van Muenchen is een Siamese tweeling gescheiden. De tweeling, meisjes van een maand oud, waren met de borst aan elkaar gegroeid. De operatie nam twee en een half uur in beslag. De toestand van de kinderen was na de operatie zo goed als men maar verwachten mocht.

Inschrijvingen voor woningen

Bestek 357 Het bouwen van 458 volkswoningen op Brievengat (2e complex). 11 inschrijvingen.

	perceel I	II	III	IV	V	VI	totaal I t/m VI	
1. Foam Cement Inc.								I t/m V (f. 2511633): Alt. 2491839)
2. Bouwmij. Bohama	549500,—	524500,—	468500,—	523500,—	459500,—	127000,—	2543650	
3. A B. Faay			519000,—				2987000	I t/m V (2805226)
4. J.B Troeman	721500,—	685900,—	615200,—	659300,—	610700,—	118500,—	3410000	I + IV (1.375.000)
5. Bouwmij Cur.	579500,—	548200,—	473900,—	535000,—	467000,—	134100,—	2684700	
Bouwmij. Cur. alternatief	538890,—	507770,—	450370,—	503740,—	433720,—	134100,—	2515250	
Bouwmij. Cur. alternatief	535470,—	504530,—	447520,—	500500,—	431000,—	134100,—	2499800	
6. P.E. Cijntje	730000,—	688000,—	635000,—	708000,—	604000,—	220000,—	3560000	
7. v.d. Kwast Constr.	602571,—	578564,—	505765,—	565361,—	493631,—	127000,—	2835000	Alternatief 2707000,—
8. Dokmij. Curacao	600000,—	573500,—	493300,—	556400,—	487300,—	138300,—	2788000	
9. Petrona & Croes	661500,—	637700,—	553800,—	613200,—	542700,—	209000,—	3178900	
10 Lendering bouwmij.	579000,—	558000,—	494000,—	531000,—	486000,—	151000,—	2750000	
11. R.E. Yrausquin							3214800	I t/m V (3033130)
Raming D.O.W.	622500,—	602200,—	524000,—	576500,—	507400,—	144000,—	2895000	

Bestek 368. Bouw van 114 volkswoningen in de buitendistricten. 13 inschrijvers.

	1	2	3	4	5	6	Totaal	
1. Cur. Dokmij	158700,—	198900,—	125000,—	115000,—	157300,—	158500,—	897800,—	
2. L.E. Rudolph		214500,—	123750,—					
3. Bouwm. Cur	152000,—	189000,—	119000,—	111000,—	144000,—	153000,—	857500,—	
4. A.J. Cijntje			132400,—			163800,—		totaal 3+4 293400,—
5. Petr./Croes	194500,—	238160,—	153240,—	142460,—	189320,—	192180,—	1087000,—	
6. R. E. Yrausquin							968000,—	
7. P.F. Cijntje	190000,—	240000,—	145000,—	136000,—	186000,—	190000,—	1087000,—	
8. J.D. Olario	202300,—							
9. Bohama	144350,—	180180,—	110950,—	103500,—	136950,—	142500,—	796590,—	
10. Troeman	176900,—	263500,—	155200,—	142000,—	185000,—	210000,—	1135000,—	totaal 1+5 360000,—
11. S.D. Martis	161280,—	204625,—	121235,—	117586,—	158063,—	158780,—	921569,—	
12. A.B. Faay	154000,—						880200,—	
13. C. C. Corp.	138450,—	179850,—	109225,—	100900,—	136450,—	141600,—	799000,—	Totaal 3+6 247325,— tot. 1.3+6 385275,—
DOW	165000,—	213750,—	127000,—	117600,—	165000,—	168000,—	956350,—	

Bestek 366. Het bouwen van 14 dubbele doorgangswoningen te Steenmijn. 8 inschrijvers.

	I	II alternatief
1. Cur. Dokmij.	112900,—	114500,—
2. J.B. Troeman	131000,—	132750,—
3. Bmij. Cur	109175,—	111425,—
4. A.C. Clarck	126494,—	127744,—
5. A. Olario	103013,—	
6. Petr. & Croes	149000,—	
7. C. C. Corp	102850,—	
Raming DOW	106400,—	

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V.
Telegram Afdeling
kantoor open 6/6 - 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Jung 6/6 - 18.30 - 8/6 - 07.00 „ 3353
b.g.g. „ 2400
Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2
Weis Afo „ 0-43351
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen Dienst
M. K. A. v. Kicken „ 6-48
Geneeskundige Dienst
6/6 (12.30 uur) — 8/6 (07.00 uur): Dr. Van Brakel, tel. 4522, b.g.g. 2409/2239.
Weekendwacht Suffisantdorp

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer J. Scharley kunnen worden opgebeld onder no. 3133. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
N. Schermer „ 3354
G. H. van Leeuwen „ 2054
Theater Asiento
„VERTIGO" — „MONPTI".

Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Bridge

Dinsdag 2 juni werd in Societeit Asiento een wilde drive gehouden.

De prijzen werd als volgt verdeeld:
1e prijs HH. Haas-Siera 3990
2e „ Hr. en Mevr. Pasman 3920
3e „ Mevr. Schermer-Mevr. v.d. Ende 2320
4e „ Hr. en Mevr. Slot 2310

Op dinsdag 9 juni a.s. zal erbij voldoende belangstelling in één of meerdere groepen een Howell drive worden gehouden met daarnaast de gelegenheid om Robberbridge te spelen.

Aanvang 20.00 uur precies in Societeit Asiento. Introductie toegestaan.

Canasta

Canastadrive donderdag 11 juni a.s. Aanvang 20.00 uur precies. Inleggeld f. 1.— per persoon. Introductie toegestaan.

Inschrijving tot uiterlijk woensdag 10 juni de heer A. Pang-Atjok, tel 2231-2162.

Shell Golf Club ,zaterdag 30 mei
Henderson Cup

Als resultaat van de 2de ronde welke werd gespeeld, hebben de volgende spelers zich in de 3e ronde geplaatst. Na loting werd het wedstrijd-schema: Schillemans tegen Holness, Knottenbelt tegen P. van Heeswijk, v.d. Heydt tegen Nebbeling en Tjon Pian Gi tegen Vermolen.

Henderson Trophy

Aangezien het totaal aantal deelneemsters aan deze wedstrijd beperkt bleef tot 8 had het spelen van een 2e kwalificatie-ronde geen zin en werd na loting het volgende wedstrijdschema samengesteld: Mevr. Mater tegen Mevr. Wenink, Mevr Stuker tegen Mevr. v.d. Heydt, Mevr. Fosbrook tegen Mevr Volker en Mevr. Rosman tegen Mevr. Zingel.

De uitslagen van de eveneens op zaterdag gespeelde „eclectic" wedstrijd waren: 1. Nebbeling 26 1/2 net; 2. v.d. Heydt 28 1/2 net; 3. Vermolen 29 1/2 net; 4. Mevr. Fosbrook, Mevr. Zingel en Doyer 30 net.

Zondag 31 mei, Van Drimmelen Cup

De resultaten van de halve finale voor deze cup waren als volgt:

Mej. Vervloet slaat Mevr. Vermolen 1 up) Lodder slaat DE LOOS (2 up).

In de finale hebben zich dus geplaatst Mej. Vervloet en de heer Lodder. De uitslagen van de gelijktijdig gespeelde low net wedstrijd waren:

Groep A

1. Fosbrook 34 1/2 net; 2. Sebbeling 35 1/2 net; 3. Tjon Pian Gi 36 1/2 net.

Groep B

Mej. Stoevenbelt 35 1/2 net; Lodder en Herklots 36 net; Robb 36 1/2 net.

Het programma voor het komende weekeinde luidt:

Zaterdag 6 juni: 3e ronde Henderson Cup, 3e ronde Henderson Trophy Wedstrijd tegen bogey.

Zondag 7 juni: Finale Van Drimmelen Cup, Wedstrijd tegen bogey.

Kerkberichten
Protestantse Gemeente Emmastad
Emmakerk, zondag 7 juni:

Ohctenddienst, aanvang 09.30 uur. Voorganger: Ds. H. Stoof.

Avond-dienst, aanvang 19.30 uur. Voorganger: Ds. G. H. ter Schegget. Crèche tijdens de ochtenddienst in het jeugdhuis achter de kerk.

—x—

Rome. — Lydo Borelli, een der bekendste Italiaanse filmsterren in de tijd van de stomme film, is dinsdag aan een hartaanval in Rome overleden. Zij was 71 jaar. Lyda maakte in 1901 haar debuut op het witte doek. Zij zei de film vaarwel toen zij in 1917 in het huwelijk trad met graaf Vittorio Cini.

„Estrellas Habaneras" maandag in Cinelandia

Willemstad — Op 8 juni zal om 7 en 9 uur in Cinelandia optreden het grote Conjunto „Estrellas Habaneras" onder directie van J. Chatlein. Verder zullen dan nog optreden „Marlon en Sandra", terwijl daar naast vertoond zal worden de film „Un grito en la Noche".

PAUS JOANNES:

WAARACHTIGE SAMENWERKING GARANDEERT ECHTE VREDE

Vaticaanstad. — Paus Johannes heeft vrijdag in de basiliek van de Sint Pieter in een gebed de hoop uitgesproken dat de staatslieden tot een goede verstandhouding zullen komen. Dit zou ertoe bijdragen de moeilijkheden die het leven der mensen bezwaren, op te lossen.

Hij vroeg de gelovigen die bijeen waren voor een „Heilig Uur" ter gelegenheid van het „Feest van het Heilig Hart", ervoor te bidden dat er een waarachtige geest van samenwerking komt welke als enige kan garanderen dat er een echte vrede in de wereld zal heersen.

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New-Yorkse effectenbeurs kon gistermorgen gedeeltelijk herstellen na de daling van eergisteren doch de grondstemming was onregelmatig en rond het middaguur wogen fractionele dalingen en stijgingen tegen elkander op. In de namiddag verliep de handel kalm waarbij spoorwegen vaster bleken te zijn en de overige afdelingen vrijwel onveranderd bleven. De markt sloot onregelmatig met merendeels slechts fractionele koersverschillen. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1216, waarvan hoger 449, lager 523 en onderd 244.

De aandelenomzet bedroeg 2.800.000, de obligatie-omzet 5.190.000.

De koersen waren:
Anaconda copper 63 3/4
American tel and tel 81 1/4 ex div
Bethlehem steel 51
Dupont de nemours 251
General electric 80 3/4
General motors 50 3/8
International tel and tel 38 1/8
Royal Dutch 43 1/2
Shell oil 82 3/4
Standard oil of New Jersey 51 1/4
U S steel 94 1/8
Canadian pacific 29 3/4
International nickel 94
Royal Dutch Amer. shares 71 1/2 b.
K L M 33
Aluminium company 92
Dow Jones 629,98.

Laadkisten maken lossen en laden bij de GRACE LINE goedkoper en vlugger

Willemstad — De Grace Line heeft bekend gemaakt dat zij bij de Highway Trailer Company te Edgerton, Wisconsin een order heeft geplaatst voor 1500 laadkisten. Deze order waarvan de eerste afleveringen op 1 augustus zullen beginnen, laat ruimte voor een bestelling van nog 500 laadkisten naar kopers keuze.

De laadkisten zullen gebruikt worden voor verschepingen op de „Santa Eliana" en de Santa Leonor" die thans worden omgezet in schepen speciaal ingericht om de laadkisten gemakkelijk op en af te zetten. Zij zullen onderscheidelijk eind 1959 en begin 1960 inde vaart komen. De laadkisten zijn er op berekend om overladingskosten te verminderen en het laden en lossen te bespoedigen. Zij zijn 17 voet lang, 8 voet breed en 8 voet hoog, met een laadcapaciteit van 18 ton en zij zullen door de Grace Line gebruikt worden voor stukgoederen. Zij zijn vervaardigd van aluminium en staal en bekleed met triplex, terwijl de vloer met eikenhout is belegd. De deuren aan beide zijden openen over de gehele breedte en hoogte. Zij kunnen worden afgesloten, zodat de lading beschermd is tegen het weer en diefstal. Hun stevige constructie en een vrije ruimte aan de onderkant maken zowel vervoer per vorkheftruck als per kraan mogelijk.

Grace Line's beide laadkistschepen zullen elk 476 van deze grote kisten aan boord hebben de meeste in ruimen van celvormige constructie en de rest in rijen aan dek, elk laadkist hoog.

EILANDGEBIED CURACAO

Middelenstaat t.m. APRIL 1959

Middel	Begroot bedrag per jaar	4/12 van de raming	Werkelijke ontvangst
Erfpachtsrecht	200.000,—	66.667,—	85.372,01
Huur domeingrond en -water	150.000,—	50.000,—	46.867,36
Huur van overige woningen	115.000,—	38.333,—	27.445,20
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	164.400,—	54.800,—	53.350,14
Loodsgelden	1.725.000,—	575.000,—	627.490.—
Liggelden	15.000,—	5.000,—	16.418,82
Landingsgelden	200.550,—	66.850,—	68.015,65
Parkeergelden	3.500,—	1.167,—	1.246,60
Abonnementsgelden Telefoondienst	1.110.900,—	370.300,—	340.757,64
Schoolgelden geïnd door bijzondere scholen	565.000,—	188.333,—	128.662,34
Schoolgelden en vergoeding voor het gebuik van leermiddelen	302.000,—	100.667,—	131.145,—
Inkomstenbelasting	8.500.000,—	2.833.333,—	1.679.445,42
Winstbelasting	14.600.000,—	4.866.667,—	1.116.709,30
Grondbelasting	2.850.000,—	950.000,—	808.634,38
Gebruiksbelasting	525.000,—	175.000,—	54.698,99
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	775.000,—	258.333,—	575.571,25
Vergunningsrecht ingevolge de vergunningsverordening 1949	145.000,—	48.333,—	84.246,90
Uitkering van het Land ingevolge art. 88 van de Eilandenregeling N.A.	6.075.000,—	2.025.000,—	—,—
Alle overige ontvangsten	1.030.735,—	343.579,—	232.323,81
Administratieve posten	100.000,—	33.333,—	—,—
Totaal Gewone Dienst	39.152.085,—	13.050.695,—	6.078.400,81

OPEL exporteerde 1 millioen automobielen

Bij aankomst in Antwerpen wordt de millioenste Opel-exportwagen — een Olympia Rekord — aan boord de „Kerkedijk" van de Holland Amerika Lijn gehesen met bestemming New York.

Ruesselsheim. — Op 23 april j.l. rolde de miljoenste Opel voor export gebouwd van de lopende band in de fabriek te Ruesselsheim. De wagen — een Olympia Rekord — werd overgenomen door de Vice-President van General Motors, Edward Riley, ter gelegenheid van zijn bezoek aan dit filiaal van General Motors.

Aan dek van een Rijn-lichter werd de jubileumwagen naar Antwerpen verscheept en vandaar met de vrachtboot „Kerkedijk" van de Holland Amerika Lijn naar New York, waar zij op 21 mei arriveerde.

Gedurende meer dan 5 decenniën zijn reeds Opel automobielen naar alle delen van de wereld verscheept. Voor de Eerste Wereldoorlog waren de verkopen van Opel in het binnenland en voor export tamelijk gering gerekend naar onze huidige maatstaven (in 1901: 30 voertuigen; in 1912: meer dan 3000 stuks). De export van Opel toonde een grote toeneming na 1928, toen de fabriek te Ruesselsheim werd opgenomen in de General Motors Corporation, die haar verkoop- en service-organisatie over de gehele wereld voor de Opel producten ter beschikking stelde. Thans zijn Opel personenwagens, stationwagens, bestel- en vrachtwagens naar meer dan 135 landen gezonden. België, Zweden, Denemarken, Zwitserland, Zuid-Afrika, Nederland en Oostenrijk behoren tot de belangrijkste afzetgebieden.

Sinds 1957 worden de modellen Opel Rekord en Car A Van ook naar de V.S. geëxporteerd door de Buick Motor Division.

Ongeveer 19.500 Opel automobielen werden aan de V.S. geleverd gedurende 1958 en men verwacht, dat de leveringen in 1959 40.000 zullen belopen.

Varia Venezolana

● De eigenaars van de botica's (apotheken), die eerder deze week dreigden met het sluiten van de zaken in verband met de eisen van regering en vereniging van pharmaceuten, hebben na overleg met de regering de sluitingsorder ingetrokken. Er is door de regering een commissie van goede diensten gevormd en men hoopt dat er nu een oplossing komt. De pharmaceuten eisen dat er een minimum salaris komt van 3000 Bs per maand en dat slechts gediplomeerden tewerk worden gesteld in de botica's. De eigenaars zeggen dat dit zal leiden tot een prijsverhoging van de toch al zo dure geneesmiddelen. ● Mevrouw Carmen Celis uit Caracas ging per auto naar een „tea party". Op een gegeven moment moest ze uitwijken voor een te hard rijdende motorfiets. Ze verloor de controle over het stuur, reed door een hek, door een tuin en door een grote ruit, een „picture window". Toen ze uitstapte was ze op de party waar ze verwacht werd. ● Om de begroting sluitend te maken heeft de minister van financiën van Venezuela, José Antonio Mayobre verhoging van de belastingen voorgesteld. Die verhogingen slaan op de drankaccijnzen, verhoging van de invoerrechten, verhoging van de havengelden, de inkomstenbelasting (voor allen die 1500 Bs per maand of meer verdienen). Intussen heeft het parlement van de ingediende begroting van 6.134 miljoen Bs al 400 miljoen gesnoeid. Het begrotingtekort beloopt 600 miljoen. ● C. A. Luz Electrica heeft de inschrijving geopend voor een obligatielening van tien miljoen bolivar. De lening draagt een rente van 6½% en wordt in vijftien jaar afgelost. ● De Venezolaanse Banco Obrero verlaagt de rente voor geldnemers. Nog niet werd gezegd met hoeveel. Ook werd niet meegedeeld wat de Banco Obrero denkt te doen met de geweldige kapitalen welke ze te vorderen heeft aan achterstallige renten.

Grote wanordelijkheden in GUAYAQUIL (Ecuador)

Politie schoot op demonstrerende studenten

Guayaquil. — Bij wanordelijkheden in Guayaquil, de voornaamste haven van Ecuador, zijn in de nacht van woensdag op donderdag twintig personen gedood en een vijftigtal gewond. Dit gebeurde toen gepeupel gebouwen in brand stak en winkels plunderde.

Militairen patrouilleerden donderdag in de straten van Guayaquil, waar een algeheel uitgaansverbod is afgekondigd.

Voorts is in geheel Ecuador de staat van beleg afgekondigd.

Gedurende de wanordelijkheden is het hoofdkwartier van de geheime politie in het centrum van de ongeveer een kwart miljoen inwoners tellende stad verbrand. Hierbij werden 69 gevangenen, onder wie zeven vrouwen, in vrijheid gesteld

De moeilijkheden begonnen dinsdagavond jl bij een betoging van studenten tegen een provinciale politieleider, wiens aftreden door de betogers werd geëist. Politie schoot op de betogers, van wie er acht werden gedood en dertig gewond.

Woensdag braken er opnieuw wanordelijkheden uit bij de begrafenis van zes der slachtoffers. De ongeregeldheden duurden de gehele nacht voort, waarbij de ordeverstoorders meer dan veertig winkels en twee centrale marktgebouwen plunderen.

Er werden nu militairen ingeschakeld bij het herstel van de orde en de staat van beleg werd afgekondigd. Het gehele openbare leven kwam tot stilstand. Banken en regeringskantoren werden gesloten en de vliegtuigen van internationale luchtvaartmaatschappijen lieten de landingen te Guayaquil vervallen.

Donderdag ontvingen de reeds in de stad aanwezige militairen versterkingen.

Gemeld wordt dat de politie donderdag, in opdracht van de militaire autoriteiten, haar bureaus niet heeft verlaten, dit om de woede van de bevolking niet op te wekken.

De in de oppositie zijn de Ecuadoriaanse politieke partijen hebben verklaard dat de regering de blaam treft voor het gebeurde. Afgevaardigden hebben in het congres de eis gesteld dat bepaalde ministers zullen aftreden. Er wordt ook melding gemaakt van betogingen in de hoofdstad Quito en in de provincieplaats Cuenca. In beide plaatsen waren militairen echter in staat de orde te handhaven.

Curacaosche Camera Club

Willemstad. — Dinsdag 9 juni a.s. zal de heer Wormgoor een lezing houden over het onderwerp „Zelf ontwikkelen van kleurenfilms".

Gezien de resultaten van de heer Wormgoor bij de laatste fotowedstrijd, belooft dit een zeer interessante avond te worden, vooral voor diegenen die ook tot het zelfontwikkelen willen overgaan. De heer Wormgoor heeft al een collectie van een goede honderd 6 x 6 dia's, welke hij na zijn lezing zal vertonen, zodat U zelf de gelegenheid krijgt de resultaten te aanschouwen. Aanvang 20.15 uur in het wijkgebouw achter de Emmakerk.

—x—

Tirana. — De Chinese minister van defensie, maarschalk Peng Teh Hoeai, is uit Tirana vertrokken. Hij heeft aan het hoofd van de militaire delegatie een vriendschapsbezoek van vijf dagen aan Albanië gebracht.

In Havanna is Sir Carol Reed bezig met de verfilming van Graham Greene's boek 'Our man in Havanna'. De eerste man van Cuba kwam een kijkje nemen tijdens de opnamen. Fidel Castro onderhield zich enige tijd met Sir Alec Guinness.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

Oranjestad. — Inzender van het artikel dd. 1 juni 1959 onder de titel van „Dierenmishandeling", wil ik het volgende onder zijn aandacht brengen.

Ten eerste had de heer Pengel eerst moeten nagaan wat voor mishandelingen er meer op Aruba gebeuren, gedurende zijn twee weken verblijf hier. Ik nam als voorbeeld, dat hij de „campesinos" of „cunuqueros", die met de grootste moeite in slagen hun kudde schapen groot te brengen en vooral in de droge tijden, dat naderhand deze arme dieren door honden worden opgevreten en gedood.

De heer Pengel had het beter over deze materie kunnen schrijven, dan eerder de traditie van de Arubaner te bekritiseren. Wij, heer Pengel als Arubaan geboren, hebben altijd van jongs af aan deze soort spelen zoals u het noemt, feest als een sport gekend, een manier om zich te amuseren, zoals u dat noemt „pret". Hebben Suriname, Venezuela e.a. landen hier van Zuid-Amerika ook niet hun eigen tradities? Kennen zij in Spanje niet de bullfight, het stierengevecht? Deze traditie van hanengevecht zit al reeds voor vele jaren in het bloed van de Arubaan, en het zal moeilijk voor u zijn, heer Pengel, om dit hier vanuit te trekken.

Ik geef toe, dat de manier hoe zij op Rooi Hundu deze hanengevechten houden, niet goed zijn. Bijv. daar gebruiken ze de stalen sporen. Dit is volgens mij niet precies, maar daar zijn het ook geen Arubanen, die deze hanengevechten houden; het zijn meestal daar de mensen van de Bovenwinden. Daar op St. Maarten kennen zij dit wel en gaan de mensen, die in het Nederlandse gedeelte wonen, naar de French side en daar worden hanengevechten gehouden. Het is niet verboden in de Frenchside in St Maarten.

Wij Arubanen doen het anders. We gebruiken geen stalen sporen en wij knippen ook de veders niet af van de hanen. De haan krijgt een speciale training van ongeveer 14 à 21 dagen, voordat hij ten strijde wordt gebracht. De haan wordt niet ingespoten, zoals velen denken.

Wat er hieraan gedaan moet worden, is, dat zij toestemming geven en regels voorschrijven, zoals in Venezuela om hanen gevechten te houden. M.i. is dit van belang voor de toeristen, die graag de traditie van het land willen kennen, zoals dit en ook de „Dera Gai", welke ook door de wet verboden is. Vele Amerikanen, die hier geweest zijn, waren ook op deze plaatsen geweest, omdat zij hiervan houden en ook indien men de Venezolaanse toerist hier wil brengen, dan moet men eerst nagaan wie zowat de mensen zijn of personen zijn, die aan deze sport in Venezuela doen. Het zijn meestal doktoren, advokaten en hoge Venezolaanse autoriteiten, die deze sport in Venezuela beoefenen.

Wij zijn hier Latijnamerikanen, heer Pengel en het kan niet anders. De toerist houdt er van de tradities van het land te zien en wij moeten zien, dat zij ook dit goed te zien krijgen en niet half te zien. Dus zoals het vroeger gedaan werd.

Bent u nooit naar een bokswedstrijd geweest? Hebt u er geen erg in, dat het hier mensen zijn, die elkaar te lijf gaan? Het is een sport, maar ook een mensenmishandeling.

Worden er geen honden door de politie, gewoonweg zonder reden hiervoor, alleen maar omdat er geen belasting betaald is, doodgeschoten en nog wel in de stad zelf en niet buiten de stad? Men had de honden, die de schapen van de arme cunuqueros dood maken, moeten neerschieten en zonder pardon. Hebben zij geen Vereniging van Dierenbescherming in Venezuela, en toch worden daar hanengevechten gehouden?

Weet de heer Pengel niet, dat er hier speciaal naar hanengevechten door de Amerikaanse toerist gevraagd worden? Dat vele doktoren hier vanuit de stad verschillende malen op deze hanengevechten te zien waren, met camera's om foto's of filmen te maken? Dat vele personen, hoogstaande, van deze sport houden, maar bang zijn naar deze plaatsen te gaan om niet achtervolgd te worden door de politie?

Het zijn de enige dieren, die geschapen, of beter bewapend geschapen zijn, dus met hun sporen. Deze zijn geen of deze zijn zomaar geen haantjes, die je overal krijgt. Het zijn speciale ras-hanen, die vechten tot de dood en niet weglopen. Hetzelfde als bij de stierengevechten. Het zijn speciale stieren, die opgebracht worden. Men gokt daar niet vel; iedereen doet een tientje bij en de pot wordt groot hierdoor.

Gokken doen men op andere plaatsen, bijv. in huizen van hoogstaande mensen. Daar wordt er gegokt, geklaart, etc., etc. Dat iemand bijv. een tientje op zijn haan gaat spelen, is niet gokken. Gokken is als men f 100,— en boven speelt en de naam van sport niet meer kent. Dat men zijn zenuwen verliest en duizelig wordt met geld te verliezen. Hiertegen moet de politie optreden, daar moet zij zien een puntje achter te zetten. En niet achter de Arubaan die dracht zijn zondag goed door te brengen.

Indien de heer Pengel van plan is, hierop weer terug te komen, dan hebben wij meer met de heer Pengel te spreken, en wij kunnen de heer Pengel verzekeren, dat wij niet vijf of zes honderd handtekeningen kunnen bijeenbrengen van Arubanen die bereid zijn om met deze hanengevechten door te gaan, maar meer dan 1000 handtekeningen kunnen wij verzamelen.

Ik wil deze zaak niet met politiek mengen, al ben ik van de partij die aan het bewind is.

Dit stuk werd ingezonden door een groep liefhebbers van deze sport, maar ik teken hiervoor als verantwoordelijke, en zal te zijner tijd hierop terugkomen.

De Kikker

Naschrift:

De redaktie tekent bij dit ingezonden stuk aan, dat niet iedere traditie een goede is. Ieder volk en ieder land heeft zijn eigen tradities. Een beschaafd volk handhaaft de goede en vergeet de verkeerde.

Hanengevechten zijn in ieder geval een verkeerde traditie, die getuigen van wreedheid tegenover het dier. Dat is iets wat de beschaafde mens niet siert. Om een dergelijke traditie te willen doen herleven ter wille van het toerisme, is niet iets om trots op te zijn.

Het is een feit, dat bepaalde toeristen zoeken naar het ongewone en daarbij alles wat ruw en laag bij de gronds is, prachtig vinden. Denkt u maar eens aan de bedroevende tonelen in bepaalde Cubaanse nachtclubs. De shows, die daar gegeven worden, zijn zo verregaand en grof, dat een behoorlijk mens zich schaamt er heen gaat. Toch trekken deze „tenten", waar tegen God en gebod op de meest grove wijze wordt gezondigd, een bepaald soort publiek.

In sommige landen heeft men een traditie van koppensnellen en kannibalisme. Ongetwijfeld zijn er toeristen, die graag gewapend met camera, uitingen van deze tradities zouden filmen en er zelfs wel geld voor over hebben. Zou inzender in zo'n geval dergelijke oude tradities willen doen herleven? Indien men in Rome in de arena weer gevechten zou houden, terwille van het toerisme tussen mensen en leeuwen, zou dat zeker ook bepaalde mensen trekken. Moet die oude traditie dan maar herleven, terwille van enkele toeristendollars.

Indien men dergelijke „tradities" zou herstellen, gelooft inzender dan niet, dat men tegelijkertijd een andere, meer beschaafde groep toeristen zou afstoten? En zou men in iedere geval zichzelf niet verneder en?

Inzender zal — als rechtgeaard Arubaan — aan de toeristen een prettige, goede indruk willen geven van Aruba, waardoor hij trots op zijn prachtig land kan zijn. God dank zijn er genoeg attrakties, zo dat men een mensonterend hanengevecht niet behoeft te doen herleven. Zoek het liever in de traditionele, hartelijkheid van de Arubaan en zijn traditionele muzikaliteit, en in de vele andere mooie Arubaanse tradities.

Als schrijver zegt, dat het dierenmishandeling is als zwerfhonden loslopende schapen en geiten aanvallen, dan zijn we het niet met hem eens en menen zelfs, dat hij de zaken omdraait. Dierenmishandeling is het, als men geiten en schapen houdt en deze onverzorgd laat loslopen. Die dieren lijden honger en dorst door onvoldoende behandeling door de eigenaars. Ze worden er op uit gestuurd om de eigendommen van anderen en het bezit van de gemeenschap te vernielen en te ruïneren. Het ergerlijke hiervan is vooral, dat deze mishandelde dieren de eigenaars slechts weinig opbrengen en de gemeenschap geweldige schade toebrengen.

Daar komt dan nog bij, dat een goed verzorgd, gevoed dier wel weer meer inspanning vraagt van de eigenaars, maar deze beloont met een veel betere opbrengst.

Het vrij laten rondlopen van vee is ook een traditie, maar net als die van de hanengevechten, een verkeerde.

Het naakte feit, dat iets een traditie is, is niet genoeg om deze te handhaven. Het zij herhaald: Slechts het goede dient men te behouden en aan te moedigen. Daartoe behoren niet de hanengevechten en de vorm van dierenmishandeling, welke bestaat uit het vrij laten verhongeren en verdorsten van vee.

Curom Nieuwtjes

Hoorspelen

Zondagavond om negen uur wordt uitgezonden het hoorspel „Hoeveel kan een mens vergeven?" door Siegfried Lenz in een vertaling van A. de Vlugt. Regie: S. de Vries Jr. dinsdagmiddag om half vijf volgt het eerste deel van het jeugdhoorspel „Vrijbuiter in de lucht"; het tweede deel kan worden om half vijf.

Zoeklicht

Het transcriptieprogramma van Radio Nederland Wereldomroep (zondagavond om tien uur) biedt deze week het cabaretprogramma „At the wooden shoe". Vervolgens spreekt Jules de Palm over de Antilliaanse jongenlui in Nederland. Vijf en twintig minuten met The Dutch Swing College Band worden dan tot slot gevolgd door een nabeschouwing over het filmfestival van Cannes.

Operette

Dinsdagavond in het operetteprogramma een verkorte uitvoering van Jessel's „Schwarzwaldmädel".

Jeugdhersengymnastiek

Donderdagavond kwart over zes komen tegen elkaar uit de ploegen van het Peter Stuyvesant College en het Radulphus College. Dit is dus de tweede wedstrijd in de tweede ronde.

L. A. ABRAHAM Toeristisch vertegenwoordiger van Bonaire

Willemstad. — Naar wij vernemen is de Hr L. A. Abraham sinds kort in dienst getreden bij het Eilandgebied Bonaire als vertegenwoordiger op het gebied van het Toerisme. Deze benoeming was reeds jaren geleden ter sprake gebracht door de Hr. Gerharts, en werd onlangs bekrachtigd door het Bestuurs College van Bonaire.

Men hoopt door deze benoeming een stap vooruit te zetten op de lange weg om van Bonaire-wonderschoon eiland- een toeristeneiland te maken.

In een gesprek met de Hr Abraham verklaarde deze ons dat het in de bedoeling ligt dat niet alleen buitenlandse touristen aangetrokken worden maar ook bij wijze van spreken „binnenlandse" touristen. Hierbij denkt men aan gezelschapsreizen (package tours) gedurende de weekeinden. Per charter plane of desgewenst per boot vertrekt men dan 's zaterdags naar Bonaire, waar men een programma zal uit werken met voor elk wat wils. Voor de zondag staan dan bijv. trips over het eiland op het programma naar de flamingo's, naar Lac enz. Voor watersportliefhebbers is er ook genoeg te beleven.

Het lijkt ons toe dat het een gezonde gedachte is te streven naar het aantrekken van vacantie-gangers van de andere eilanden en dáárnaast van buitenlandse gasten.

Voorlopig zal de Hr L. A. Abraham zich vestigen in het Eilandelijk Touristenbureau alhier, waar hij gaarne bereid zal zijn alle inlichtingen omtrent een vacantie in een kort verblijf op Bonaire te verstrekken.

INGEZONDEN
Curacao en Nederlandse Antillen

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Geachte redaktie

In het kader der boekenweek werd woensdagavond een programma uitgezonden door de CUROM. In dat programma werd een discussie gevoerd over het boek op de Nederlandse Antillen. Deze discussie werd in het papiements gevoerd, wat heel prettig was voor de Antillianen voor wie het programma bestemd was. Alleen verbaasde het me dat er gesproken werd over het boek op de Nederlandse Antillen, terwijl de discussiegroep zelf telkens sprak over „jiu di Corsow". Ik zou graag willen weten of de Antillen alleen uit Curaçao bestaan en of het papiemento-want de discussie betrof zover ik begreep dat boek in onze landstaal-alleen gesproken wordt op Curaçao. Dat zou men haast gaan opmaken uit het veelvuldig gebruik van de term Jiu di Corsow.

Ik vind dit jammer voor dit programma, want er zullen toch ook wel Arubanen en Bonairianen geweest zijn die geluisterd hebben.

Met dank voor de verleende plaatsing teken ik.

P. P.

Antilliaanse Bruiloft in BREDA

Het bruidspaar van der Veen-Net.

Het komt niet vaak voor, dat de Antilliaanse gemeenschap in Nederland, een gebeurtenis wordt voorgeschoteld zoals onlangs in Breda is gebeurd.

De Antilliaanse student in de psychologie te Leiden, Lionel B. van der Veen trad namelijk kortgeleden in het huwelijk met mej. J. M. Net, in de wandeling kortweg Ank genoemd. De 24-jarige bruidegom die zowel in de Antilliaanse als in de Leidse studentenwereld, geen onbekende is — hij is een jaar praeses geweest van de Antilliaanse Studenten Vereniging afd. Leiden — mocht zich in de belangstelling verheugen van een groot deel van de Leidse civitas academica.

Een studentenhuwelijk trekt nu eenmaal meer belangstelling van academische zijde, dan een gewoon „burgerhuwelijk".

Zo traden als getuigen op, de toekomstige mentor van de bruidegom, de heer J. Ph. de Palm litt. drs. en de Amerikaanse medicus dr. E. R. Commander.

Als ceremoniemeester fungeerde de student in de Nederlandse letteren, E. F. Martinus, bij velen meer bekend onder zijn dichterspseudoniem F. M. Arion.

's-Ochtends was het huwelijk gesloten op het stadhuis, door een ambtenaar van de burgerlijke stand.

In een aantal door paarden getrokken koetsjes was de stoet vanuit het woonhuis van de bruid in de Catharinastraat vertrokken.

Een eenvoudige gedenksteen in de gevel herinnert aan het feit, dat in dezelfde huis in 1831 de tiendaagse veldtocht werd voorbereid door Baron Constant de Rebecque, onder het opperbevel van prins Willem van Oranje.

Hierna werd het kerkelijk huwelijk ingezegend door de moderator van de Antilliaanse studenten, de zeereerwaarde pater Huygen O.P.

Pater Huygen wees het bruidspaar voornamelijk op de steeds belangrijker plaats die het studentenhuwelijk in onze maatschappij begint in te nemen.

Door familieleden en vrienden omringd hield het bruidspaar later in de middag een drukbezochte receptie.

De meeste in Leiden studerende Antillianen gaven blijk op de een of andere wijze acte de présence.

Ook vele Surinaamse vrienden van de bruidegom, hadden de lange reis naar het verre Zuiden er voor over gehad om hun collega-student de hand te kunnen drukken.

Ook wij, wensen het sympathieke bruidspaar veel succes in de toekomst.

H. d. W.

West-End Roxy, en Cinelandia, zie advertentie in dit nummer.

Caribe

Zaterdag, 18.30 uur: BAILOUT AT 43.000 en om 20.00 uur: „THE PRIDE AND THE PASION;

Zondag, 18.00 uur: „TARZAN AND LEOPARD WOMAN en om 20.00 uur: „HOME BEFORE DARK".

Royal

Zaterdag, 20.00 uur: „OREGON PASSAGE;

Zondag, 18.00 uur: „THE MISSOURIANS" en zondag om 20.00 uur: „FURY AT SHOWDOWN".

Wachtdienst Gasoline Stations:

Lunapark — Cardoze
Cas Coraweg — Servicenter
Berg Altena — Bakhuis
Rio Canario — Winkel en Zonen
Hato — R. N. de Castro
Cas Chiquito — v.d. Mark
Mundo Nobo — Scheidelaar.

Weekend dienst Gouvernement Geneeskundigen 6-7 mei 1959:

Stadsdistrikt: Dr. J. E. Loe, Plantersrust 7 Tel.: 23243.
2de distrikt: Dr. G. F. Lubliek, Mahoema 83 Tel.: 43126.
3de distrikt: Dr. J. M. J. Chocolaad, Soto 3de distrikt Tel.: 24200.

Afgifte van verloven tot begraven: tel.: 12256.
A. H. de Windt, P. L. Jansenstraat 43

C.V.B.-Nieuws:

Zondag 7 juni om 4.00:
SUBT — CENTRO DOMINGUITO. Stadion.

Boekenweek:

Zaterdag 15.— tot 18.— uur: Boekenmarkt (Fort Amsterdam) Toeg. Vrij.
Zaterdag 8.30: Boeken Bal (Piscaderabaaiclub) Avondkleding.

N.V. Cur. Dok. Mij. Wachtdienst:
7 juni S. W. van Buurt.

Botica's:

Otrabanda: BOTICA BRION. Brionplein 29 tel.: 23222.
Punda: BOTICA JULIANA. Julianaplein tel.: 124000.

Sigtuna. — Besloten is dat de Zweedse dertienjarige kroonprins Carl Gustaaf, die dit jaar de lagere school afmaakt, voor verdere studie naar het particuliere internaat van de Sigtuna-stichting in het plaatsje Siguna op een vijftig km afstand van Stockholm zal gaan. Deze middelbare school is in 1924 gesticht en heeft een vierhonderdtal leerlingen.

Johnny Podres verslaat WARREN SPAHN

YANKEES slaan 17 hits in 11-2 zege op CLEVELAND

NATIONAL LEAGUE

De wedstrijd tussen de St. Louis Cardinals en de Philadelphia Phillies vond wegens zware regens geen doorgang.

—*—

Johnny Podres (6—2) pitchte een „seven-hitter” tegen de Milwaukee Braves en de Los Angeles Dodgers wonnen met 5—1. Warren Spahn was de verliezende pitcher.

Linescore

		runs	hits	err.
Los Angeles	120 010 001	5	11	0
Milwaukee	100 000 000	1	7	2

—*—

Donald Newcombe (5—4) pitchte zijn „curves” en „change-ups” met grote perfektie gisteravond en hield de San Francisco Giants op slechts 3 hits voor een 7—2 overwinning van de Cincinnati Redlegs. Het was de vijfde achtereenvolgende gewonnen partij voor Big Donald. Antonelli (7—3) was de verliezende pitcher. Willie Kirkland (6) sloeg een homerun voor de Giants en McMillan (7) en Temple (3) sloegen homeruns voor de Redlegs.

Linescore

		runs	hits	err.
San Francisco	000 001 001	2	3	0
Cincinnati	001 005 10x	7	10	0

—*—

De Chicago Cubs sloegen gisteravond 17 hits in een „free-hitting-game” tegen de Pittsburgh Pirates en de Cubs wonnen met 10—5. De Pirates sloegen 15 hits. Long (7) en Banks (13) sloegen homeruns voor de Cubs. Stuart (7) sloeg er één voor de Pirates. Winnende pitcher Hobbie (6—5), verliezer Law (5—3).

Linescore

		runs	hits	err.
Chicago	340 100 002	10	17	0
Pittsburgh ..	200 010 110	5	15	1

—*—

AMERICAN LEAGUE

Pinch-hitter Harry Simpson sloeg een „three-run-double” in de achtste inning en dat gaf de Chicago White Sox een 5—2 overwinning op de Boston Red Sox. Malzone (7) sloeg een homerun voor de verliezers. Winnende pitcher Staley (2—1) en verliezer Wall (1—4).

Linescore

		runs	hits	err.
Boston	010 000 010	2	7	0
Chicago	000 100 13x	5	10	1

—*—

Milt Pappas pitchte een five-hitter gisteravond tegen de Kansas City Athletics en de Baltimore Orioles promoveerden naar de tweede plaats in de American League met een 6—1 overwinning. De 20-jarige Pappas had een shutout tot in de negende inning, toen hij Joe Demaestri met een bal sloeg en Bill Tuttle daarop volgde met een triple. Pappas heeft nu een rekord van 5—2. Ned Garver (4—4) was de verliezer. Triandos (12) en Woodling (6) sloegen homeruns voor de Orioles.

Linescore

		runs	hits	err.
Baltimore ..	101 000 013	6	11	0
Kansas City	000 000 001	1	5	1

—*—

Een single van Al Kaline bracht de winnende run binnen in de negende inning en de Detroit Tigers wonnen met 7—6 van de Washington Senators. Allison (12) sloeg twee homeruns voor de Senators. Harris (6) sloeg er één voor de Tigers Sisler (1—1) was de winnende pitcher en Pascual (4—6) was de verliezer.

Linescore

		runs	hits	err.
Washington	202 200 000	6	10	1
Detroit	041 100 001	7	8	1

—*—

De New York Yankees „are really coming”. Gisteravond sloegen zij 17 hits, inklusief homeruns van Gil McDougald (1) en Elston Howard (7), voor een 11—2 overwinning op de Cleveland Indians. Art Ditmar pitchte „7-hit-ball” voor zijn derde overwinning van het seizoen. Hij heeft er 4 verloren. Gary Bell (4—5) was de verliezer. Billy Martin (6) en Rocky Colavito (14) sloegen homeruns voor de Indians.

Linescore

		runs	hits	err.
New York ..	110 202 140	11	17	0
Cleveland ..	000 000 011	2	7	0

—*—

De stand in de National League:

Milwaukee	30	19	—
San Francisco	28	22	2½
Pittsburgh	27	23	3½
Los Angeles	27	25	4½
Chicago	25	25	5½
Cincinnati	24	26	6½
St. Louis	19	29	10½
Philadelphia	18	29	11

De stand in de American League:

Chicago	28	21	—
Cleveland	25	21	1½ (.543)
Baltimore	27	23	1½ (.540)
Kansasa City	23	23	3½
Detr oit	23	25	4½ (.479)
New York	22	24	4½ (.478)
Washington	23	27	5½
Boston	20	27	7

Wedstrijden van vandaag in de NATIONAL LEAGUE:

Los Angeles in Milwaukee —Koufax (1-1) tegen Rush (4-0). San Francisco in Cincinnati — Sam Jones (5-5) tegen Purkey (5-6). Chicago in Pittsburgh — Hobbie (5-5) tegen Daniels (3-3). St. Louis in Philadelphia — Jackson (3-6) tegen Cardwell (1-3).

Wedstriden van vandaag in de AMERICAN LEAGUE:

Boston in Chicago — Wills (1-0) tegen Moore (1-3. New York in Cleveland — Turley (4-6) tegen Ferrarese (4-3). Baltimore in Kansas City — Brown (4-1) tegen Daley (4-3). Washington in Detroit — Kemmerer (4-5) tegen Foytack (3-6).

Alle wedstrijden van vandaag in de Mayor Leagues worden 's middags gespeeld, met uitzondering van de wedstrijd Baltimore — Kansas.

SPORTBERICHTEN

Den Haag. — Sparta en Rapid JC hebben zich geplaatst voor de halve finales van het toernooi om de Nederlandse voetbalbeker. Sparta won donderdag te Rotterdam met 3-0 van Ajax, terwijl Rapid JC op eigen terrein met 2-0 NAC versloeg.

—x—

Lissabon. — Het Schotse elftal dat een week geleden in het Olympisch stadion te Amsterdam met 2-1 van Nederland won, heeft woensdagavond tijdens een lichtwedstrijd in Lissabon met 1-0 verloren van het nationale elftal van Portugal. Het enige doelpunt werd voor de rust gescoord.

St. Etienne. — Feyenoord heeft vrijdagavond in een lichtwedstrijd te St. Etienne met 5-1 gewonnen van de ploeg van die naam. De ruststand was 1-1.

Compton, Californië. — Tijdens atletiekwedstrijden te Compton in Californië heeft de Amerikaan Al Cantello het wereldrecord speerwerpen heren verbeterd en gebracht op 86,03 meter. Het oude record stond sedert 26 november 1956 met 85.71 meter op naam van de Noor Egil Danielsen.

Inbeslagneming Israelische goederen

HAMMARSKJOELDS UITLATINGEN WEKTEN MISNOEGEN

Jeruzalem. — Het Israëlisch misnoegen over de uitlating van Hammarskjoeld, dat de kwestie van de inbeslagneming van Israëlische goederen in het Suezkanaal door Egypte eerder van juridische dan van politieke aard is, blijkt uit een Israëlisch „diplomatiek tegenoffensief” met name bij de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie.

Zodra Ben-Goerion kennis nam van de opmerking van Hammarskjoeld, ontbood hij de Amerikaanse zaakgelastigde in Israël, met wie hij reeds een onderhoud had, om deze — zoals in politieke kringen verluidt — met klem te wijzen op „de ernst van de toestand”, die is geschapen door het Egyptische besluit om Israëlische ladingen, die door het Suezkanaal worden vervoerd, in beslag te nemen. Een soortgelijke démarche werd ook bij de Russische ambassadeur gedaan, die gisteren werd ontvangen.

De Israëlische premier zou overwegen de zaak voor de Algemene Vergadering van de V.N. te brengen om de grote mogendheden ertoe te bewegen hun standpunt te bepalen.

In Israëlische politieke kringen vermoedt men, dat Egypte sinds maart beslag legt op Israëlische ladingen door het Suezkanaal om de economische betrekkingen tussen Israël en het Verre Oosten te verstoren.

ADENAUER kreeg goedkeuring van C.D.U.-Fractie

Bonn — Dr. Adenauer heeft vrijdag de goedkeuring van de Bondsdagfractie der C.D.U. verkregen voor zijn opzienbarende besluit om aan te blijven als Bondskanselier. Afgevaardigden die kritiek hadden op zijn plotseling ommezwaai, hebben op de fractievergadering van drie uur hun standpunten uiteengezet, doch zij forceren geen stemming, zodat Adenauers besluit formeel zonder oppositie werd goedgekeurd.

De verklaring die Adenauer voor zijn afzien van de kandidatuur voor het presidentschap en zijn aanblijven als Bondskanselier geeft is in grote trekken de leuze, die hij zo dikwijls aanheft dat zij een wachtwoord in Bonn is geworden, nl. „Mijne heren, de toestand is nog nooit zo ernstig geweest”.

In een brief aan Dr. Krone, de fractieleider heeft Adenauer uiteengezet dat de internationale toestand seder zijn aanvankelijke besluit om kandidaat te staan voor het presidentschap zoveel slechter is geworden dat hij meent dat hij in het belang van het Duitse volk en de C.D.U. de landspolitiek moet blijven leiden.

BENJAMIN COCHRANE begraven

Londen. — Vanmorgen vond de begrafenis plaats van de Jamaicaan Benjamin Kelso Cochrane, die op 16 mei jl. in Notting Hill werd vermoord. De begrafenis werd door een grote menigte bijgewoond, onder wie een broer van de overledene, de eerste minister van de Brits West-Indische Federatie, Sir Grantley Adams, de hoge commissaris van Ghana en de burgemeester van de wijk Noord-Kensington. De absoute werd verricht door de bisschop van Kensington.

R.C.C. winnaar van het P.O.C. Tournooi

Maandagavond en dinsdagavond j.l. werden de resterende tennis-wedstrijden gespeeld voor het POC jubileum-tournooi. Ook bij deze laatste wedstrijden was de publieke belangstelling groot en het gehele tournooi kan voor de organiserende vereniging als buitengewoon geslaagd beschouwd worden.

Doordat PSV maandagavond j.l. van haar laatste 2 wedstrijden tegen Nieuwpoort er één van verloor, was RCC voor PSV onbereikbaar geworden. Weliswaar gelukte het Nieuwpoort om ook RCC dinsdagavond een nederlaag toe te brengen, maar deze uitslag bracht geen verandering meer in de totale eindstand.

Nieuwpoort deed zodoende haar sportieve plicht en eindigde door deze overwinningen in de laatste dagen op de vierde plaats, hetgeen zeker geen slecht resultaat genoemd kan worden. De heren Thomas en de Gast, die in alle wedstrijden voor Nieuwpoort uitkwamen bleken moeilijke tegenstanders te zijn en zij vormden samen een goed dubbel. Dit ondervond het RCC dubbel op de laatste speelavond. Voor RCC kwamen Barendregt en Jesurun uit. In de eerste set kwam het RCC dubbel met 5-1 voor te staan. Nieuwpoort gaf zich echter niet gewonnen en zag zowaar kans om de 1-5 achterstand geheel weg te werken en de eerste set verdiend met 7-5 te winnen.

In de tweede set paste RCC beter op, maar ondanks alle pogingen van Barendregt om een gunstig resultaat te bereiken ging de tweede set eveneens naar Nieuwpoort met 8-6.

Hedenavond vindt de prijsuitreiking plaats in het Clubgebouw van de P.O.C. op Suffisant, na afloop waarvan de viering van het 10-jarig bestaan van de POC besloten wordt met een feestavond, waarbij alle deelnemers aan de tenniswedstrijden van harte welkom zijn.

Voor het vertrek van de uitverkoren turnsters Riekje Leibrandt en Rienie de Wolf naar Krakau in Polen om deel te nemen aan de Europese Turnkampioenschappen maakten zij nog even een standje op de evenwichtsbalk.

Indeling Schermbond

Willemstad. — Met ingang van 1 januari 1959 zijn de schermers(sters) ingedeeld in de volgende klassen:

Hoofdklasse: 1) mej. A. Secrève, 2) mevr. I. Vinck, 3) mej. E. Jansen 4) mevr. L. Kusters, 5) mej. C. Vlieg en 6) mevr. M. Poncia.

Eerste klasse: 1) mej. Y. de Lannoy, 2) mevr. M. Hornman en 3) mej. J. de Jong.

Hoofdklasse meisjes: 1) mej. I. van Driel, 2) mej. W. Hilhorst, 3) mej. J. Schlag, 4) mej. J. Bos en 5) mej. P. Hermans.

Hoofdklasse jongens: de heren 1) E. Vlieg, 2) R. Bos, 3) E. van Driel en 4) P. P. Hermans.

Hoofdklasse heren (degen): de heren 1) L. C. Luckman, 2) N. T. Hilhorst, 3) J. A. Boutmy, 4) G. E. Statius Muller, 5) B/ Plaisier en 6) J. H. Kromhout.

Eerste klasse heren (degen): de heren 1) C. Engels, 2) N. J. Hornman. 3) C. H. Boutmy en 4) F. W .Prins

Hoofdklasse heren (floret): de heren C. H. Boutmy, J. A. Boutmy, M Hellement en D. Sträker (ex aequo geplaatst).

Eerste klasse heren (floret): de heren 1) F. W. Prins, 2) A. Poncia 3) E. R. Bronswinkel, 4) Tromp en 5) Sammy.

Hoofdklasse heren (sabel): de heren 1) L. C. Luckman, 2) M. Hellement 3) J. H. Kromhout, 4) J. A. Boutmy. 5, B. Plaisier en 6) C. Engels.

Eerste klasse heren (sabel): de heren 1) A. Jessurun, 2) R. R. Minguel 3) E. R. Bronswinkel, 4) G. C. Statius Muller, 5) A. Poncia, 6) C. H. Boutmy, 7) F. W. Prins en 8) M. A. Merced.

Tweede klasse heren (sabel): 1) de heer L. v.d. Vlugt, en de nog niet geplaatsten.

Wijzigingen voorbehouden.

De Pan-Amerikaanse Spelen

Chicago. — Een recordaantal deelnemers heeft zich ingeschreven voor de derde Panamerikaanse Spelen, die van 27 augustus tot 7 september aanstaande te Chicago worden gehouden. Voor de 27 takken van sport heeft men tot dusver 2.839 inschrijvingen ontvangen. De inschrijving sluit op 28 juli a.s.

Uit de Nederlandse Antillen nemen 25 atleten deel en uit Suriname 12.

ONPARLEMENTAIR...

Gouverneur Earl Long van Louisana is dinsdag” met het oog op zijn eigen veiligheid en die van anderen” opgenomen in een psychiatrische inrichting. De gouverneur bezorgde onlangs de afgevaardigden in de wetgevende vergadering van de staat Louisiana de schok van hun leven met een redevoering van anderhalf uur vol vloeken en scheldwoorden.

Nederland — Schotland 1—2. Klemvast heeft de Munck de bal opgevangen terwijl de gehele nederlandse defensie argwanend toekijkt v.l.n.r. Klaassens, Kraay, v.d. Hart en Notermans.

SPORTIEF PLAKBOEK

Koning Boudewijn beter dan Eisenhower

Een deskundig man heeft een uitspraak gedaan, die de beoefenaars van de golfsport, maar hen niet alleen, zal interesseren. Zijn naam is Turk Arcydeacon en hij heeft het volgende gezegd: Koning Boudewijn van België speelt veel beter golf dan president Eisenhower. De koning zou Eisenhower met veertig a vijftig meter kunnen verslaan, want hij is bijzonder sterk voor zo'n tenger gebouwd man als hij is.

Hoe Arcydeacon tot deze uitspraak kon komen? Wel hij heeft zowel bij de Amerikaanse president als bij koning Boudewijn gefungeerd op de terreinen van de „Cypress Golf and Conutry Club„ in de Californische stad Monterey. Drie jaar geleden assisteerde hij Eisenhower en onlangs was hij de caddy van koning Boudewijn. Arcydeacon is bovendien een goede caddy. Hij beperkt zich niet tot het sjouwen van de tassen. Hij kent het spel door en door en geen speler zal nalaten om met hem te overleggen welke stok hij zal nemen.

Trintignant sluit huwelijken

Het fenomeen van de edelachtbare heer sportcoryfee is in Nederland niet onbekend. Per slot van rekening heeft Harry Derckk ook in de tijd, dat hij burgemeester was nog het oranje shirt met het Nederlands hockeyteam gedragen. Vandaar waarschijnlijk, dat wij niet vreemd opkijken bij het vernemen van het feit, dat in Zandvoort een burgemeester trachtte een sportieve topprestatie te leveren. U kon hem, als U wilde in actie gezien hebben. Onlangs namelijk startte hij op het Zandvoortse circuit in de race om de Grote Prijs van Nederland, een wedstrijd meetellend voor het wereldkampioenschap der autocoureurs, Maurice Trintignant, de burgemeester van het Franse plaatsje Vergèze. Trintignant is sinds kort in functie. Hij werd bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen gekozen. Ook in een andere wereld heeft de naam Trintignant een befaamde klank. Hij is namelijk een van de gerenommeerdste wijnbouwers uit de omgeving van Nimes.

Is DIDI jonger dan zijn paspoort zegt?

De befaamde Braziliaanse voetballer Didi — hij speelt met zijn club Botafogo in Tilburg tegen een versterkt Willem II — is twee jaar jonger dan in zijn paspoort staat. Dat zegt hij tenminste zelf en — wij moeten het toegeven — hij heeft een redelijke verklaring voor dit ongewone feit. De zaak zit zo, heeft Didi verteld: „Ik was zeventien jaar, toen ik al verschrikkelijk goed kon voetballen. Dat hadden een paar clubs ook in de gaten en ze vroegen me om bij hen te komen spelen. Maar toen was ik te jong om een prof-contract te mogen tekenen. Daarvoor moest je negentien jaar zijn. Toen heb ik snel mijn leeftijd verandederd. Dat kon toch niemand controleren.”

Nu deze befaamde binnenspeler — de beste ter wereld wordt soms wel beweerd — in Europa is, gonst het natuurlijk van de geruchten, dat hij zal blijven. Zo is al gezegd, dat hij bij het befaamde Real Madrid zal komen, omdat het welhaast zeker is, dat Pele — binnenkort in Groningen te „bewonderen” — niet naar de Spaanse kampioensclub zal overgaan. Er wordt echter ook beweerd, dat Didi trainer zal worden van een Zweedse club. Hij zou al besprekingen gevoerd hebben met een grote Zweedse industrie, die hem een aanlokkelijk cantract voorgelegd moet hebben Maar, zo werd er bij verteld, dat zou eerst na de wereldkampioenschappen van 1962 gebeuren.

Waarom Pele vermoedelijk niet naar Real Madrid gaat, is ook een mooi verhaal. Zijn impresario — ja zo gaat dat tegenwoordig in de ultra-moderne voetbalwereld — vertelde tenminste: „Al verkocht Real Madrid zijn imposante Bernabeu-stadion, dan nog zou het geen geld genoeg hebben om Pele te kunnen kopen.”

OM HET C.V.B. WISSEL TROFEE

Gehandicapt JONG HOLLAND verliest met 0 — 2 van JONG COLOMBIA

Willemstad. — Een zeer zwaar gehandicapt Jong Holland, o.a. zonder Jansen, Bernadina, Gosillo en Sambo, heeft gisteravond tegen een sterk spelende Jong Colombia-ploeg verloren met een score van 2-0.

De ijver waarmee Jong Holland de strijd begon was biezonder groot, de schutters-kwaliteiten daarentegen waren bedroevend, want slechts sporadisch kreeg keeper Martinez van Jong Colombia een behoorlijk schot te verwerken. Beter in dit opzicht waren de aanvallen van de jongens van Boca San Michiel, want met veel elan bestookten Zimmerman, Martinez en Martina het heiligdom van keeper Hato. Het was tijdens een dezer aanvallen, dat rechtshalf Jacobus de bal in het strafschopgebied met de hand bewerkte. Arbiter Visser wees toen naar de witte stip. Zimmerman voltrok het vonnis en schoot feilloos in: 1-0. Door dit doelpunt werden de jongens van Jong Holland enigszins wakker geschud. Het tempo werd opgevoerd en er volgde een bombardement op keeper Martinez. Doelpunten bleven echter uit, omdat er te nonchalant geschoten werd. De rust ging dan ook in met een 1-0 voorsprong voor Jong Colombia.

Na de hervatting was er van goed voetbal aan de zijde van Jong Holland geen sprake meer. Er was „iets” mis in de gelederen van de rood-wit-blauwen. Scoringskansen waren er genoeg, maar de „finishing touch” ontbrak er. Er waren nog geen twaalf minuten in deze tweede helft verstreken toen uit een keurige voorzet van Zimmerman, de bal op de voeten van Martinez belandde, deze loste een welgemikt schot hetwelk Ergilio kansloos passeerde. (2-0) Hato, die aan zijn hand geblesseerd geraakte, verruilde toen zijn keepers trui voor die van Balentin. Deze oud-internationaal was nog geen twee minuten in de voor-linie toen een kogel van hem rakelings over de goal-lat vloog. Maar slechts een paar minuten daarna zorgde Martel voor sensatie (toen uit een schot van Hato de bal terug in het veld kaatste) door voor een leeg doel de bal hard naast te schieten.

Er volgden nog enkele aanvallen, maar de stand bleef ongewijzigd. Zo kon scheidsrechter Visser bij zijn laatste fluitsignaal als eindstand noteren: 2-0 in het voordeel van Jong Colombia.

SUBT--CENTRO DOMINGUITO

Willemstad. — Zondagmiddag zullen de ploegen van SUBT en CENTRO DOMINGUITO wederom tegenover elkaar staan in het Rifstadion. Men kan verwachten dat beide elftallen zullen zorgen voor een spannende wedstrijd. De wedstrijd vangt aan om 16.00 uur.

GENEVE . . .

Er scheen een allerbeste stemming te heersen, toen de ministers vanmorgen de villa van Selwyn Lloyd verlieten, waar zij hun geheime beraadslagingen voortzetten. In een na afloop van de bespreking uitgegeven communiqué wordt gezegd, dat de ministers maandag in de villa van Gromyko hun besloten overleg zullen voortzetten. Er zal die dag geen voltallige vergadering in het paleis van de volkenbond worden gehouden.

Naar men meent te weten, had het gesprek van vanmorgen weer betrekking op Berlijn.

—x—

Londen. — Irak heeft er in beginsel mee ingestemd een culturele overeenkomst met Engeland te sluiten, zo is in Bagdad bekendgemaakt na een bespreking van de Iraakse minister van Onderwijs, generaal Hamid, en de Britse ambassadeur, Trevelyan.

Toen de Braziliaanse voetballers die momenteel in Nederland vertoeven, na een wedstrijd in Groningen te hebben gespeeld in hun hotel aldaar een spelletje kaart legden, stonden de meeste supporters om te zien of de beroemde voetballer Pele goed kon spelen.

Antilliaanse studerende in Nederland (I)

Instelling van de hospita dikwijls hard en zakelijk

„KAMER" MOET EEN „HOME" WORDEN

Het is zonder meer duidelijk, dat bij de studie van wie dan ook andere factoren dan alleen maar verstandelijke capaciteiten en doorzettingsvermogen een rol spelen. Wel is er in het leven van ieder mens, zo niet een scheiding, dan toch wel een onderscheiding te maken tussen de wereld van het verstand en de wereld van het gevoel. Men is nu geneigd om studie te zien alleen maar als een aangelegenheid van de eerste wereld, de wereld van het intellect dus. Om met voorbeelden te werken: Wanneer Antilliaanse jongens en meisjes op het punt gekomen zijn, dat zij een kans maken door het bestuur van een van de zes eilanden of van de Antillen als geheel uitgezonden te worden, dan zal de test die zij ondergaan voornamelijk tot doel hebben zo goed mogelijk vast te stellen of deze jongens en meisjes een kans van slagen hebben in de door hun gekozen studierichting. Men zal waarschijnlijk ook nagaan of de persoon, die uitgezonden wordt iemand is, die gemakkelijk ten prooi kan vallen van zwaarmoedige, studie-belettende gedachten en buien van heimwee.

Stellen wij nu heel duidelijk, voor wij verder gaan, dit vast: wij vinden de gebruikmaking van psychologen een zeer loffelijk iets, ofschoon wij tot diegenen behoren, die ons nooit gebonden zouden kunnen voelen aan het oordeel van psychologen, hoe knappe resultaten ze soms ook bereiken.

En zeker niet in dit geval, want zelfs indien psychologen volstrekt onfeilbare wezens waren; zelfs indien zij door duizend en een experimenten het karakter van iemand feilloos konden peilen, zijn verstandelijke capaciteiten aanwijzen en de leemten en mogelijkheden van zijn persoonlijkheid vinden.... psychologen kunnen niet voorspellen! Het zijn wetenschapsmensen en wetenschapsmensen behoren van feiten uit te gaan, kunnen geen rekening houden met dingen die zij niet kennen.

Zo kan, om op mijn eigenlijk chapiter te komen, geen enkele psycholoog, wanneer hij bezig is een Antilliaanse jongen of meisje te testen bepalen wat voor invloed de kamer die deze jongen of dit meisje in Nederland zal betrekken op hem of haar zal uitoefenen. En hoe zou hij in zijn conclusies al die onbepaalde milieu-invloeden, waaraan U en ik onderhevig zijn kunnen betrekken?

Ja, zijn taak is moeilijk omdat hij de toekomst niet kan lezen. Zijn rapport is een rapport van het woordje a l s. Als deze meneer in zo'n en zo'n omgeving komt, in zo'n kamer gaat wonen, zulke vrienden krijgt etc.... Maar als die meneer dat niet krijgt?

Kleine oorzaken

Kleine, meestal heel kleine oorzaken kunnen tot gevolg hebben, dat het meisje dat volgens de een of andere test zo geschikt was voor de studie voor maatschappelijk werkster, die studie helemaal niet aan kan; dat de jongen, die voor onderwijzer was uitgestuurd zijn studie moet opgeven; dat het meisje dat zo paste op een huishoudschool, noch huishoudschoollerares noch iets dat daarop lijkt kan worden.

Zeer zeker, in vele, zo niet de meeste gevallen van mislukking, ligt de schuld bij de mislukkeling zelf. Omdat hij niet van het begin af aanpakte, omdat hij misschien op een verkeerde manier aanpakte. Soms blijken het de psychologen te zijn, die onjuist geconcludeerd hebben, want vergissing is nog steeds menselijk. Soms echter ligt de schuld noch bij de mislukkeling zelf, noch bij de psychologen noch bij de instantie, door wie de jongen of het meisje werd uitgezonden. Misschien heeft dan het weer de schuld, of de kamer waarin die persoon terecht is gekomen; de hospita bij wie hij in huis is, enz.

In het volgende zal ik daarom trachten het een en ander uit de doeken te doen met als uitgangspunt de Antilliaanse student in het bijzonder, daar de toestanden hier mij uit eigen ervaring het beste bekend zijn.

De kamer moet worden een home.

De aankomende Antilliaanse student krijgt een kamer, met de nadruk op krijgen! Dit kan niet anders. Het zou ondoenlijk zijn, mede door het feit dat er in Nederland zo weinig kamers voor studenten beschikbaar zijn om met individuele wensen rekening te houden wanneer men voor de een of andere een kamer moet zoeken.

Toch is dit in het begin niet zo belangrijk. Een Antilliaan, die pas in Nederland komt vindt eigenlijk elke kamer goed; het doet er voor hem niet eens toe hoe die kamer er eigenlijk uitziet. Hij wil in zijn eerste dagen in Nederland domweg een dak boven zijn hoofd hebben. Een ruimte waar hij kan bekomen van zijn lange reis en van de vele indrukken, die hij op die reis heeft opgedaan. Pas wanneer hij zijn ogen moegekeken heeft op de vele fietsen en de treinen, en zich in Nederland begint te voelen, begint hij zijn kamer ook als een tehuis te zien; begint hij die kamer als zodanig ook een goed te inspecteren. Dan zal hij merken dat er eigenlijk een hoop is aan die kamer, dat hem niet bevalt want een kamer, die in de ogen van een ieder volmaakt zou zijn is praktisch onvindbaar. Er is voor zijn gevoel te weinig licht misschien of het plafond is te hoog, waardoor hij zich verloren voelt in de ruimte.

De zich snel aanpassende Antilliaan zal hierin echter geen onoverkomelijke bezwaren zien. Wat hem in die kamer niet bevalt zal hij proberen weg te doen of te camoufleren. Met doekjes, prentjes en plaatjes, uit de Antillen meegebracht of in Nederland gekocht zal hij proberen in die kamer de stempel van zijn persoonlijkheid te leggen.

Hij begint er te wonen, begint te beseffen dat voortaan zijn kamer alles voor hem zal zijn; de plaats waar hij studeert, eet en drinkt en slaapt; waar hij blij kan zijn maar ook eenzaam en bedroefd. Tegen eenzaamheid en heimwee is een radio een goed hulpmiddel. Hij schaft dat aan, plus een schemerlamp en een boekenkast; boeken brengen altijd warmte in een kamer. **De kamer wordt een home.** De behoefte om naar de bioscoop te gaan, om andere Antillianen op te zoeken, alleen maar om te vergeten dat men alleen is en ver van huis, begint te verdwijnen; men begint het alleenzijn zelfs als een privilege te beschouwen, er ontstaat een sfeer van behaaglijkheid. De ogen gaan open voor Nederland, men heeft tijd om aan het weer te wennen, om de mensen met wie men te maken heeft te leren kennen. Kortom men past zich aan, burgert in.... Men schept een gunstig klimaat waarin men kan studeren.

De hospita kan een „engel" zijn, maar ook een spook.

De eerste nare ervaringen voor de Antilliaanse student komen in zeer vele van de gevallen van de kant van de hospita. Er zijn goede en er zijn vervelende hospita's. Persoonlijk geloof ik dat er meer vervelende dan aardige zijn. Dat is jammer, want belangrijker eigenlijk dan de kamer die men bewoont is degene (in de regel een vrouw) die de kamer verhuurt, ofschoon dit feit zo op het eerste gezicht van generlei belang schijnt te zijn, vooral voor studenten niet, die formeel immers niets met hun hospita's te maken hebben dan het maandelijks betalen van de huur.

Op zich zelf is het kamer verhuren een eerlijke broodwinning, waar niets bijzonders aan vastzit. Tenminste voor de buitenstaander niet. De insider weet, dat de instelling van de meeste hospita's ten opzichte van degenen aan wie zij hun kamers verhuren heel zakelijk is. Dat maakt dat de meeste hospita's en studenten-hospita's in het bijzonder, keiharde mensen zijn. Men moet zelfs wanneer ze vriendelijk kunnen glimlachen nooit uit het oog verliezen, dat ze geen filantropen zijn. Ze verhuren hun kamers om geld te krijgen en liefst zoveel mogelijk.

Het kan hun eigenlijk niet veel schelen wie de huurder is, als hij maar normaal fatsoenlijk is en op tijd zijn huur betaalt. Dit is natuurlijk hun volste recht, maar het is voor de Antilliaan vaak een van zijn eerste teleurstellingen.

Vooral wanneer de hospita in het begin heel vriendelijk en zogenaamd begrijpend tegenover hem staat. Dan heeft hij namelijk de neiging om haar veel toe te vertrouwen, om van haar een soort moeder te maken bij wie hij vertroosting kan vinden. Wanneer hij later merkt dat die vrouw eigenlijk volkomen onpersoonlijk tegenover hem staat, dat ze hem met heel kalme stem de deur kan wijzen alsof hij een volkomen vreemde voor haar was, dan voelt hij zich bitter teleurgesteld. Dan vereenzelvigt hij ook vaak Nederland met zijn hospita, waardoor zijn verbittering, ontgoocheling of hoe men het ook noemen wil dubbel zo groot wordt.

Het is natuurlijk zonder meer begrijpelijk dat de goede, de aardige hospita's, die dus niet zuiver en alleen maar materialistisch zijn ingesteld, dankbare hulp en steun zijn voor elke Antilliaan, niet alleen in zijn acclimatisatie-tijd maar zelfs ver daarna nog.

De meest vreselijke categorie hospita's is de nieuwsgierige soort. Meestal zijn dat de oude vrijsters, die alleen maar van hun kamerhuren moeten leven en zich verder eigenlijk de hele dag dood zitten te vervelen. Als een radar gaan zij de handelingen van hun bewoners na, wat voor bezoek men krijgt, hoelang het bezoek blijft. Als spoken gaan ze soms over de gangen om aan menig sleutelgat gesprekken te staan afluisteren. Men kan zich niets voorstellen dat hinderlijker is dan dit..

Toch moet ik ook bekennen dat de vervelende houding van hospita's vaak te wijten is aan de vervelende manier waarop zij in het verleden door de studenten behandeld zijn. De student van voor de oorlog was veel buitensporiger dan de hedendaagse!

Het verschil tussen de Antilliaanse en de Nederlandse student in deze kwestie is nu deze: Ook een Nederlandse student geeft natuurlijk de voorkeur aan een aardige, prettige hospita, maar wij moeten niet vergeten, dat zijn kamer niet zijn tehuis is, wat bij de Antilliaanse student wel het geval is. De Nederlandse student heeft in de regel zijn ouders, zijn tehuis, waar hij met het weekend naar toe gaat. De meesten gaan vrijdagmiddag of vrijdagavond al naar huis en komen pas in de loop van maandag terug voor de eerste colleges van de week. Het is dus zo wel duidelijk dat de waarde van een kamer verschilt voor een Nederlandse student, die eigenlijk maar vijf dagen in de week in de Universiteitsstad komt „logeren" (zo zou men het kunnen noemen) en de Antilliaanse student, die er dag en nacht woont....

Het verhuizen kost tijd voor acclimatisering.

Antillianen verhuizen, in tegenstelling tot hun Nederlandse collega's, die in deze zeer makkelijk zijn, niet graag. Ze willen zo mogelijk een kamer, die ze gedurende al de jaren, die zij in Nederland blijven kunnen bewonen.

In dat opzicht is de situatie echter zeer ongunstig voor hen. En de voornaamste reden hiervoor is wel het feit, dat zij zo volkomen machteloos staan tegenover hun verhuurder, in dit geval de hospita. Er is — merkwaardig genoeg voor Nederland — geen enkele bepaling in de wet, die de student tegen de willekeur van zijn hospita beschermt.

Omgekeerd trouwens ook niet, de een-maand-opzeg-termijn buiten beschouwing gelaten. Met andere woorden als de hospita jou niet meer in haar huis wil hebben, dan ga je, dan is daar niets tegen te doen. Een student heeft wel zoiets als een woonvergunning, wanneer hij op een kamer zit, maar niet in de zin zoals gezinnen dat hebben. Want een getrouwd stel bijvoorbeeld is wel beschermd. Het kan opzeggen wanneer het wil, maar de hospita kan het stel niet zomaar de deur wijzen, wanneer het eenmaal binnen is.

Ze moet gegronde, heel gegronde redenen hebben wil haar dat lukken. Vandaar ook weer de tegenzin die verschillende hospita's hebben tegen het verhuren van hun kamers aan getrouwde mensen, vandaar ook dat velen studenten verkiezen!

Natuurlijk zijn er ook gevallen waarin de situatie wél gunstig is. Persoonlijk heb ik niet te klagen over de hospita's (drie), die ik totnogtoe gehad heb, maar het blijft voor de Antilliaanse student in het algemeen een grote onaangenaamheid, dat de willekeur van de hospita's, die hem over één kam scheren met de Nederlandse studenten, hem vaak beletten van zijn kamer een home te maken, vooral in plaatsen als Leiden en Amsterdam, waar het grote kamertekort de heerschappij van de hospitas verstevigt.

Een oplossing-in-zicht is echter het feit, dat er meer en meer voor studenten, confortabele barakken en flats gebouwd worden, terwijl ook hele huizen voor studenten worden aangekocht door de stichting voor Studentenhuisvesting.

Het verdient aanbeveling voor de Antilliaanse student om hier zijn tenten opte slaan. Natuurlijk kennen ook deze huizen hun regels en men hoeft heus niet te denken dat het een free-for-all aangelegenheid is, maar er is in ieder geval geen hospita; men is dus een beetje veilig, een beetje geborgen voor willekeur, terwijl de huurprijs in de regel ook veel lager ligt dan in particuliere huizen.

Ik behoef beloof ik niet duidelijker aan te wijzen wat de gevolgen kunnen zijn van een slechte kamer, een vervelende hospita en welk een gruwelijke aangelegenheid het verhuizen is. Het is niet de tijd dat men met verhuizen verliest, dat het 'm doet, want dat is op zichzelf een kleine moeite. Men roept de hulp in van enkele vrienden, huurt voor 50 cent per uur een bakfiets, laadt zijn boeltje er op en het is gebeurd. Het is de tijd echter die men nodig heeft om na elke verhuizing weer te „acclimatiseren", zijn draai te vinden, die het zo vervelend maakt. Tweemaal ben ik verhuisd, één keer van Den Haag naar Oegstgeest en één keer van Ooegstgeest naar Leiden. En telkens had ik, ofschoon het dus geen kwestie was van onenigheid met de hospita, toch bijna een maand nodig om mezelf geheel terug te vinden.

De Leidse Academie

Geen oplossing mogelijk?

Overigens weet ik dat aan situaties zoals ik ze hierboven geschetst heb, niets of althans weinig te doen is. Maar ik kan niet nalaten om tegen mezelf te zeggen, dat er ergens misschien toch wel een oplossing moet zijn. En dan denk ik aan het volgende: Zou het niet mogelijk zijn om in steden waar veel Antilliaanse studenten zijn enkele huizen te huren, of althans Antilliaanse huizen of paviljoenen neer te zetten?

Natuurlijk niet om deze paviljoenen dan zonder meer met Antilliaanse studenten vol te proppen zodat zij als vochtig suikergoed aan elkaar blijven kleven.

Neen, maar wel om in de behoeften te voorzien van degenen, wien het misschien wel lukt om een dak boven hun hoofd te hebben, maar die toch geen tehuis hebben.

Het kan misschien vreemd klinken zo'n voorstel, zelfs onzinnig, maar het is uitvoerbaar, is in vele, vooral buitenlandse universiteitssteden al uitgevoerd. Zo hebben talrijke landen bijvoorbeeld in de Cité Universitaire — behorende bij de Sorbonne in Parijs — voor hun studenten paviljoenen neergezet. Groot en mooi is het Nederlandse paviljoen dat daar staat, niet minder mooi zijn die van de Zuidamerikaanse staten zoals Argentinië, Santo Domingo en Colombia. De studenten wonen daar goed, hebben min of meer een tehuis en tegen een zeer redelijke prijs bovendien.

De Antillen zouden dit niet eens op die grote, grootse schaal hoeven te doen, ze zouden het misschien niet eens kunnen omdat ze per slot van rekening niet zo groot zijn. Geen indrukwekkende panden dus in Amsterdam, Nijmegen, Delft, Leiden, Rotterdam, Tilburg of elders. Dat is nergens voor nodig ook. Maar waarom niet daarvoor in de plaats enkele stevige, goedverzorgde barakken neergezet....?

In ieder geval is een prettige woongelegenheid voor een Antilliaan geen luxe en eigenlijk veel belangrijker dan winterkleren.

Dat is volgens mij een van de kenmerkende verschillen tussen een Nederlandse en een Antilliaanse student. De eerste is in staat om een minder goede (goedkopere) kamer te nemen om goed te kunnen eten. De tweede draait in de regel de zaak om.

Beaverham. — Een reddingsploeg heeft drie mijnwerkers die 41 uur in een kolenmijn in Beaverham, Kentucky, waren opgesloten, naar de oppervlakte gebracht. Zij waren ongedeerd. Vrijdag was een dak ingestort maar de mijnwerkers konden daarna telefonisch contact met de reddingsploeg onderhouden.

New York. — Arthur Sulzberger, direkteur van de „New York Times" is onderscheiden met de prijs voor de journalistiek van de universiteit van Columbia voor de wijze, waarop de „New York Times" vorig jaar tijdens de krantenstaking in New York een nood-nieuwsvoorziening heeft georganiseerd. De „New York Times" verzorgde toen o.a. drie televisie-programma's met nieuws per dag, elk van een uur.

Khartoem. — Een Engelse vliegtuig voor troepenvervoer, dat uit Aden naar Lyneham, in Engeland, was vertrokken, is, na te zijn opgestegen van het vliegveld van de Soedanese hoofdstad Khartoem, waar het een tussenlanding had gemaakt, verongelukt. Aan boord bevonden zich 26 passagiers en zes bemanningsleden. Vijf der laatstgenoemden zijn om het leven gekomen. Voorts werden twee mannen en twee vrouwen ernstig gewond. Het ongeluk is vermoedelijk door motorstoring veroorzaakt.

Wenen. — Het Weens Filharmonisch orkest gaat in oktober en november a.s. een wereldtournee maken die in veertig dagen tijds van Wenen naar Japan, India en de Verenigde Staten en terug naar Oostenrijk voert.

Het voorgenomen concert in Moskou is geschrapt daar de Russen een gastverblijf van twee a drie weken westen hetgeen vanwege de beperkte voor het tournee beschikbare tijd niet doenlijk was.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3532 Toen de fotograaf Kiekvogel zich die avond laat bij de uitgeverij in het woud meldde, werd hij onmiddellijk toegelaten.

„Kom beneden, mijn vriend!" sprak de oude heer Hocus vriendelijk. „Wat brengt u mij? Hebt u geslaagde kiekjes? Wacht, laten we in de donkere kamer gaan, dan kunnen we eens kijken".

Hij opende een deurtje en knipte een rode lamp aan.

„Gezellig licht", hernam hij, „rood in het zwart daar houd ik van. En het badje staat reeds klaar om beroemde trekken op de glazen plaat te laten wellen". ....

Zo sprekende opende hij het fotoapparaat en wierp de inhoud in de gereedstaande bak. Er ontstonden enige vreemde lichtflikkeringen in de vloeistof, die de heer Kiekvogel met verbazing gadesloeg.

„Een weinig sulfur-illinium", verklaarde de oude, desgevraagd, „dat verhoogt de werking. De schaduwen moeten diep zijn om beroemdheden te ver oorzaken. En nu eens kijken. Wie hebben we hier?"

Hij haalde een van de platen uit het bad en hield hem tegen het broeierige licht.

„Dat is een deftig iemand'," zei de fotograaf. „Een zekere markies de Cantecler".

„Een mooi beeld", prees de ander, „lekkere schaduw om de ogen en een prettige lijn om de snavel. Van zulke koppen houd ik. Wat zei deze figuur, mijn vriend?'

Van die vraag schrok de fotograaf even op, want hij had niet veel aandacht aan de woorden van de edelman geschonken.

„Hij zei, dat hij van snelheid hield of zoiets", prevelde hij. „Hij is het niet met de gang van zaken eens. Dat zei hij zo ongeveer".

„Mooi", zei de heer Hocus tevreden. „Dat is voldoende om iemand beroemd te maken. En nu de volgende".

„Curacaoensia"

De goedige Bomba

Op Bonaire was oudtijds Amboina het gouvernements- slavendepot. Van daaruit vertrokken de slaven onder andere naar de zoutpannen. Zij hebben eens een zeer goede opzichter, een bomba, gehad. Nu nog weten zijn nazaten te vertellen welk een goed hart hij de slaven toedroeg.

Iedere avond moest hij de dwangarbeiders aan een ketting vastleggen, opdat zij er niet vandoor zouden gaan. Hij deed wat hem was opgelegd, maar na de controle kwam hij iedere avond stiekum terug en maakte de kettingen los. En er is geen slaaf geweest, die van zijn goedheid misbruik heeft gemaakt.

Liederen met een deur

Al zou u geen woord van de originele curaçaose volksliedjes verstaan, dan nog moet het u opvallen, dat de meesten de eerste regel of regels enkele malen herhalen, en dan pas met de variaties beginnen.

De zangers zelf noemen die eerste regels de deur: habri porta di cantu, de deur van de zang open maken. Je zou het vrij kunnen vertallen met: ik moet er eerst een beetje in komen.

De liederen vormen nooit een afgerond geheel: zoveel coupletten van zoveel regels. Ze behandelen hun thema wel volgens enig schema, maar dat schema is bij de een anders dan bij de ander, naar gelang zijn aanleg is en hij in de stemming verkeerd.

Als nu die „deur" maar eenmaal open is, volgt er wel een goed lied. Zo zei men iemand eens: ik ken wel een mooi liedje, maar laat hij eerst een ander zingen een heel gewoon lied „pa mi habri porta di cantu", om de deur van de zang open te maken.

Een sleutel die voor mannelijke zangers zowat alle poorten van liederen doet openvliegen is... een rummetje. Helaas zijn er ethische bezwaren hiertegen, anders zou ik behalve een taperecorder een fles rum in mijn auto meenemen.

Ook Sinte Filomena op het zijpad

Bedoeld is natuurlijk de devotie tot haar. Nog geen twintig jaren is die heilige op onze eilanden populair, en reeds vertoont haar verering zwammen.

Ze is martelares, zeggen haar vereersters, en dus moet je rode kaarsen voor haar beeld branden. Wat heel aangenaam is in haar ogen (om dezelfde reden): offer een flesje rode limonade of grenadine, in een glas ondersteboven op een schoteltje laat dit drie dagen staan, zeker niet langer, en gooit het dan weg. De limonade mag niet worden opgedronken.

Haar bijzondere taak is, mensen die al te lang wachten met trouwen spoedig tot een huwelijk te brengen. En mocht het geen goede partij zijn, wel dan zorgt zij voor de ware Jacob, waarmee je binnen een jaar trouwt. Wel ben je dan verplicht het bruidsboeket aan haar te offeren.

Is dit nu allemaal zo erg? Nee, ze erg is het niet. Of je nu geld, een kaars of limonade offert blijft, in wezen hetzelfde. Maar dat al deze bijkomstigheden hoofdzaak gaan worden en een dwingend karakter krijgen, dat is zeker niet de bedoeling van de Kerk. Reeds uit de katechismus weet iedere katholiek, dat de navolging van de deugden de voornaamste heiligenverering is. En daarvan hoor je nauwelijks bij dergelijke vereersters. Bovendien leert de ondervinding, dat men de heiligenverering telkens en telkens moet snoeien en accidentale fiat principale, opdat bijkomstigheden geen hoofdzaken worden.

... Ten zuiden van de cactus

Buitenmensen zijn natuurmensen En de Bonairiaan nog meer dan de Curaçaoenaar. Op Curaçao duidt men in het dageliiks spreken de windrichtingen aan met oost en west (baribr en pabao) en de andere richtingen met gebaren en omschrijvingen. Men kent natuurlijk wel noord en zuid, maar gebruikt deze woorden in de huistaal zelden.

Op Bonaire ligt dat anders. Iedereen, ook het kind, spreekt van oost west, noord en zuid. De dienstbode in de pastorie zegt: uw vork ligt ter oosten van uw bord.

Kun je je omtrent het middaguur in de wildernis van Washington niet meer orienteren, ook niet met een kaart in de hand, dan nog spreken de jongens van: ten westen van die steen, ten zuiden van die cactus staat een boom vol kersen (shimarucu).

Een frater heeft een proeven genomen te achterhalen hoe deze jongens aan een houvvast komen in hun orientering.

Op een lange tocht tussen dichtbegroeide heuvels, vroeg hij telkens onverwachts (met een compas in de hand): waar is het noorden, waar is het westen? Ze antwoordden feilloos Maar op de vraag „waarom" bleven ze het antwoord schuldig. Ze voelden het aan. P.B.

—x—

Londen. — Prins Richard, de veertienjarige zoon van de hertog en de hertogin van Gloucester, heeft een Nigeriaans jongetje in de lepra-kolonie in Itoe „geadopteerd". De adoptie houdt in dat de prins de kosten van de verzorging zal betalen. De hertog en de hertogin zijn zondag teruggekeerd van een bezoek aan Nigeria.

—x—

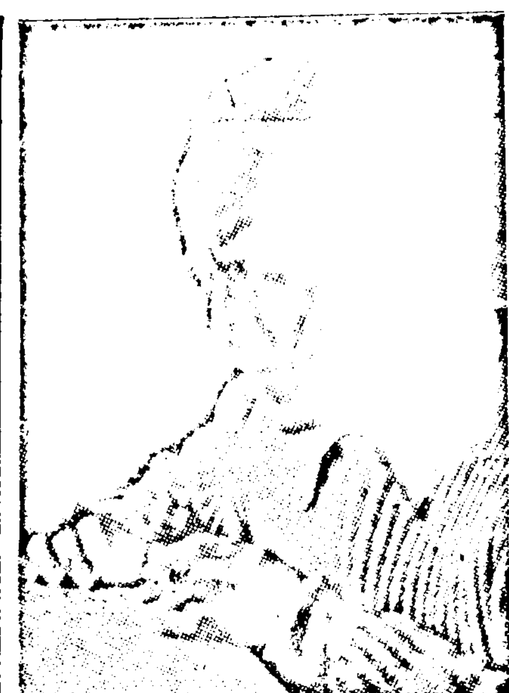
Georgië. — In de Sovjet-Republiek Georgië is nu ook het afbetalingssysteem ingevoerd. Arbeiders die lid zijn van de vakbond kunnen met een verwijsbriefje van de fabriek waar zij werken verbruiksgoederen op afbetaling kopen. De eerste betaling is 20 procent, de rest moet in zes maanden voldaan zijn.

Pantheon van Nobelprijswinnaars

Monumentale reeks, terecht ook monumentaal verzorgd

(Van een letterkundige medewerker)

Bij de aanvang der nieuwe eeuw, in 1901, werd de eerste Nobelprijs voor literatuur toegekend aan de Franse dichter Sully-Prudhomme: „Met bijzondere waardering voor zijn dichterschap dat van verheven idealisme en artistieke volmaaktheid blijk geeft en voor de hoedanigheden van geest en hart die op zo zeldzame wijze in hem verenigd zijn." Sindsdien hebben practisch ieder jaar opnieuw de Nobelcommissieleden der Koninklijke Zweedse Academie de treffendste formuleringen weten te vinden om hun keuze van bekroning te verantwoorden. De Nobelprijs heeft van de aanvang af als een bijzonder indrukwekkende hommage gegolden. Ook heden, nu het alom in de wereld prijzen regent, is de Nobelprijs nog een waardevast papier in de ogen van het internationale publiek. Zoals men aan Pasternak heeft kunnen zien, is de Nobelprijs zelfs in staat van een auteur wereldnieuws te maken en van een roman 's werelds best seller nummer 1.

De IJslandse Nobelprijswinnaar Laxness, werkend aan een van zijn romans.

Natuurlijk, en eigenlijk ook maar gelukkig, zijn er ook allerlei Nobelprijswinnaars geweest aan wier leven en lot niets behoefde te veranderen en die voor precies dezelfde lezerskring bestemd bleven als waarvoor ze van nature bestemd waren, met of zonder Nobelprijs. Op de lange en soms zelfs korte baan der historie maakt het zo hier veel niet uit, dat aan Gabriela Mistral wèl een Nobelprijs kon worden toegekend, maar aan bijv. Valéry en Rilke géén. Hun geestelijk stralingsveld wordt er niet groter of kleiner door. Men kan geen politiek van verkoopbevordering op hun huid toepassen. Zij zijn van een andere orde dan het schrijversleger dat

Rainer Maria Rilke; géén Nobelprijs

midden in de branding van de tijd vecht en om tijdgenoten vraagt. Hoe het eindoordeel over hen allen is? Men zal het van geval tot geval moeten vellen. Au fond heeft ieder heel talent zijn eigen lot. Vergeten kunnen soms ineens aan ontdekkingen toekomen. En zij die vele jaren lang miljoenen lezers aan zich bonden, kunnen soms ineens gaan dateren. Merkwaardige ervaring, die de moeite van het opdoen waard is. Vooral nu ons door een zeer bijzonder uitgeversinitiatief hiertoe een rondsuit unieke gelegenheid wordt geboden.

Die gelegenheid luistert naar de naam van „Pantheon-reeks". Een pantheon is een eretempel waarin men grote figuren (op het niveau van klassieke goden) bijzet.

In de Pantheon-reeks wordt een schrijver op grond van de hem toegekende Nobel-prijs toegelaten. Aldus is een galerij van „onsterfelijken" aan het ontstaan; een boekengalerij die als verschijnsel op zichzelf zo interessant is dat men de uitgever moet prijzenom zijn idee, zelfs indien men niet met ieder boek in de galerij even hard wegloopt.

En natuurlijk doet men dat niet. Maar nu is het merkwaardige met deze Pantheon-reeks, dat men er, althans tot op heden, geen boek in kan aanwijzen dat zo onder de maat blijft dat het eigenlijk niet in deze reeks thuis hoort.

En dat wil dus zeggen: de Nobelprijstoekenningen zijn over het geheel genomen objectief raak geweest; tezamen brengen zij ons de best houdbaar gebleven idealen van onze gestaag veranderende wereld voor de geest.

Monumentaliteit

De persoonlijke aard der Nobelprijswinnaars mag zeer uiteenlopen; de aard van hun tijd, hun landsaard en hun volksaard, idem dito. Maar het geheel wordt gekenmerkt door een blijvende monumentaliteit.

Op grond van deze monumentaliteit mag het allesbehalve protserig genoemd worden dat de uitgever deze boekenreeks ook op een monumentale wijze verzorgde.

In deze tijd van pocketboeken valt een zogenaamde prachtband met lederen rug gauw uit de toon, vooral als die rug nog versierd is met ietwat ouderwetse goud- en lieronamenten. Maar deze Pantheon-boeken verdienen het kleed waarin zij gestoken zijn. Hun inhoud verdient het.

Hoe kan men nu zeer in het algemeen deze inhoud kenschetsen?

Elk boek van deze Pantheon-reeks is gewijd aan een bepaalde Nobelprijswinnaar. Elke Nobelprijswinnaar wordt ingeleid door een gerenommeerd hedendaags criticus die tot taak heeft de betekenis van de auteur in kwestie diepgaand te belichten. Sommige critici, zoals bijv. dr. Peter Hallberg in zijn inleiding tot de IJslander Laxness en dr. Boris Raptschinsky in zijn inleiding tot de Rus Boenin, doen dit op een wijze, welke van de betreffende uitgave een standaardwerk maakt.

Na deze inleidingen van gemiddeld een vijftigtal bladzijden volgt dan een bloemlezing van 400 à 500 bladzijden, rechtstreeks vertaald uit de oorspronkelijke taal van de auteur en met speciale aandacht voor die gedeelten uit het oeuvre waarvan de Nederlandse lezer tot nu toe nog nimmer kennis heeft kunnen nemen. Tenslotte is elk Pantheondeel voorzien van een bibliografie (een volledig overzicht van de geschriften van de auteur in kwestie) en van een schrt aan fotografische gegevens.

Men zal het met ons eens zijn, dat zulk een reeks-aanpak als geheel respect afdwingt. Dit is nu eens werkelijk een reeks waarvan men als echte boekenliefhebber graag alle delen zal willen bezitten. Men kan echter ook zonder bezwaar afzonderlijke delen aanschaffen. Volgende malen hopen wij op enige van die „afzonderlijke delen" wat nader in te gaan.

Hier noemen wij vast als verschenen hoogtepunten: 3 delen Sigrid Undset (de roman „Witte orchideeën" en de romans „Het brandende braambos" en „Jenny"); Halldor Laxness met zijn trilogie „IJslands klok"; Anatole France met zijn romans „De misdaad van Sylvestre Bonnard" en „Dit was mijn vriend"; de Rus Iwan Boenin met twee korte romans en een serie verhalen; de Indiër Rabindranath Tagore met een deel „Verhalen, gedichten en toneel" en Winston Leonard Spencer Churchill met een deel „Redevoeringen 1938-1945".

Van boeken en schrijvers

Bont gezelschap

Een „bont" gezelschap goden, die elkander als dagelijkse buren moeilijk zouden hebben verdragen. Ook in dit Pantheon behoudt ieder van hen zijn eigen markante individualiteit. Iedere auteur vraagt om een persoonlijke ontmoeting. Er wordt van de lezer soms zeer veel eigen persoonlijkheid geëist om zich met een bepaalde schrijver te kunnen verstaan. En de voorkeuren zullen zeer verschillend liggen. Maar, zoals gezegd, dit uit te vinden is zeker de moeite waardx)

x) Uitgeverij De Toorts, Haarlem.

Hollandse Nieuwtjes

● Het Berenpaar heeft weer de nodige sensatie verwekt in Amersfoort. Zoals bekend (of niet bekend) heeft het mannetje met Pinksteren de eigenaar van het vogel- en dierenpark aldaar dodelijk verwond. Dezer dagen zou het paar naar Circus Boltini overgebracht worden, maar het was niet gemakkelijk de daad bij het woord te voegen. Het mannetje, nou ja mannetje, zag kans op een gegeven ogenblik de ijzeren spijlen van het loophek even om te buigen en stapte de vrijheid tegemoet. Het resultaat was verbluffend want de man met de televisiecamera brak zijn nek haast over zijn eigen kabels, aangezien het beest recht op hem af kwam. Het einde van het liedje was dat een hoofdagent de beer dood schoot. Het zwakke gedeelte van het paar, leek tam maar zag toch kans toen zij helemaal in detouwen gewikkeld was deze als een zijden draadje te breken.

● Haarlem kon onlangs bogen op een zeer edelachtbaar bezoek. 1000 Edelachtbaren uit geheel Nederland kwamen bijeen in de Spaarnestad en verenigden het nuttige met het aangename. Op de Kloveniersdoelen werd een oud-hollandse kermis gehouden en genoten dat die edelachtbaren hebben! De kop van Jut kreeg het zwaar te verduren. Daar komt nog bij dat de dames der edelachtbaren niet uitgenodigd waren omdat er geen plaats voor hen was. En dat allemaal voor het Koningin Wilhelmina fonds. Het ging er oud hollands aan toe want de klokkeluider zag kans een lieftallig meisje te schaken en kreeg het schandblonk als straf. Laat die burgemeesters maar gaan! ● Zij zijn terecht, onze Dordse vrijheidszoekers. Na een zwerftocht door Dubbeldam en Zwijndrecht werden ze in Dordt aangetroffen. Ze rammelden van de honger en waren van plan op hun basis terug te keren. ● Laatst vertelden wij U reeds van die Haagse dame die tegen de lamp liep toen zij in Rotterdam aan het zakkenrollen was. Nu werd ook een dertienjarige scholier aangehouden, eveneens uit den Haag, die zich ontfermde over de tassen van winkelende dames. Hij droeg een overjas, maar de voering daarvan was kapot. Zag hij een buit, dan ging hij over de tassen van de dames hangen en viste daaruit wat van zijn gading was. Hij reisde naar Rotterdam op een perronkaartje, schreef zelf de briefjes voor het schoolverzuim en besteedde zijn geld aan bioscoopjes. Nu kan men weer winkelen in Rotterdam. ● Nog even iets over het proces te Rotterdam waarvan wij U reeds iets vertelden!

Niet uit overweging van sensatie, maar omdat het bevestigt, dat iedere daad zijn reden heeft, zijn oorzaak. De moeder was als Duitse („moffin") niet gezien in de buurt en steeds meer trok de familie zich terug in haar beslotenheid. Met de schoonmoeder bij wie men inwoonde, kwamen steeds meer ruzies voor, omdat het kindertal zo groeide. Voor de overlevende kinderen was de moeder zeer punctueel en zeer zorgzaam. Wat kunnen mensen al niet vernielen zonder het zelf te weten? ● In dit weekend neemt Prof. de Quay afscheid van zijn Provincie waar hij 12½ jaar Commissaris van de Koningin geweest is. Het afscheid bestaat uit een officiële plechtige vergadering van de Provinciale Staten, met recepties van ambtenaren en vertegenwoordigingen uit geheel de Provincie. Dat had de Quay niet gedacht toen hij eens commissaris werd dat hij afscheid zou nemen als premier. ● Het zit er voor Pim weer op. Het was werkelijk adembenemend, zoals hij zich van zijn taak gekweten heeft. We bedoelen Pim Maas, 14 jaar en Amsterdammer. In de finale behaalde hij al rock en rollend zijn titel, als de Amsterdamse Elvis. En hikken dat hij kan. ● Dr. Modderman heeft eer van zijn werk.

Als conservator voor de pre-historie van de Rijksdienst voor oudheidkundig Bodemonderzoek, legde hij laatst in het dorpje Elsloo (Limburg) een grafveld bloot van een mens zeker 6000 jaar oud was. Het was wat je noemt een oude taaie.

BARBADOS propageert geboortebeperking op lagere scholen

Bisschop van TRINIDAD protesteert tegen massale abortie

Bridgetown, Barbados. — Sir Grantley Adams, de minister-president van de West Indische Federale regering heeft tijdens een politieke bijeenkomst in Barbados betoogd, dat het standpunt van de regering van Barbados inzake geboortebeperking spoedig door de Katholieke kerk zal worden overgenomen. „Het zal niet morgen geschieden", aldus Sir Grantley, „de Kerk heeft altijd nee gezegd en men kan niet verwachten dat een volte face zal worden gemaakt".

De autoriteiten in Barbados, ongerust over de dramatische bevolkingsaanwas in dit kleine eiland (over 240.000 inwoners) trachten de bevolking te winnen voor geboortebeperking.

Consultatiebureaux zijn opgericht, welke gratis advies geven aan de locale vrouwen.

Felle reactie.

Adams' verklaring heeft een felle reactie gekregen in de vorm van een bisschoppelijke brief die in het Trinidadiaanse tijdschrift „Catholic News" werd gepubliceerd. De bisschop (van Ierse afkomst) Count Finbar Ryan schreef: „Opnieuw moeten wij verklaren, dat geen macht op aarde zeggenschap heeft over Goddelijke wetten. De Katholieke Kerk zal haar standpunt inzake geboortebeperking nimmer wijzigen, en de nieuwe Federatie zal een duistere geschiedenis krijgen indien zij de wetten van God in de wind slaat."

Massa moord.

De machtige leider van de Trinidadiaanse olie-werkers unie, John Rojas heeft zich eveneens uitgelaten over geboortebeperking. In onbedekte termen zei Rojas, dat iedere regering, die geboortebeperking nastreeft, schuldig is aan het plegen van massa-moord, want het plegen van feite gelijk staat aan het plegen van massa-moord.

Inmiddels verspreiden de autoriteiten in Barbados propaganda lectuur voor geboortebeperking. Zelfs worden leerlingen in de hogere klassen van de lagere scholen folders toegestuurd.

Men vreest, dat de snelle aanwas van de bevolking zulk een disruptie in de eilandelijke economie teweeg zal brengen dat maatregelen zoals deze noodzakelijk zijn. Veel succes heeft men het niet geboekt. Het gerucht doet de ronde dat geboortebeperking een politieke stunt is om het aantal kleurlingen terug te brengen.

Gevaren.

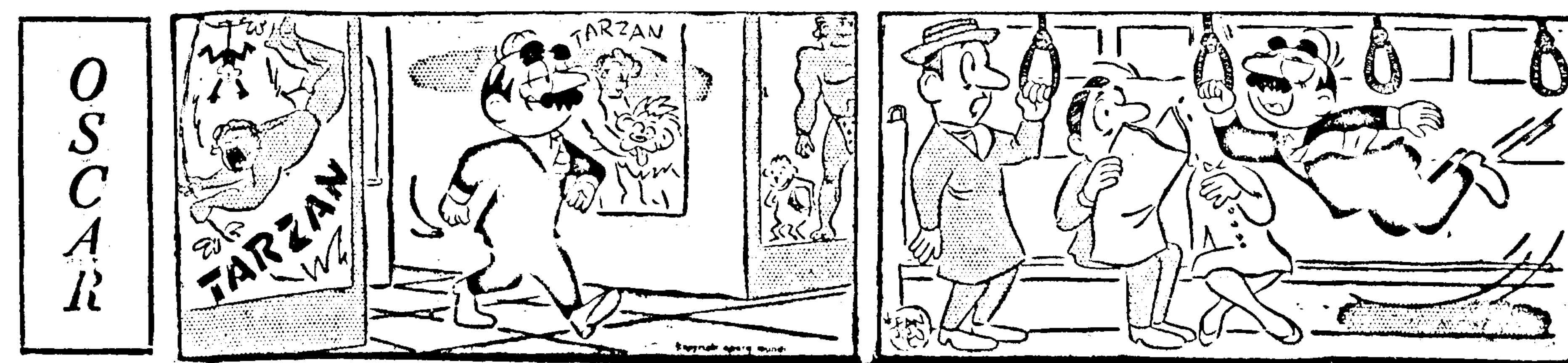
Maar de werkelijkheid is, dat dat zelfs de medische gemeenschap ernstige bezwaren heeft tegen het gebruik van voorbehoedsmiddelen. Gewezen wordt op de onvruchtbaarheidspil, die in Porto Rico werd gebruikt waarbij de toxische verschijnselen zo ernstig waren dat 40% der vrouwen het innemen moesten staken.

ELINKWIJK komt niet naar ARUBA

Oranjestad. — De Arubaanse Voetbal Bond heeft besloten om de Nederlandse beroepsvoetbalklub Elinkwijk NIET te laten uitkomen. Dit in verband met het te grote risiko en de te hoge kosten. Gevraagd wordt een bedrag van ƒ 6000,—, plus bijkomende kosten, welke geschat worden op ƒ 3000,—. Gezien de povere financiële resultaten van vorige internationale ontmoetingen, meent de A.V.B., dat men dit bedrag niet kan opbrengen.

Het is hier niet bekend of dit besluit invloed zal hebben op de beslissing van Curaçao om het team daar wel te laten spelen. Het betekent, dat alle kosten (geraamd op meer dan ƒ 15.000,—) nu voor rekening van Curaçao komen.

Londen. — Otto Skorzeny, de voormalige S.S.-officier, die in 1943 Mussolini uit gevangenschap bevrijdde, heeft donderdag geen toestemming gekregen om Engeland binnen te komen, toen hij per vliegtuig in Londen aankwam. Hij kwam uit Spanje, waar hij al tien jaar woont. Skorzeny werd gedwongen enige uren later naar Dublin door te reizen.

Van BARCELONA naar TRINIDAD

VENEZUELA werkt hard aan zijn ontwikkeling

Grote verscheidenheid van uniformen op Trinidad

door P. v. d. VOORT

Met wat voor een massa papieren kan vliegen toch gepaard gaan; dat is een indruk die ik bij het aankomen en weggaan op Trinidad meenam. Je hebt natuurlijk al de nodige paperassen aan boord, je vult trouw de „general declaration" in, maar in Trinidad wordt je pas gewaar dat je die „general declaration" metterdaad ergens voor ingevuld hebt en je dankt in stilte de KLM man op Hato die de „master" voor je in zoveel exemplaren heeft afgedraaid.

De Health-officer krijgt een exemplaar, de immigration-officer moet er twee hebben, zo ook de customs officer en zelfs de man in de verkeerstoren. Maar, allez, als dan ook het document netjes ingevuld is — wat ze er mee doen is mij een raadsel, ik heb ze er nog nooit naar zien kijken — en alle copiën aanwezig zijn dan is iedereen blij en gelukkig en wordt verder nergens naar gekeken; met dat al, tussen het ogenblik dat je je kist geparkeerd hebt en dat wanneer je niet meer in de handen van het ambtenarendom bent gaat wel enige tijd heen.

De vlucht zelf was, om de uitdrukking te gebruiken, „uneventfull", behalve dan dat een vijf minuten na de start in Barcelona de benzine met grote naarstigheid bleek weg te lopen uit de ventileerbuis van de reservetank; nu voert dat ding naar buiten zoals het behoort en het heeft alleen maar te doen met „overflow", dus toen de hoeveelheid „normaal" was geworden hield de stroom naar buiten vanzelf op.

Kennelijk hadden de ijverige lieden op het vliegveld Campo Nuevo te Barcelona de reservetank te vol gevuld waardoor bij het naar boven gaan meergemeld gevolg ontstond; dat geeft je even een benauwd ogenblik totdat je je realiseert wat er precies aan de hand is.

Vingerwijzing naar Trinidad.

De navigatie van Barcelona naar Trinidad is nogal simpel: de oostelijke noordkust van Venezuela steekt als een lange vinger in de richting van Trinidad en je volgt die vinger maar, dan kom je er vanzelf.

Het weer helpt je ook de weg wijzen: de wolken ontstaan boven het land en volgen de accidentering van het terrein; als er, zoals op die dag, wolkenbergen zich beginnen te vormen, dan zijn die het hoogst en het meest uitgesproken boven de bergtoppen; daar waar de vlakte is zijn ze niet of veel lager. Omdat de navigatie zo eenvoudig is heb je rustig tijd om het landschap te bekijken; veel te zien is er eigenlijk niet. Barcelona zelf ligt wat slaperig tussen de heuvels, maar vlak na Barcelona is het net alsof er leven in de brouwerij begint te komen: de olie-installaties bij Guanta, de nieuwe weg van Barcelona naar Cumana, het zich in uitbreiding bevindende Cumana; gelegen tegenover het troosteloos dorre schiereiland Araya.

Geen gevangenis nodig.

In de verte, meer naar het Noorden, ligt het eiland Margarita, vele malen zo groot als Curaçao; een aparte staat (Nueva Esparta) vormend; een eiland, bekend om zijn parelvisserij, trots op het feit dat er geen gevangenis is, omdat die er nooit nodig is geweest. Margarita bezocht ik in februari van dit jaar, een namiddag, toen ik vanuit Cumana met als passagiers twee luchtverkeersleiders van het vliegveld te Cumana, daarheen ging. Mij trof toen de vanzelfsprekendheid waarmede mijn Venezolaanse vrienden die kennelijk op een of andere manier wisten dat ik katholiek ben, vroegen of we niet naar de Virgen del Valle zouden gaan. Via de dienstdoende verkeersleider op het vliegveld Porlamar van het eiland werd transport georganiseerd en na een bezoek aan het bedevaartoord hadden we tijd te over om enkele plekjes van het eiland te bezoeken; een vriendelijk, groen oord, schaars bevolkt met ongeveer 80.000 inwoners, met uitstekende wegen en een groot modern toeristenhotel te Porlamar. Het is het eerste grote eiland na Trinidad als je van Trinidad naar het Westen gaat; het bestaat eigenlijk uit niets anders dan twee grote bergen verbonden door een moerassige strook laagland.

De blik weer naar het oosten wendend: een mijl of vijftig in die richting ligt langs de kust Carupano; voor zover ik zo van uit een hoogte van 7500 voet kan zien dan is ook daar die in heel de kuststreek van Venezuela merkbare tendens tot ontwikkeling en ontplooiing merkbaar.

Rijk land

Vanaf Maracaibo tot aan het uiterste oosten — ook bij Guiria, nog eens zestig mijl verder naar het oosten, zijn nieuwe haveninstallaties — is het land gegrepen in een groeiproces van kennelijke industrialisatie door alles wat samenhangt met de ontginning van de grote rijkdommen van de bodem in Venezuela.

Onze nabuur heeft een rijk land, rijk aan natuurlijke rijkdommen, olie en ertsen; veel buitenlands kapitaal is daardoor aangetrokken en al heeft de Venezolaan de vanzelfsprekende neiging om nu zo langzamerhand het allemaal eens zelf te gaan doen, de ontwikkeling en de openlegging van het land door uitstekende wegen, aanwezig of in aanbouw, door een grote frequentie op de talloze binnenlandse luchttrajecten met moderne Vickers Viscounts, Friendships, Convairs en natuurlijk de alomtegenwoordige onverwoestbare DC3's, is toch een gevolg geweest van het vertrouwen dat het buitenlands kapitaal in het land gesteld heeft.

Een kopje koffie in Barcelona.

Over dat luchtverkeer gesproken: het frappeert mij altijd weer, de snelheid waarmede b.v. te Barcelona de vliegtuigen aankomen, hun passagiers uitladen, nieuwe inladen en weer vertrekken. Terwijl je je kop koffie zit te drinken komen drie vier kisten van verschillende maatschappijen binnen en je ziet ze zo weer weggaan, nog voor je koffie op is. Het gaat zonder veel fanfare, vlot en vanzelfsprekend. Het luchtverkeer zal Venezuela, meer dan het landverkeer in dat bergachtige land, hebben opengegooid en er is practisch geen plaats van betekenis of er in een luchthaven. Overal zie je bovendien landingsstrips, zijn er radiobakens en als Barcelona mij de opdracht heeft gegeven mij langs elke verkeerstoren te melden dan is er daar gemakkelijk aan te voldoen: je meldt je op de torenfrequentie, je meldt je positie en de tijd dat je denkt bijv. in Cumana in Carupano te zijn en even prompt en vlot wordt je geantwoord in goed verstaanbaar luchtvaartengels.

Een menselijke stem.

Het is altijd prettig als je daar hoog boven, tussen de hemel en de wolken in je luchtfiets voortbromt, een menselijke stem te horen die zich zelfs de moeite doet, zoals in Cumana en in Carupano om je menselijk vriendelijk een prettige reis te wensen, op een andere toon dan de wat mechanische toon waarmede de positieformule wordt herhaald.

Toen ik mij meldde aan de grenzen van de controle-zone van Maiquetia ontbrak dat; maar dat is ook verklaarbaar als je hoort wat voor kisten daar, allemaal doorheenvliegen en de man bezig houden.

Voorbij Carupano regent het, op de grond; maar ik vlieg prinsheerlijk boven het helder witte wolkendek en heb net een prachtig gat ontdekt in de wolkenrij waarachter de Golfo de Paria ligt, met het mondingsgebied — een en al moeras, behalve de strook even ten zuiden van het gebergte van het Paria schiereiland — van de Orinoco. Bij Irapa — een klein stadje boven de monding van de Rio San Juan, allemaal kaarsrechte straten met keurige vierkanten van huizenblokken, gegroepeerd om een kerk — schijnt de zon weer en, omdat ik nog maar een mijl of zeventig van Trinidad af ben, meld ik mij maar. In wat geaffecteerd aandoend Oxford engels wordt mijn melding herhaald en vastgesteld dat ik om vijf uur plaatselijke tijd hoop te arriveren. Mijn horloge zegt mij dat het half vijf moet zijn, maar dat is Curacaose tijd; ik heb helemaal vergeten dat er een half uur tijdsverschil is tussen Piarco en Plesman, gezien het verschil van 7½ lengtegraad. De heiigheid, die ik bij Cumana onder mij heb kunnen laten, begint weer; kennelijk is ze afkomstig van het Zuid Amerikaanse Vasteland en de wazige streep aan de horizon leert mij dat ook voor of boven Trinidad wat heiigheid te verwachten is; dus zakken maar en vaag beginnen zich de tanden van de drakenmond — de rotsige eilandjes in de zeeopening tussen het vasteland van Zuid-Amerika en Trinidad, Bocas del Dragon — zich af te tekenen.

Uniformen en petten.

De kustlijn van Trinidad, met in het Noorden de contouren van de berghellingen die Trinidad voor orkanen hebben gevrijwaard en in het Zuiden de heuvel van San Fernando, worden scherper en weldra zie ik de patronen van de suikerriet en rijstvelden en dan is er links de „bocht" waarin Port of Spain ligt, met de amerikaanse marinebasis waarover, gezien de locale politiek, zoveel te doen is geweest. Dan nodigt weldra keurig Oxford Engels mij uit de Tri Pacer maar te Piarco aan de grond te zetten; er is geen verkeer en met een kalm windje kan ik zachtjes het vehikel zich neer doen vleien om dan omzwermd te worden door mensen van de Shell, van het hotel en van het ambtenarendom; een onnoemelijke hoeveelheid van verschillende uniformen en petten, boven alle soorten kleuren van hoofden, maar correct en op hun manier efficient. Het is inderdaad vijf uur al de motor ophoudt met draaien: maar het is zes uur als ik al mijn copiën van de general declaration heb afgeleverd, de kist vol benzine heb doen gooien en in de bar van het Bel Air hotel met graagte de mond zet in een kraag van koel verfrissend bier, een beeld dat mij de hele dag als een fata morgana voor de ogen gezweefd heeft.

Paul v.d. Voort.

„MET GESLOTEN DEUREN" NIET VOOR DE PERS

Willemstad. — In „HET BINNENHOF" lazen wij onlangs het onderstaande redactionele artikel. De rechtszaak waarover gesproken wordt betreft het ter dood brengen van vijf kinderen door een Rotterdams echtpaar. We laten het artikel hieronder volgen, omdat het geschrevene voor iedere samenleving geldt.

Een paar dagen geleden heeft de president van de Rotterdamse rechtbank het voorbeeld gevolgd van zijn Amsterdamse collega en bij het behandelen van een rechtszaak de deuren wel dicht gehouden voor de publieke belangstelling, doch niet voor vertegenwoordigers van de pers.

Het proces betrof een verschrikkelijke zaak: het doden van vijf pasgeboren kinderen. De reeds bekende entourage van dit misdrijf was wel zodanig, dat in dit geval het beperken van de publiciteit tot een minimum een weldaad zou zijn. Door zijn verschrikkelijke uitzonderlijkheid kon dit misdrijf immers moeilijk instructieve of preventieve kanten hebben.

Toch besloot de president van de rechtbank tot indirecte openbaarheid. Zij het met een dringend beroep op het verantwoordelijkheidsgevoel van de pers. Het proces zelf heeft duidelijk gemaakt, waarom de ervaren jurist zijn beslissing nam: de beklaagden hadden er recht op, dat niet alleen hun zware vergrijp bekend bleef, doch ook de samenleving op de hoogte zou komen van de deerniswekkende omstandigheden waarin zij lange tijd hebben moeten leven. In hoeverre de maatschappelijke misère en gebrek aan meedogen bij anderen als verzachtende omstandigheid in aanmerking mogen worden genomen, zal de rechtbank hebben vast te stellen.

Voor de vorming van de publieke opinie is het van de rechtbankpresident een wijs besluit geweest, dat hij durfde vertrouwen op verantwoordelijkheidsgevoel bij de voorlichtende organen. Al was het alleen maar omdat de maatschappij weer eens heeft kunnen ontdekken, hoe zij soms onbewust en ongewild, doch daarmee nog niet altijd vrijuit gaande, de schuldigheid van ontwrichte mensen in de hand werkt.

ENGELSE KRABBELS

Malaise der democratie

(Van onze Londense korrespondent)

In de gehele wereld gaat het slecht met de democratie. In het ene land na het andere, vooral in de jongere naties, zoals Pakistan, Birma, Soedan, Ghana, legt de democratie het loodje, en in Engeland menen velen, dat, onder een andere president dan De Gaulle, de democratie groot gevaar zou lopen in Frankrijk. En hoe staat het met Groot-Britannië, dat, met traditionele grootspraak, zijn parlement heeft gepromoveerd tot de moeder aller parlementen? Er is waarschijnlijk in het gehele Lagerhuis niet één politikus te vinden, die zou durven beweren, dat Britannië niet langer een democratisch land is Het zou waarschijnlijk even moeilijk zijn onder hen ook maar één te vinden, die niet meent, dat zelfs in Britannië de democratie wordt bedreigd. En hierbij denken de Lagerhuisleden niet aan het overschot van het Britse fascisme, dat, onder leiding van Sir Oswald Mosley, dreigt te zullen vissen in het troebele water van de binnenlandse rassenkwestie, noch aan een kleine en hulpeloze groep Britse Poujadisten.

Sedert het eind van de oorlog is er in Britannië een publiek gewetensonderzoek gaande, waaraan vooral wordt deelgenomen door voormalige Lagerhuisleden, zoals onze geloofsgenoot Christopher Hollis, die, ontmoedigd en ontgoocheld, vrijwillig het politieke leven vaarwel hebben gezegd, omdat zij de macht van de beide partij-apparaten te groot achten en omdat zij menen, dat de partijdiscipline van heden nauwelijks meer ruimte openlaat voor afzonderlijke Lagerhuisleden om hun eigen geweten te volgen in de stem-„lobbies".

De twijfels over de Britse vorm van democratie zijn nu plotseling versterkt door een uitlating van de premier van Ceylon, de heer Bandaranaike. Deze heeft onlangs een rondschrijven gezonden aan de politieke leiders van het land, waarin hij verklaart, dat het Britse regeringssysteem niet geschikt is voor Ceylon, omdat het Britse stelsel in feite neerkomt op aen kabinetsdiktatuur, vermomd als democratie, en wel een diktatuur, welke zowel aan de parlementaire oppositie, ofschoon zij bijna de helft van het elektoraat vertegenwoordigt, als aan de gewone Lagerhuisleden van de regerende fraktie alle medezeggenschap ontzegt in de regering.

Kritiek van Bancranaike

Dat de heer Bandaranaike hier zijn vinger heeft gelegd op een wondeplek blijkt uit het feit, dat de ontevredenheid onder Britse parlementariërs reeds geleid heeft tot het vormen van een parlementaire commissie, belast met het bestuderen van de huidige procedure in het parlement. Deze commissie heeft onlangs een rapport uitgebracht over haar bevindingen en het is zeer waarschijnlijk, dat de voorstellen, vervat in dit rapport, de volgende maand in behandeling zullen komen in het Lagerhuis.

Dat de uitlatingen van de heer Bandaranaike indruk hebben gemaakt in Engeland, blijkt uit het feit, dat een maandblad, uitgegeven door de conservatieve partij en gewijd aan Gemenebestzaken, het rondschrijven van de premier van Ceylon in verkorte vorm weergeeft en er het kommentaar aan toevoegt, dat van conservatieve zijde reeds eerder was beaamd, dat een stelsel, hetwelk werkte in Groot-Britannië, niet noodzakelijk het aangewezen regeringsstelsel behoefde te zijn voor andere landen met een andere historische ontwikkeling, andere levensomstandigheden, en een andere volksaard. Desondanks is het nu duidelijk, dat zowel socialisten als conservatieven in Groot-Britannië zich sedert lange tijd hebben afgevraagd of er niet iets hapert aan de huidige Britse vorm van democratie.

Onder meer schept dit stelsel de mogelijkheid, dat de partijmachines een te grote mate van volgzaamheid afdwingen van de gewone Lagerhuisleden, en ook dat de uit ruim zestig man bestaande regering onder de duim komt van het kernkabinet van zestien man, en het kernkabinet op zijn beurt onder de duim komt van de eerste minister met een handjevol vrienden. Dit laatste was in feite het geval voor de Tweede Wereldoorlog toen Chamberlain met een heel kleine kliek de lakens uitdeelde en eigenhandig, tegen de zin van Sir Anthony Eden en andere kabinetsleden, de Britse buitenlandse politiek leidde.

En nu zal men openlijk de tekortkomingen van het Britse regeringsstelsel bespreken in het Lagerhuis. Het is evenwel zeker, dat aan zulke heilige zaken als kernkabinetten en de macht van de premier niet getornd zal worden. Ten hoogste is te verwachten, dat de gewone Lagerhuisleden, de arme „backbenchers", iets meer gelegenheid zullen krijgen om hun stemmetjes te laten horen in het Huis, en niet altijd voorrang zullen moeten verlenen aan partijbonzen, ministers, ex-ministers en leden van de Kroonraad.

Volgens Senator Capehart:

AMERIKA mag ondermijnende activiteiten niet aanzien

Washington. — Washington de Amerikaanse Republikeinse Senator Gomer Capehart heeft vandaag verklaard, dat de Verenigde Staten aan de belanghebbenden duidelijk te verstaan moeten geven, dat zij niet met hun handen in de schoot zullen blijven zitten tegenover ondermijnende activiteiten, zoals momenteel in Nicaragua het geval is.

De Verenigde Staten — zo zei hij in de senaat — zijn niet van plan in de binnenlandse zaken van andere landen tussenbeide te komen, maar zij zijn evenmin van plan „toe te staan, dat ondermijnende krachten proberen op geëigende wijzen gevestigde regeringen in Latijns Amerika omver te werpen".

Senator Capehart stelde voor, dat het State Department de voorschriften van het pact van Rio opnieuw bevestigt. Hij zei ervan overtuigd te zijn, dat de moeilijkheden in Nicaragua door communisten zijn ingegeven.

Eric de Noorman - De verloren Viking

30—44 Svein Langtand hapt verschrikt naar adem als hij Erics gewaagde plan hoort, maar als deze hem verzeker, dat het de bedoeling is, dat hij ook meegaat, verdwijnen zijn protesten als bij toverslag. Om „de broeders van de nacht" niet zonder leiding te laten, besluit Mohaka niet mee gaan. Nauwelijks een uur na hun aankomst vertrekken zij weer: Eric, Svein Nahenah en enkele vertrouwde Kelten-krijgers, rijkelijk voorzien van leeftocht en drinkwater. Het duurt niet lang, of een der krijges ontdekt de rooksignalen, die ver achter hen ten hemel stijgen. „Bliksems. Noorman", gromt Svein, „ik geloof dat onze vriend Yalah bezig is het moeras te omsingelen. Dan zal Ragnar wel gauw aanvallen. Hoe moeten we die zo gauw zien te vinden?" „Dat zullen de verspieders, die Yalah's krijgsmacht in het oog houden, wel weten", merkt Eric op. Zwijgend trekken zij verder en in de loop van de volgende middag zien zij eensklaps een gedaante voor zich oprijzen uit het struikgewas. De man ziet er uit als een krijger van Yalah en Eric heeft het zwaard al half uit de schede, als hij diens zwarte lokken opmerkt; het enige, dat de „krijgers van de nacht" van hun tegenstanders onderscheidt. De verspieder gebaart stilte in acht te nemen en komt snel naderbij. „De krijgers van Yalah de Wolf zijn niet ver van hier gelegerd, samen met de bleke van de zee", fluistert hij. „Het is een verschrikkelijke overmacht, oh broeders!" Geruisloos volgen zij hun gids door het ritselende riet en zien vaag iets tussen de stammen bewegen; het is echter te ver om duidelijk te kunnen onderscheiden en zeker onmogelijk om temidden van die honderden krijgers Ragnar te vinden. De Noorman bedenkt zich niet lang en klautert in de hoogste boom, die hij vinden kan. „Ziezo, nu kan ik het zaakje tenminste duidelijk overzien" mompelt hij hijgend. Zijn scherpe ogen vinden zonder moeite de grote groep Noormannen, die terzijde van hun bondgenoten een eigen kamp gemaakt hebben.

In het midden staat een haastig opgetrokken hut, zonder twijfel het verblijf van Yalah. Hij prent de situatie goed in zijn geheugen. De grote bedrijvigheid daar beneden wijst erop, dat voorbereidingen getroffen worden voor een aanval. En eensklaps overvalt Eric een verlammende twijfel, want hoe moet hij er in slagen temidden van deze honderden krijgers, Ragnar ongezien te spreken te krijgen?

Te Berlijn werden de laatste opnamen gemaakt van de grote muziekfilm 'La Paloma': Hoofdrollen zullen vervuld worden door Gabriele en de jazzveteraan Louis Armstrong, die we hier samen zien. De 12 jarige Gabriele zal ook proberen een deun uit de trompet van Armstrong te halen, maar Luios moet eerst enkele aanwijzingen geven over de lipstand.

Post van de Bovenwinden

SABA, het Capri van de Caraiben

Als je aan Capri denkt, die opklim en dan het dorpspleintje met zijn overvolle zitjes, dan vindt men dat niet in Saba en toch doet dit Caraibische eiland aan Capri denken. Er is werkelijk een overeenkomst. Die tuintjes vol bloemen afgezet door stenen muren vol met mos en varentjes, het uitzicht naar beneden over zee, de kleine propere huisjes tegen de hellingen op en de kronkelende bergweggetjes.

Er zit nog iets anders in: de mensen van een zonnig klimaat, vriendelijk voor zich zelf maar ook voor anderen; gauw met lach en een welkom voor een vreemdeling. Men kan foto's van beide eilanden naast elkaar leggen en men zal zien dat ze veel van elkaar weg hebben.

Wie Saba ontdekt, ontdekt het Capri van de Caraiben. Is dat geen mooie benaming voor ons eiland? Menige staat in Amerika meet zich een touristennaam aan: het is het land van ananas of iets dergelijks, dikwijls nog heel wat minder aantrekkelijk dan deze vrucht. Wat een touristische waarde ziet een Amerikaan er niet in als hij zijn staat het Mekka van dit of het Venetie van dat zou kunnen noemen. Capri van de Caraiben is echter een dubbele munt: de Caraiben is al een mysterieuse attractie en dan nog het Capri ervan.

Is er een touristencommissie in Saba? Als zij er is, is zij moeilijk te ontdekken, misschien mag zij niet gestoord worden omdat zij slaapt maar als zij bestaat en ooit wakker wordt dan hopen we dat Coca Cola zich klein gaat voelen tegenover de reclame van: Saba het Capri van de Caraiben.

Eerste steen gelegd voor Anne Frank Dorp

Wulpertal. — De vader van het in Bergen-Belsen omgekomen Joodse meisje Anne Frank heeft te Wuppertal-Langerfeld in het Ruhrgebied de eerste steen gelegd voor een dorp voor vluchtelingen, dat naar zijn dochter zal worden genoemd. De steen bevat aarde van Bergen-Belsen.

Het is het zesde Europa-dorp van de Europese beweging voor hulp aan verplaatste personen, welke door de Belgische pater Georges Pire, winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede in 1958 is gesticht.

Evenals de andere zal het dorp uit twintig huizen bestaan voor ongeveer 85 vluchtelingen uit Lithauen, Zuid-Slavië, de Sovjet-Unie, Polen en andere Oosteuropese landen.

De plechtigheid werd o.a. bijgewoond door bisschop Dibelius, hoofd van de Evangelische Kerk in Duitsland,; Sjinnar, hoofd van de Israëlische missie in Keulen en een kinderkoor van de Anne-Frank-school in Dusseldorp.

Pater Pire, die zelf ook aanwezig was, heeft de helft van zijn vredesprijs — in totaal 165.000 gulden — bijgedragen voor de bouw van het dorp, dat in totaal 600.000 mark zal kosten. Het Noorse vluchtelingencomité, een dagblad in Oslo en de stad München gaven grote sommen en een delegatie van Eupe-Malmedy in België overhandigde zondag aan pater Pire een chèque van 125.000 mark.

De andere Europa-dorpen, zijn te Brussel, Aken, Bregenz, Augsburg en Saarbrücken. De vluchtelingen, die hier zijn ondergebracht, hadden sinds de oorlog voornamelijk in kampen geleefd.

Hongkong. — De autoriteiten van Hongkong hebben een communistische organisatie van boeren verboden en drie der leiders naar communistisch-China uitgewezen.

Financiële basis in betaald voetbal moet gezond gemaakt worden

Rumoerige jaren voor de boeg

Indien men praat met Cor van der Hart, de aanvoerder van het Nederlands Elftal, verzekert hij u nadrukkelijk, dat hij beroepsvoetballer is. En indien men praat met Jan Notermans, de rechtsmidden van de nationale ploeg, bekent hij u zijn vrees, dat hij net te oud zal zijn, als het beroepsvoetbal wordt ingevoerd.

Wij vertellen dit om te bewijzen, dat men in Nederland en waarlijk niet alleen onder de spelers reeds vertrouwd is geraakt met de gedachte aan beroepsvoetbal. Er zijn daarvoor nog tal van andere bewijzen aan te voeren. De voorzitter van Feijenoord zoekt al lang naar een mogelijkheid zijn semiprofs meer te betalen dan de 3600 gulden, die het reglementaire maximum vormen. Hij begrijpt drommels goed, dat het voor de spelers niet prettig is herhaaldelijk op te treden in een vol stadion met 50 à 60.000 mensen en te worden „afgescheept" met 3600 gulden per jaar. Wij hebben de voorzitter de gedachte aan de hand gedaan voor de spelers een spaarbankboekje te openen, daarop elk jaar een bedrag te storten en het boekje pas aan de speler te geven, indien hij ophoudt met voetballen.

Dennis Neville zag vooruit

Er zijn andere klubs, waarvan het bestuur in houding en optreden volkomen beantwoordt aan het type, dat men bijvoorbeeld kent in de Engelse beroepsklubs. Het Rotterdamse Sparta is daarvan wel het treffendste voorbeeld. Een Engelsman, Dennis Neville, voert er reeds vier jaren de scepter en bezit zeer grote bevoegdheden. Men lachte hem uit, toen hij twee jaren geleden van Volendam spil Schilder kocht voor honderdduizend gulden en hem in het tweede elftal liet spelen. Sparta had immers de geduchte en gevreesde Terlouw. Maar Neville kijkt verder dan het ogenblik, waarop hij en Sparta leven. Hij voorziet de ontwikkeling van het Nederlandse voetbal en wil klaar zijn, zodra er ingrijpende veranderingen komen. Daarmede wordt dan meer in het biezonder bedoeld de invoering van het beroepsspel.

Sparta is nu landskampioen geworden met cijfers, die nog nooit een klub heeft behaald. Twee nederlagen slechts in 32 wedstrijden en sinds oktober op de eerste plaats. Natuurlijk is Neville tevreden. Hij hoopt echter op een „double", dus het kampioenschap plus de beker, die Sparta vorig jaar ook reeds veroverde.

En twee dagen voor Sparta kampioen werd, haalde Neville op het vliegveld Schiphol te Amsterdam twee jonge Ierse amateurs af. Hij had hen in Ierland zien spelen en hoopt hen nu voor Sparta te kunnen kopen. Het betekende evenwel, dat de spelers, die het kampioenschap nog moesten behalen, toch reeds wisten, dat zij mogelijk in het volgende seizoen zullen worden vervangen. Dat getuigt van een keiharde mentaliteit, geheel en al gericht op het belang van de klub. En het bestuur van Sparta blijft daarbij niet ten achter, want op de plannen en het inzicht van Neville gaat men het oude Kasteel op Spangen uitbreiden met nieuwe overdekte tribunes, waardoor de akkommodatie ongeveer zal worden verdubbeld tot 55.000 toeschouwers!

Als er beroepsvoetbal komt, is Sparta gereed.

Gezonde basis scheppen voor betaald voetbal

Over dat professionalisme wordt echter openlijk nog niet gesproken. Maar wel getuigen ingrijpende maatregelen van een zeker drijven in die richting. Zo gaat het bestuur van de sektie betaald voetbal thans een plan uitwerken om het aantal klubs van 79 terug te brengen tot 54. Men wil dat bereiken in 1963 en in de tussen liggende jaren moeten er derhalve 25 klubs afvloeien naar de sektie amateurklubs dan wel overgaan tot fusies. De bedoeling is natuurlijk voor het betaalde voetbal een gezondere financiële basis te scheppen. En even natuurlijk is de bedoeling op die gezonde basis het beroepsspel te enten.

De eerste hindernis bij de uitvoering van de plannen heeft men reeds overwonnen. De sektie amateurs vormde deze hindernis, want van het begin af aan heeft deze sektie zich verzet tegen de terugkeer van semi-profklubs op grond van de overweging, dat deze klubs in feite toch geen amateurklubs meer konden zijn. Vooral de oude verenigingen, die totaal niets voelen voor enige betaling, verweren zich voortdurend zeer heftig. Deze sektie evenwel heeft thans toegezegd te willen medewerken.

Mogelijk heeft daarbij een voorname rol gespeeld de overweging, dat toch ook de amateurklubs geldelijk voordeel trekken uit het semi-professionalisme door de voetbaltoto. De sektie heeft zich namelijk bereid verklaard de semi-profklubs, die afvallen, op te nemen. Zij kunnen terugkeren in de amateurklasse, waaruit zij oorspronkelijk zijn voortgekomen. Maar na 1963 wordt de deur van het amateurhuis definitief gesloten. Een semi-profklub, die daarna de strijd tegen de geldelijke zorgen moet staken, zal geheel moeten verdwijnen of moeten opgaan in een andere vereniging. Alleen indien de landskampioen der amateurs de wens te kennen geeft over te stappen naar het semi-professionalisme en daartoe toestemming krijgt van de sektie, zal een semi-profklub kunnen terugkeren naar het amateurisme.

Thans is het nog zo, dat de landskampioen der amateurs het recht heeft zijn spelers te gaan betalen. Dat recht komt evenwel te vervallen. Bij de beoordeling zal de situatie van de klub en de streek, waar zij is gevestigd, worden bestudeerd. In er binnen een bepaalde straal reeds een semi-profklub of is de bevolking te gering, dan zal er geen toestemming worden gegeven.

Men ziet, het plan zit, voor zo ver men het thans kan beoordelen, gezond in elkaar. Men gaat bepaald dwaze situaties uit de wereld helpen. De Limburgse mijnstreek bijvoorbeeld heeft er nu een vierde hoofdklasser bij gekregen, doordat Sittardia kampioen van de eerste klas is geworden. In die streek moeten nu proberen te bestaan Fortuna, Rapid, MVV en Sittardia, terwijl te Venlo nog een vijfde hoofdklasser is gevestigd, namelijk VVV.

En wij hebben in een vorige brief reeds verteld, dat VVV zich genoodzaakt ziet volgend seizoen de uitgaven drastisch te beperken, ook wat de spelers betreft. Iedereen begrijpt wel, dat een dergelijke situatie ongezond is en tot ongelukken moet leiden. Het kan bijna niet anders of als gevolg van de nieuwe plannen zullen die vier klubs uit de mijnstreek wel moeten fuseren en onder een nieuwe naam een elftal moeten vormen. Als amateurklub zullen zij dan verder ieder afzonderlijk kunnen voortleven.

Koppen bij elkaar steken

Sittardia werd kampioen uit een gezelschap van drie klubs. GVAV en Stormvogels waren de andere twee. Voor de noordelijke provincies zou het belangrijk zijn geweest, indien GVAV zijn oude plaats had heroverd, want daar is men geheel verstoken van hoofd-klasse-voetbal. Stormvogels leverde als het ware een vurig pleidooi voor fusie. Haarlem en de naaste omgeving immers tellen maar liefst vijf semi-profklubs, doch een hoofdklasser is er niet. Het oude Haarlem is gedegradeerd naar de tweede klasse en in de eerste klasse beleefden ook VSV, EDO en RCH een moeilijk seizoen. Stormvogels werd nu voor de derde achtereenvolgende maal op de drempel van de hoofdklasse afgewezen. Welnu, zou de situatie niet veel aantrekkelijker zijn geweest en zou Stormvogels niet al hoofdklasser zijn geworden, indien de vijf klubs de hoofden bijeen hadden gestoken en een sterk semi-profelftal hadden geformeerd? Zij hebben het niet gedaan, maar in de komende jaren zullen zij daartoe worden genoodzaakt of zullen zij zich moeten terug trekken. En de verloren tijd kan niet meer worden ingehaald.

Hilversum bezit zelfs twee tweedeklassers en Zeist heeft er ook een. 't Gooi gaat nu promoveren, maar Hilversum heeft er juist naast gegrepen en Zeist bengelt onderaan. Fusie is gewenst en kan versterking betekenen, maar men wil niet. Straks worden zij gedwongen.

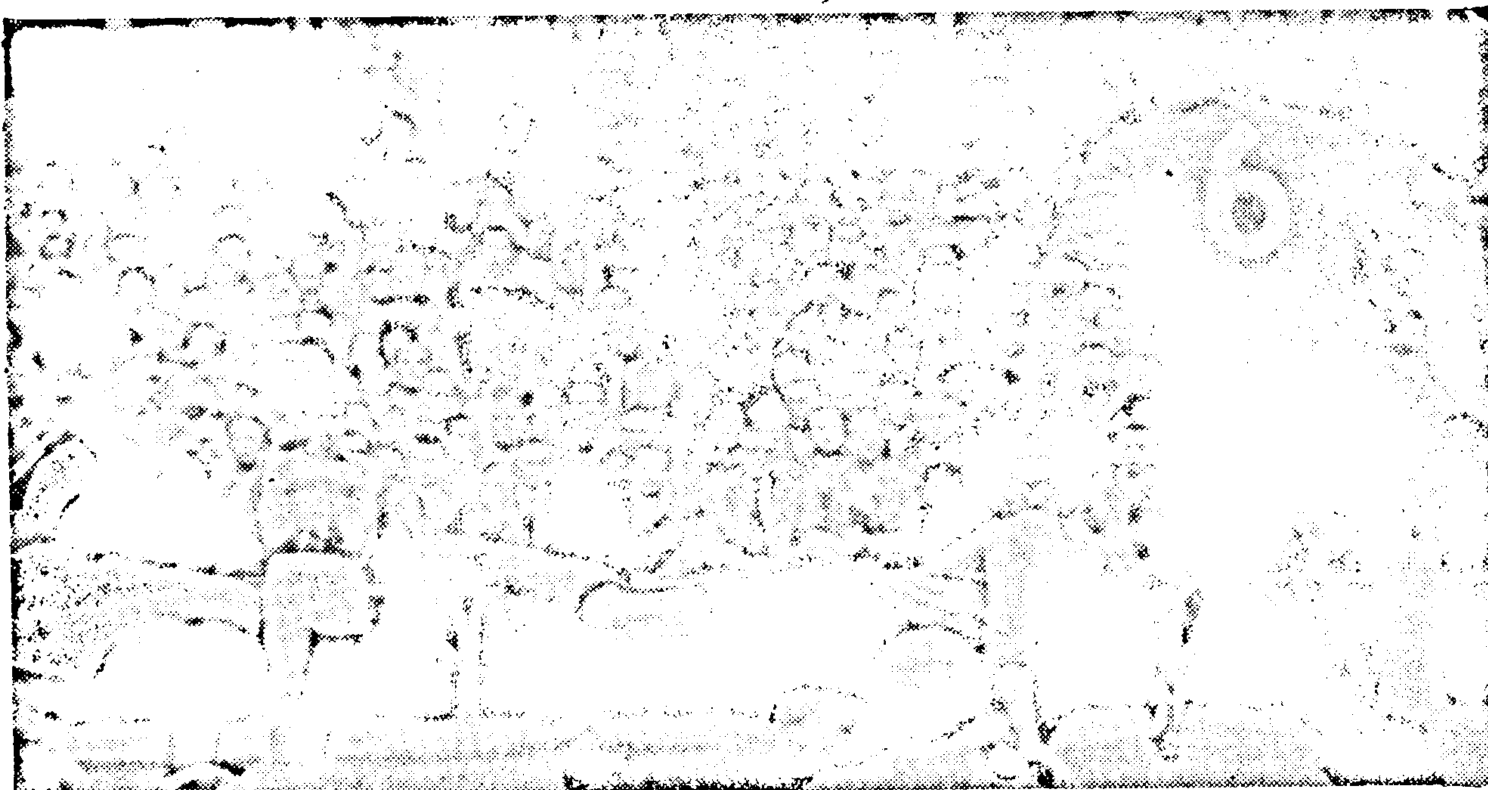
Dordrecht had drie semi-profklubs. Emma is teruggegaan naar de amateurs, maar DFC is eersteklasser en EBOH tweedeklasser. Twee klubs is een te veel. Zij zijn elkaars antipoden en denken niet over fusie. Maar straks moeten zij, als zij semiprofklub willen blijven.

Te Tilburg waren Willem II en Longa het in de loop van het vorige seizoen vrijwel eens geworden over fusie. Indien het zo ver was, wilde men er ook NOAD bij betrekken. Maar Willem II werd weer hoofdklasser en toen ging de fusie niet door. Thans is NOAD gedegradeerd en speelt Longa in de tweede klasse. En lange tijd verkeerde ook Willem II weer in degradatiegevaar. Tilburg zou zeker een sterke hoofdklasser kunnen vormen, maar het gebeurt niet. Een ieder waant zijn eigen uil een valk en blijft hopen. Maar straks zit er niets anders op dan samengaan en is er veel kostbare tijd verloren.

Het ziet er naar uit, dat de Nederlandse voetbalwereld enige rumoerige jaren tegemoet gaat. Jaren, waarin er weinig aandacht zal zijn voor verhoging van het spelpeil, omdat het zal gaan om lijfsbehoud.

B. M. Schilperoort

Met een flinke duw weet v.d. Hart een fikse vechtpartij tussen Kraay en de schotse rechtsbuiten te verhinderen.

Notermans (liggend) en Klaassens moesten vele malen redding brengen in de nederlandse verdediging.

BRUSSEL gonst van geruchten

(Van onze Brusselse korrespondent)

Brussel. — Brussel gonst intussen nog steeds van wilde geruchten. Er wordt bijv. gefluisterd dat koning Boudewijn zich slechts met de grootste tegenzin bij de beslissing van zijn vader, koning Leopold, heeft neergelegd. Het is in ieder geval opvallend hoe de koning zijn vader op de nationale luchthaven met een bijzondere warmte omhelsd heeft. Ook prinses Liliane's aanwezigheid is aan de aandacht van de waarnemers niet ontsnapt.

Een ander, en naar men verzekert, zeer ernstig gerucht heeft betrekking op koning Boudewijns huwelijksplannen. De koning, die tot dusverre een huwelijk op de lange baan had geschoven, schijnt nu onder de druk van de omstandigheden tot een ander inzicht te zijn geraakt. In kringen welke met eerste minister Eyskens nauwe betrekking onderhouden schijnt men aan de in omloop zijnde geruchten voedsel te willen geven hoewel men aangaande concrete plannen toch een begrijpelijke discretie aan de dag legt

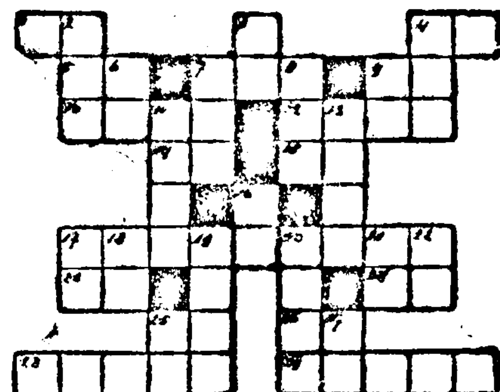
Op een politiek diner waagde men zich gistermiddag echter een heel eind verder. De naam Bourbon Parma werd duidelijk genoemd. Iemand wist zelfs te vertellen dat koning Boudewijns leraar in de Nederlandse taal onlangs aan de familie Bourbon een bezoek heeft gebracht. Om de charmante telgen van het adellijk Franse huis met de grondbeginselen van Vondels taal vertrouwd te maken, zo werd niet zonder ironie verklaard.

Willemstad. — De heer mr P. L. de Haseth, referendaris A bij het departement Sociale en Economische Zaken, alhier, thans met buitenlands verlof in Nederland vertoevende, is door de regering aangewezen als adviseur voor de Nederlandse Antillen in de Koninkrijksdelegatie naar de 43e Internationale Arbeidsconferentie te Génève, welke van 3 tot en met 25 juni 1959 zal worden gehouden. (R.V.D.)

Tel Aviv. — In Israël heeft men het water van de rivier de Yarkon, waarvan de loop vijf jaar geleden voor bevloeiingsdoeleinden verlegd werd, gedurende een tiental uren bij Tel Aviv weer door de oude bedding laten stromen om het daarin opgehoopte vuil naar zee te doen afvoeren.

Fanoe. — De bewoners van het eilandje Fanoe bij de Westkust van Jutland (Denemarken) hebben zich verzet tegen plannen voor de bouw van een brug naar het vasteland omdat zij de gevolgen van een te verwachten invasie van toeristen voor cultuur en natuur van hun eiland vrezen.

Onze ZATERDAG-PUZZLE

Horizontaal: 1. voegwoord, 4. eenh. van kracht, 5. bijwoord, 7. voorzetsel, 9. water in Friesland, 10. deel van een trap, 12. pl. in de Betuwe, 14. lengtemaat, 15. lidwoord (fr.), 17. betogen, 23. gewicht, 24. titel, 25. vr. munt, 26. voegwoord (fr.), 28. houten verlengstuk voor het been, 29. neerslag.

Verticaal: 2. keurig, 3. voorzetsel 4. hoofddeksel, 6. Romeinse rijk, 7. seconde, 8. opstootje, 9. verlaagde toon, 11. watervogel, 13. gelooide huid, 16. de onbekende, 17. godsdienst, 18. landbouwwerktuig, 19. looft, 20. zwijn, 21. rustend predikant (afk.) 22. nummer, 25. koninklijke landmacht, 27. voorzetsel.

Oplossing van de vorige week

Horizontaal:
1. pan
3. nee
4. ent
6. opa
8. tot
10. ras
13. pond
15. pols
16. kat
17. kam
18. ruit
21. smet
24. kin
25. ara
27. ede
28. gat
29. vol
30. ode

Verticaal:
1. pet
2. net
3. nanking
5. trommel
6. op
7. po
9. of
11. al
12. ss
14. dat
15. pas
18. rk
19. ui
20. ar
22. ed
23. te
25. ato
26. ave

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal
door MARTIN MONS

„Niet? Dan is die andere ruiter hier later geweest dan Hangst. Zie maar, de hoefsporen van zijn paard lopen hier over de indrukken van dat van Hangst. En hier weer en hier nog eens. Vreemd dat hij dan Hangst niet heeft zien liggen, vind je ook niet?"

„Maar hoe kun je weten, welke sporen van Hubert's paard zijn? en dan het zadel...... die gebroken buiksingel......"

„O, dat zadel, zegt Pieter Auguste Perquin minachtend.

HOOFDSTUK XIV

De tijd kruipt voorbij terwijl hoofdinspecteur Pieter Auguste Perquin daar werkeloos zit bij het lichaam van Hubert Hangst. Het roepen van een vogel, het briesen van zijn paard zijn de enige geluiden, die van tijd tot tijd de stilte verbreken. De wind vaart door de takken van de schrale dennetjes, en ontlokt er een lang aangehouden melancholieke zucht aan, die niet zoals die andere geluiden de stilte breekt maar er eer een onafscheidelijk deel van schijnt.

Perquin kijkt weer op zijn horloge. Vier uur, als Joost nu niet gauw komt, wordt het te laat om nog behoorlijke opnamen te kunnen maken. Hij gaf er een lief ding voor als hij een van zijn eigen mensen hier had, een vakman. Enfin, die kleine camera was uitstekend en hij had al meer met dat bijltje gehakt. Hoe laat was het toen ze hier aankwamen? Iets vóór halfdrie? Het lichaam was nog warm geweest. Hubert Hangst! Wie ter wereld kon redenen hebben om Hubert Hangst's dood te wensen? Claire Hangst's dood, ja, dat was een ander chapiter. Maar Hubert! Wie profiteert er nu bij zijn dood? Rechtstreekse erfgenamen waren er niet behalve zijn zuster. En Leontine Hangst zou toch wel de laatste zijn om haar broers dood te wensen. Claire? Ze had geld genoeg en te over. En wat van nog meer belang was, ze kon er vrij over beschikken, ze waren op huwelijksvoorwaarden getrouwd. En de verstandhouding tussen die beiden was goed. Tenminste...... er was niets, dat er op zou wijzen dat die niet goed was. Claire was al in geen halfjaar van Ter Weem weggeweest. Dat wees er nu niet precies op, dat ze zich daar niet prettig voelde. Ze had zelfs pertinent geweigerd op reis te gaan.

O, gelukkig, daar kwam wat aan. Kleine zwarte figuurtjes, die als mieren over het gele zand schijnen te kruipen. Pieter Auguste Perquin staat op.

Leontine Hangst is zelf meegekomen, Sjef en Nardus dragen met Toon en een van de tuinlui de baar. Ze loopt de anderen snel vooruit.

„Angel ...... Angel is zonder zadel komen aanlopen op Ter Weem. Is het...... heel erg?" hijgt ze.

Pieter Auguste Perquin knikt.

„Ja, dat zadel ligt hier, de buiksingel is gebroken."

„De buiksingel gebroken?"

Als een furie keert ze zich naar Sjef Grefkens, haar strak gezicht grauw van woede: „De buiksingel is gebroken! Hoor je dat? Hoor je dat? Je hebt prachtig gezorgd voor je meester jij...... jij.... Als mijnheer sterft ben jij zijn moordenaar! En ik, die je vertrouwde, die dacht dat ik huizen op je bouwen kon! Allemaal ben jullie eender, de minste kleinigheid doet je je plicht verwaarlozen Plicht! Jullie weet niet eens wat plicht is!"

De man deinst achteruit alsof ze hem geslagen had.

„Frulle! Frulle! Diejen buiksingel was in orde! Doar zij ik zeker van. Ik hem 'em nog inspres noagekeke. Alles heb ik noagekeke, het hele spul dat vandoag gebruikt is! Gleuf me nou toch! Ge moet me geloven, frulle!"

En Pieter Auguste Perquin ziet tot zijn schrik en verbazing hoe twee dikke tranen over de gelooide wangen lopen.

Maar Leontine Hangst heeft even weinig aandacht voor hem alsof hij een van de schrale dennetjes was. Zij heeft het lichaam van haar broer gezien en werpt zich met een schorre kreet over hem heen.

Perquin heeft Joost Alland de camera uit handen genomen en begint de opnamen te maken van de paardesporen.

„Waarom doet u dat?" hoort hij opeens Leontine Hangst's stem achter zich. Zij schijnt nu vreemd rustig, haar lang paardegezicht strak, leeg van elke uitdrukking.

Perquin beantwoordt haar vraag met een wedervraag: „Angel was toch gisteren pas nieuw beslagen, nietwaar?"

„Ja, het rechter voorbeen en beide achterbenen. Maar waarom vraag u dat en waarom......?"

„Zijn er nog meer paarden heel kort geleden beslagen?"

„Neen. Maar waarom vraagt u dat allemaal en waarom neemt u die foto's?"

„Omdat we uw broer graag dadelijk naar Ter Weem willen vervoeren. En ook omdat er grote kans is, dat de wind tegen de avond sterker wordt en zo alle sporen uitwist. Op die manier zou een reconstructie wel eens erg moeilijk om niet te zeggen onmogelijk kunnen worden, freule."

„Een reconstructie. U spreekt over een reconstructie. Maar reconstrueren, dat is hier toch niet nodig? Dat doet men toch alleen in geval van misdaad? Mijnheer Perquin is mijn broers dood dan geen ongeluk?"

„Ook in geval van een ongeluk is het altijd goed de mogelijkheid van een reconstructie achter de hand te hebben," zegt Perquin ontwijkend. „Heb je de politie in Heussen al getelefoneerd, Joost?"

„De politie in Heussen? Waarom zegt u mij de waarheid niet, mijnheer Perquin? U neemt foto's en laat de politie in Heussen waarschuwen en dan wilt u nog dat ik zal geloven, dat dit een ongeluk is. Ik ben geen klein kind."

„Bij een dood door een ongeval behoort de politie even goed te worden gewaarschuwd, freule," verklaart Perquin geduldig.

(Wordt vervolgd)